

Het Herder Pijpken

samensteller **Karel van Mander**

bron

Karel van Mander, *Het Herder Pijpken*. Gillis Rooman, Haarlem 1603 (derde druk)

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/mand001herd01_01/colofon.php

© 2013 dbnl

Tot den Sangher.***Sonnet.***

WT den Lusthof, des Herders hier versaemt,
Dit Pijpken cleen, om u daer troost in rapen
Int droevich velt, neemt danckich, ghy zijn Schapen,
Mijn werck, t'welck niet van my doch is geraemt,
Maer dat my self tot onderwijs betaemt
Dat ick met u den Herder mocht verknappen
End' onachtsaem sijn weyde niet verslapen:
Maer soo veel hier, het mijn mach zijn ghenaemt,
Dat gheef ick milt, een yegelijck te vooren
Bysonder die met lust de stemme hooren,
Des Herders, die sijn Schaepkens kent gewis:
Begheer alleen voor mijnen arbeyt grondich,
Dat zo vermijdt t'ijdel misbruycken sondich
En recht bedocht zyt om dat noodich is.

[Daer was een Herder wijs vermaert]

Egloga, Nae de wijse: Och lighdy nu en slaept schoon lief, in uwen eersten droome. Den derden reghel singht als den eersten, den vierden als den tweeden.

Daer was een Herder wijs vermaert
 Eens onghebaert, int leven
 De dieren t'zy hoe vreemt van aert,
 Cond' hy al namen gheven,
 Maer niet te min
 Een Herderin
 Daer door quam hy in sneven.
 Een bode valsch met soeten sanck,
 Deed' haer onachtsaem slapen,
 Soo dat een Wolf door sulck toeganck
 Benam haer beyder wapen,
 Veel onghevals,
 Quam op den hals
 D'arm verstroyde Schapen.
 T'was jammerlijck int velt ghestelt
 T'waren als ijser tijden
 D'een hoeder deed' d'ander ghewelt
 T'quaet wies aen allen sijden
 Nae veel onspoet,
 Quam groote vloet,
 Om t'boos ghewas af snijden.

Weynich schaepkens behouden, doch
 Is Wolven aert als vooren,
 Al metter tijt vermeerdert noch
 De Schaepkens tot verstooren,
 De Weerelt ver,
 Al vol ghewer
 Was oyt teghent behooren.

De Schaepkens namen haren gangh,
 Int duyster rijck te lande,
 Om weyde soecken door bedwangh,
 Daerment grouwel en schande
 Hielt sonderlingh,
 Als men omgingh
 Met Schaepkens goederhande.

De Schaepkens waren daer benout,
 D'herder den Heer der Heeren,
 Verhoord' haer stem, en heeft aenschout,
 Haer lijden en verseeen:
 Een Herder gaf
 Hy met den staf,
 Aan t'sijnder koy te keeren.

Tot Schaepkens doorgangh wijt ontsloot
 De Zee haer woeste golven,
 Den Herder sangh met vruchden groot,
 Over t'vergaen der Wolven,
 Soo deed' de schaer,
 Aensiende haer
 Vyanden als ghedolven.

Maer wat verblijft ghy u soo vroegh,
 O Schaepkens, die met pijn

Door reysen moet vol onghveoegh
 Soo groot en swaer Woestijne,
 Daer niet en schuylt,
 Dan't grousaem huylt
 En vreeselijck is te sijne.

Doch dit en waer al gheenen noot
 Maer t'ongheloovich wesen
 Dat is alleen u wederstoot,
 Dus ghy weynich voor desen,
 Zijnd' uytgegaen,
 Maer hebt ontfaen,
 Die weyde goet ghepresen.

T'lant daer melck en honich vloeyt in,
 Doch t'is maer een voorbeelde,
 Want als of men op sulcken sin,
 Tot aenwijs yet wat speelde,
 Is reys en lant,
 Een schaduw vant,
 Eeuwich leven vol weelde.

Int schaduwighe landt gheleyt
 In doot schaduws benouwen⁺
 Noch sittend', een helder claerheyd,
 Liet haer te lest aenschouwen,⁺
 D'oprechte Son,
 In Zabulon
 En Nephtali Landouwen.

⁺Esa.8.15. 9.1

⁺Mat.4.15

Dit groote licht, dat daer verscheen,
 Is den Herder der Koyen,
 Die zijn schaepkens al roept by een,
 Dat sy niet en verstroyen,

Maer comen wis
 Daer hy self is
 Int Hemelsche vervroyen.
 Tot Bethleem in Davids stadt
 Hy wesende gheboren,
 De Herders by haer Kudden dat
 Te weten eerst vercoren,
 Noyt meerder vreucht,
 Sonder sijn deucht,
 Wy waren al verloren.
 Seer lieflijck nu om hooren blaest
 Des Euangelijs pijspe,
 T'rijcke Gods sal ghenaken haest,
 Elck sie dat hy't aengrijpe
 In deser tijt,
 †Met grooter vlijt
 Den Oogst staet wit en rijpe.

†Ioan.4.35

Den Princelijcken Herder sal
 Sijn schaepkens van hier leyden
 Seer vreuchdich in dat eeuwich stal
 In d'alderbeste weyden
 En laven soet
 Met s'levens bloet,
 En meer van haer niet scheyden.

Een is noodich.

[EEn Herder liedt aenhoort]

Egloga, Nae de wijze: Maeghdelijck pijlaer, eerbaer.

EEn Herder liedt aenhoort
 Van een Herder die voort,

Brenght en weydt met sijn woort
 Sijn Schaepkens men verjeucht,⁺
 Sijn Pijpken soet van toone ⁺mat.11.17.
 Al haer ghemoet verheucht,
 Met een niemare schoone,
 Van een eeuwighe vreucht,
 Sy nemen toe in deucht,⁺
 Daer is gheen onvruchtbaer, ⁺Cant.6.5.
 Een tweelingh draeght elck een,
 Onderlingh' en ghemeen
 Liefde, want anders gheen,
 Merckteecken is aen haer.
 Voorwaer, den Herder seght
 Wie in de Koy oprecht,
 Niet en gaet goet en slecht,⁺
 Ter deuren in, voorwaer, ⁺Ioan.10.1
 Maer andersins beginnen
 Gaet climmen hier oft daer,
 Om soo gheraken binnen,
 Een Dief een Moordenaer,
 Is hy bevonden, maer
 Die comt ter deuren in
 Dats den Herder, hem doet
 Op den deurwachter vroet,
 De schaepkens hooren soet,⁺
 Sijn stem met blijden sin. ⁺Ioan.8.47
 Sijn eyghen schaepkens t'saem⁺
 Die roept hy al met naem, ⁺Ioan.10.3
 En leydts' oock uyt bequaem,
 En uytghelaten, siet,

Hy gaet vooren, sy volghen
 Sijn stem, en vrolijck liet
 Kennen sy onverbolghen,
 Maer van der vreemder vliet
 Sijn Cudde, want het niet
 T'vreemdet gheluyt en kent,
 Al die quamen voor my
 Dieven en Moorders sy
 Zijn, maer mijn Cudde vry
 Blijft my altijts ontrent.

Mijn schaepkens wel ghetemt,
 En hooren niet het vreemt
 Gheluyt, dat teghen stemt,
 Mijns waerheyt's stems vermaen:
 Ick ben de deur der Schapen,
 Wie door my in gaet saen,
 Sal goe weyde betrapen,
 In en uyt met my gaen
 En salich sal hy staen
 In mijn troostlich bevrijt,
 †Den dief en comt niet el,
 Dan om te dooden fel
 En in verderfs gequel,
 Te brenghen t'alder tijt.

†Ick ben comen, op dat,
 †Sy leefden in den pat
 Der waerheyt, en oock sat,
 †Naemaels sonder verdriet,
 †Een goet Herder beseven
 †Ben ick, want ick verliet,

†Jer.23.16.

†Deut.33.3

†Ioan.30. 14.9.

†Eze.34.23.

†1.Ioa.3.16.

†Heb.13.28.

Voor mijn Schaepkens het leven,
 Soo doet den Huerlinck niet,⁺
 Die siet den Wolf en vliet,
 Die grijpt en stroyt ter jacht,
 Maer den Huerlinck ghewis,
 Wien t'Cudd' niet eygen is,
 Gantsch op't verderffenis,
 Der schapen niet en acht.

⁺Zac.11.16.

Een goet Herder ick ben,
 Die mijn ick altijts ken⁺
 En bekent oock den
 Mijnen, t'zy waer sy zijn,
 Ghelijck my mijnen Vader,
 Kent, soo ken ich hem fijn,
 En als een weldader
 Voor mijn schaepkens ick mijn,
 Leven in doots gepijn,
 Verliet aen't cruys benout,
 Ioden, Heydens in tween,
 Daer van heb ick my een,⁺
 Schaepstal vast op den steen,
 In mijnen Gheest ghebout.

⁺2.Ti.2.19.

Mijn Schaepkens hooren snel,
 Mijn stem, als niet rebel,
 En ick kense seer wel,
 Sy volghen my constant,
 Ick gheefse t'eeuwich leven,
 Sy en sullen niet schant
 Oock niet vergaen int sneven,
 Daer en can se niemant,

⁺Eph.2.13.

Ghetreken uyt mijn hant,
 Dus en verlies ick gheen
 Den Vader sonderlinck,
 Groot boven alle dinck,
 Van hem ick die ontfinck,
 En wy zijn t'samen een.

+Herders heb ick bestelt
 +Met mijn pijpken int velt,
 +Die niet om wol oft ghelt,
 +Mijn Schaepkens weyden hier
 +Maer als ick my vertoone
 Als des Herders Princier,
 Een onvergaende Croone
 Der eeren schoon en dier,
 Ontfaen sullen sy schier,
 Als ick mijn schapen reyn,
 +Wt Bocken scheyden // sal,
 +En met my leyden // al,
 In den bereyden // stal
 Boven in s'Hemels pleyn.

+Ioan.21.15

+Act 20.28.

+Eph.4.11.

+Eze.34.14.

+1.Pet.5.3.

+Eze 34.17

+mat.25.32.

Een is noodich.

[Die cort' History van]

Een Schriftuerlijck Liedeken, nae de wijze: Cupido Heere fel.

+Die cort' History van,
 t'Ioodtsch volck den Israliten,
 Die Achior Hooftman
 Over den Ammoniten,
 Holopherni heeft vertelt,
 +Daer hy uyt toorniger spijten,

+Iudit.5.3.

+Iudith.6.9

Om was aen den boom ghestelt, Voor Betulien int velt. Dit volck is, seyde hy, Wt Chaldea gheresen, In Mesopotany, Ginghen woonen nae desen ⁺ Want sy en wilden niet eenpaer, Die Goden noch oock dat wesen, Harer Vaderen aldaer ⁺ In Chaldea volghen naer.	⁺ Gen.11.31
Daerom verlieten sy, ⁺ Harer Vaderen zeden, [(]Die al veel Goden vry Hadden) dat sy aenbeden, [S]ouden den eeuwichen Godt, Des Hemels, dus sy ghetreden Zijn van daer, en woonden tot [H]aram, nae haers Gods gebodt.	⁺ Iosu.24.3 ⁺ Iudit.5.8.
Om groote dierte straf, ⁺ [Q]uamen (gheen uytghesondert) ⁺ [S]y in Egypten af, [D]aer zijn sy in vier hondert [Ia]ren soo vermenicht al, ⁺ [D]attet menich heeft verwondert ⁺ [Sy] werden van een volck smal, [To]t een ontelijck ghetal.	⁺ Gen.41.54 ⁺ Gen.46.1. ⁺ Exo.12.4. ⁺ Gala.3.17
Maer doense den Coningh, Egypten, in veel saken Swaerlijck doen wercken gingh, ⁺ [T'vel]de voeren, en maken,	⁺ Exod.1.14

Tychelen, om bouwen sijn, Steden, dus met vierich haken +Riepen tot haren Godt fijn, Die verlostes' uyt ghepijn.	+Exo.3.23.
Gantsch Egypten hy sloech, Met plaghen swaer om draghen, +Doen stieten haer ghenoech, D'Egyptische door vertsaghen, Wt den lande, maer soo saen, Opghehouden zijn de plaghen, Iaghen ginghen haer, om vaen En weder in dienst doen gaen.	+Exo.11.33
Des Hemels Godt ontsloot, De Zee ten seluen tijden, +Dat sy als mueren groot, +Daer stont aen beyde zijden, En hy lietse op den gront, Daer drooghvoets door henen schrijden, En sy quamen ter dier stont, Al daer van noch fraey ghesont.	+Exo.14.21 +Psa.78.13.
Maer t'gantsche Heyrcracht fel +Van die Egyptenaren, In d'Zee verdronck seer snel, Soo veel als sy daer waren, +Daer en bleef oock over gheen, Die hadde moghen de maren, Voort vertellen, van sulck een, Groot verderven int gheween,	+Psa.78.53. +Exo.14.28
+Dit volck door de Roo Zee, Zijnde bin der Woestijne	+Iudi.5.16.

Des Berghs Syna alree
 Logeerde daer met sijne,
 Legher int wilde ghebrocht,
 Daer ten voorighen termijne,
 Noyt gheen mensch te woonen plocht,
 Noch hem oock onthouden mocht.

T' bitter water wert soet,⁺
 Dat sijt wel drincken conden,⁺
 Hemels broot overvloet,⁺
 Sy veertich jaer lanck vonden,
 Waer sy trocken wijt of breed,
 Sonder sweert of pijl om wonden
 Niemand en mochtse doen leet,
 Want haren Godt voor haer street.

⁺Exo.15.25

⁺Exo.16.15

⁺Deut.8.2

Behalven alleen doen,
 Het verliet die gheboden,
 Zijns Gods, en dattet coen,
 Tot eenig' ander Goden,
 Als tot hem, is om bystant
 Hulp of troost henen ghevloten,
 Werden verslaghen met schandt,
 En ghevoert wech uyt het lant.⁺

Maer alsoo menichfout,⁺
 Dat haer sulck zondich sneven,
 Van herten heeft berout,
 Des Hemels Godt verheven,
 Heeft haer jonstich wederom,
 Overwinninghe ghegheven
 Teghen haer vyanden dom,
 Int ghetal veel boven som,

⁺4.Re.25.11

⁺4 Reg.25.1

Teghen haer t'velt behielt
Niemant, die Cananite
Coninghen al vernielt,
Hebben sy, Iebusite
Pheresijt, Hetijte me,
Daer toe oock den Amorijsje,
Soo't de sterck' in Hesbon de,
Nam haer landt en elcke ste.

Het gingh haer altijs wel
Als sy God haren Heere,
Niet en waren rebel,
Want haren Godt haet seere,
T'onrecht, end' heeft oyt gheleert
Op sulck doen, t'haerder oneere,
Sy zijn uyt haer landt ghevoert,
En van veel volcken beroert,

Die oorsake was, dat
Sy niet hadden ghehouden
Sijn gheboden, die plat
Hy haer gheboodt, sy souden
Daer altijs wandelen in,
Maer om datse niet en wouden,
Mosten sy nae vreemder sin,
Dienstbaer zijn sonder ghewin,

Ghecomen weder vry,
Zijn sy uyt der ellenden,
Want tot haren God, sy
Haer neerstich ginghen wenden:
Dus in dit ghebercht sy haer
Stelden weder al met benden,

En in Ierusalem daer
 Is haer Heylichdom eerbaer.
 Mijn Heer vernemen laet,
 Of wederom dees lieden,
 Hebben bedreven quaet,
 Soo sals' haren Godt bieden
 In ons handt, anders en sal
 Ons niet dan schande geschieden,
 Haren Godt sal voor misval
 Haer beschermen ouer al.
 Oorlof vrienden, dit was,
 Seer Achiors vermonden,
 Daer hy om wiert seer ras,
 Ghebonden en versonden
 Maer Gods troost viel hem niet mis
 Doch streckt al des Schrifts oorconden
 T'onser leeringhe ghewis
 Tot het een dat noodich is.

Een is noodich.

[Wie metten wijsen omme gaet]

Een Schriftuerlijck Liedeken, Op de wijze: By Aderen ende by Slanghen.

Wie metten wijsen omme gaet⁺
 Mach wijsheyt leeren t'sijner eeren⁺
 Maer t'is den jongen lieden quaet
 By den lichtveerdighen verkeeren
 Exempel ghepresen // van desen
 Slaet ga // Wy van Dina,
 Genesis vierendertich lesen.

Die Dochter van dien vromen Man,
 Iacob, sy heeft om te aenschouwen,

⁺Pro.13.10

⁺Syr.6.35

De Dochteren vant landt Canaan,
 Haer al te verre gaen betrouwen
 Tot Sichem der steden // ghetreden
 Al daer // By oneerbaer
 Lichtveerdich volck woest onbesneden.

Met onghetemde lust ghesien,
 Heeft haer den Heere van den lande,
 Sichem Hemors soon, ende dien
 Haer nemende brochtse te schande
 Beslapen, gheschonden // in zonden,
 G'hantiert // En gheschoffiert,
 Wert die Maeght bin seer corte stonden.

Hy sprack met haer vriendelijck, want
 Sijn hert aen dese jonghe Deerne
 Dat hingh vast door der liefden bant,
 Te wijf had hyse ghehadt gheerne,
 Met Hemor sijn Vader // te gader
 Soo gingh // Den Ionghelingh,
 Iacob spreken, hy sach niet nader.

Hemor comend' om spreken voort,
 Wt t'velt Iacobs sonen daer quamen,
 Die Mannen werden seer verstoort,
 Als sy dese dwaesheyt vernamen
 Wat Sichem verheven // bedreven,
 Rebel // Aen Israel,
 Haer hert en cost het niet vergeven.

O lieve, sprack Hemor beleeft,
 Mijns soons hert heeft een groot verlangen
 Nae u Dochter, ick bidd'u gheeft
 Hem die te Wijf, en wilt ontfanghen,

Ons dochters tot Wijven // beclijven
 Laet vrij // Vrede, dat wy
 In vrientschap vast verbanden blijven.

Ons landt is voor u ontdaen,
 Woont en gheneert u vry daer inne,
 Sichem badt oock met soet vermaen,
 Haer Vader en Broeders nyt minne,
 Dat men hem dade // ghenade,
 En dat // Sy den bruydtschat,
 Eyschten soo sy't vonden te rade.

Hy wildet gheven met blijden moet,
 Gheen last was hem te swaer om draghen,
 Mocht hy slechts hebben de Deerne soet,
 Iacobs sonen op sulck ghewagen
 Bedrieghlijck spraken // ter wraken
 Ghesint // Ghy most u int
 Besnijden ons ghelijck eerst maken.

Want t'waer ons schand' en tot verwijt,
 Dat wy ons suster geven soudent,
 Een onbesneden Man als ghy zijt
 Maer ghy meuchtse te wijve houden
 Soo ghy wilt lijden // ten tijden,
 Van nu // Wat onder u
 Manlijck is t'samen te besnijden.

Dan nemen wy u dochters siet
 En ghy neemt onse hier ter plecken,
 Maer hoort ghy ons in desen niet
 Wy nemen d'onse en henen trecken
 Als sy dit seyden // haer beyden
 Beviel // Dit, in der yel

Zijn sy van daer vrolijk ghescheyden
 Tot Jacobs dochter door lust toen,
 Den Ionghelinck zijnde ghenegen
 En vertrack niet van sulcx te doen,
 Sy quamen stracx hier toe beweghen,
 De borgheren mede // om vrede
 Ghewin // Wat uyt oft in,
 Stadts poorte manlijck gingh sulcx dede.

Den derden dagh als nu begon
 T'besnijden aldermeest te smerten
 Dina broederen Simeon,
 En Levi stoutmoedich van herten
 Quamen vol onweerden // met sweerden
 In stadt // Daer zy al wat
 Manlijck was doot sloeghen ter eerden.

Door t'sweerts scherpt ooc in heeft doots cluys
 Sichem daer niet ontvlieden mogen,
 Namen hem t'leven, en uyt sijn huys,
 Haer suster, en zijn wech ghetogen
 Jacobs soons ginghen // verstringhen
 Den buyt // Daer int besluit,
 Vrouwen en kinderen sy vinghen.

Brachtense med' en al t'gereee,
 Wat daer in stadt was oft ten velden,
 Allerley have, jae en vee
 Iacob sprack aen als die ontstelde
 Levi, Simeonem // mijn soonen
 Dus ghy // Doet stincken my
 Voor al die hier dit landt bewoonen.

Ongheluck hebt ghy aengericht

Want Cananiten, Pheresiten,
 Versamen sy teghen my, licht,
 Hebben sy my t'onder te smijten,
 Mijnen hoop is cleynich // jae weynich,
 Ghetal // Sy brenghen al,
 My en mijn huys te nieten pleynich.

Sy antwoorden, souden sy soo,
 Dan niet ons Suster uytvercoren,
 Ongaen, als met een hoere snoo,
 Maer t'schijnt het was doch al verloren,
 Wat sy antwoorden // dit moorden
 Iacob // Noch haelde op,
 In sijn dootbedde daer sy't hoorden.

Mijn Ziel com niet in haren raet,
 Noch oock in haer Kercke mijn eere,
 Sy hebben in haren toorne quaet
 Den Man verworght, den muer oock seere,
 Bedorven midts desen // wy lesen
 Hy seyt // Haer toornicheyt,
 Zy vervloect en haer grimmich wesen.

Oorlof o Ieucht, in deucht vermeert,
 Verkeert, en leert wijsheyt, bewijsen,
 Den dwasen jonckheys lust verheert,
 Dina leer u stoutheyt misprijsen,
 Want mach der lichamen // betamen,
 Soo net // Geen cleeders bet
 Als eerbaerheyt met matich schamen.

[O Moses schoon // persoon van grooter macht]

Op de wijze: O Isaacx Godt en Iacobs toeverlaet.

O Moses schoon // persoon van grooter macht
 In Egypten sacht,
 Wat gheloof oft wat cracht,
 Beroert doch u gedacht,
 Dat u versmaet gheslacht,
 Dus comt in uwen sin,
 Pharaons dochter soon, o Prince groot geacht,
 Ionsticht u toelacht,
 Wellust der zonden nacht,
 Wat ist daer ghy op wacht,
 Dat ghy niet meer en tracht,
 Ghelijck als int begin,
 Nae al dit aerdsch ghewin,
 Dunckt u dat weerdich min,
 Dan hier te leuen in // ongemack en ghepijn
 In der Woestijn,
 Iae te zijn een Schaepheerder
 Is u niet weerder
 Liever begeerder, eere vreucht en solaes,
 Dan te verkiesen vry,
 De versmaetheyt Christi,
 Elcken tot spot daer by,
 Voor my de weerelt sy,
 Wert ghy jae ampel dwaes.
 O Weerelt dat // den schat Egypti al,
 T'wellustich gheschal,
 Niet en is mijn beval,
 Dat is om dattet sal,
 Vergaen te niet en schal,
 Met al u heerschappijen,

Dies verkies ick t'lijden met mijns Godts getal,
 Hier in dit aerdsche dal,
 Niet achtend' u ghekal,
 Al houdt ghy my voor mal,
 Nae dit bitter als gal,
 Sal my eens soet gheschien,
 Hierom t'allen tien,
 Houd' ick my vast aen dien
 Ick niet en can ghesien // ghelijck of ick hem claer,
 Saegh' openbaer,
 Want daer en is doch nerghen
 Schalcken of erghen,
 Die hem verberghen // voor mijns Godts ooghen can,
 En hy sal elcke daet
 Der Menschen goet oft quaet
 Brengen int oordeels raet,
 Daer yghelijck ontfaet
 Loon nae sijn wercken dan.
 Pharo seer fel // is snel op u verstoort,
 Hebbende verhoort,
 Dat ghy ghedaen hebt moort,
 En oock begraven voort
 Den Mensche met een woort,
 Ghenoemt der zondern lyf
 Ghy moet als ballingh vluchten buyter poort,
 Het zy Zuyt oft Noort,
 Eer men u brandt oft smoort,
 Want t'is al wel bespoort,
 Dat u leuen discoort
 Is van t'ghemeen bedrijf,

Daer Man en Wif,
 In leeft, tot mijn beclif,
 En Israels verblijf // moet oock nu lijden noot,
 Pharo is doot
 Die Ioseph groot // wel kende,
 Met al sijn bende,
 Dus in ellende, vliet en neemt u vertreck,
 Hadt ghy nae mijnen aert
 Willen leven, ghy waert
 Weeldich en rijck vermaert
 Maer loopt nu henen, spaert,
 Lijdt hongher en ghebreck.
 Adieu vuyl slijck // rijck van Egypten eest
 Doncker foreest,
 Want mijnen sin is meest,
 Op Christi rijck en feest
 Die my door sijnen gheest
 Cracht, troost, en vreucht in plant,
 Voor Pharons toorn niet te zijn bedeest,
 Noch oock niet beureest,
 Voor t'nijldich slanghe beest,
 Dat altijs maeckt tempeest,
 Teghen den rechten keest,
 Van des waerheys verstant,
 Op Godt hoop ick, want
 Sijn almachtighe hant
 My vry aen elcken cant // bewaert *ende* gheleydt,
 Regiert en weydt,
 En sie vast op't beloonen,
 Van't eeuwich woonen,

Niet op't vertoonen // van d'aertsche dingen cranck
 Dus blijf ick in sijn huys
 Een oprecht Dienaer cuys,
 Al mijnen roem is t'cruys,
 Des Heeren // voor concluys
 Moet hem sijn prijs en danck

Een is noodich.

[DOen Pharao lagh versmoort]

Een Schriftuerlijck Liedt, op de wijze: Verblijt Zuyt West en Noort.

DOen Pharao lagh versmoort,
 Met alle sijn armeye,
 Quam Miriam ten reye
 Met haer Trommelken voort,
 Sangh vooren allerleye
 Vrouwen in die contreye,
 En sy seye, laet ons nu saen
 Den Heere gaen
 Singhen, ghedaen
 Heeft hy een daet, heerlijk te deghen,
 Man ende Peerdt ghelaen
 In de Roo Zee verslegghen,
 Dus Broeders aller wegghen,
 Al die noch heylsaem staen,
 En laet oock niet verswegghen,
 Den Lof van s'Heeren zegghen.
 Stormwinden ghedruys,
 Baren en doncker misten,
 Gheweldich en met listen,
 Bestreden s'Heeren huys[†]

[†]Mat. 7.25

Soo dat wy niet en wisten,
 Hoe vant oproerich twisten,
 Sonde dat Christen // ghetal eerbaer
 Verlost zijn, maer
 Sy deelden haer
 Van ons, van selfs vluchtich ghedreven
 Lof God die sijn cleyn schaer
 Wtcomste heeft ghegeven
 In sulck tempeest beseven,
 En int perijckel swaer,
 Behouden by den leven,
 In die waerheyt verheven.

+Droncken soo worden wy
 Vans'Heeren huys, de goeden
 Laven ons ende voeden,
 Den wellust schenckt ons hy
 Ghelijck als watervloeden,

+Psal.36.8.

+Hy versterckt ons ghemoeden,

+Om ons behoeden, s'levens fonteyn,

+Iere.2.10.

+Is hy alleyn,

+Iere.17.13

In sijn licht reyn,

+Ioan.4.10

Sien wy dat licht, ghesticht in vreden,

En hy en laet niet pleyn,

Van den stouten vertreden,

Sijn uytvercoren leden,

Loeft hem groot ende cleen

+Offert hem hier beneden,

+Danckbarighe ghebeden.

+Psal.92.1.

Des vreden Prins minioot

+Pro.13.15.

Den Coninck der Coninghen

Sijnen lof laet ons singhen	
Die ons bystondt in noot,	
Dat wy niet en verginghen,	
Met die Core aenhinghen, ⁺	
Van allen dinghen // die hy bequaem, ⁺	⁺ Nu.16.32.
Gheeft sijn Lichaem,	⁺ Iud.12.
Laet sijnen Naem	
Ons dancken, prijsen, en verhoogen	
En nae ons roeps betaem, ⁺	
Voorts te wandelen pooghen, ⁺	⁺ 1.Cor.7.20
Oprecht voor sijnen ooghen, ⁺	⁺ Ephe.4.1.
In sijn liefde vreedsaem, ⁺	⁺ 1.The.4.1.
Hy en sal niet ghedooghen, ⁺	⁺ Ephe.5.2.
Dat sijn rancken verdrooghen. ⁺	⁺ joan.10.29.
	⁺ Ioan.5.5.

Een is noodich.

[AEnhoort vrienden eerbaer]

Een Schriftuerlijck Liedeken, nae de wijse: Vrienden verheucht verblijdt.

AEnhoort vrienden eerbaer	
s'Heeren woordt daer // hy seyde claer, ⁺	
Schickten seven daer naer,	⁺ Luc.13.22.
In die cleyn schaer // en wilt met haer,	
Accoort // treden voort,	
Door d'enghe poort,	
T'Rijck nemen inne ⁺	
Want siet den wegh is breyt ⁺	⁺ 4.Esd.4.4
Die nae t'verdoemen leyt	⁺ Mat.7.13.
Hy staet wel t'sinne	
t' Vleesch om sijn ruymicheyt,	
Daerom is hy planteyt	
Bewandelt dan, jae van s'weereldts beginne.	

Canaans zaet voos en fel,
 En Nimrod snel // Prins van Babel
 Esau, Ismael, volghende wel
 Haers vleesch opstel,
 +Dees daen // zijn ghegaen
 +Die Cain saen, +Gen.4.8.
 Heeft voor ghepleghen: +Iud.11.
 Maer Abel, Enoch tam,
 Seth, Noe, Abraham
 Oprecht gheneghen,
 Dees uytvercoren stam
 Een ander streke nam,
 Aenmerct alree hier twee volcken en wegen.
 +D'Heydenen abundant,
 Woonden gheplant // aen elcken cant, +Gen.10.5.
 D'oprechte die men vant
 +Int recht verstant // t'hoopken en t'lant
 +Was smal // en afval, +Psal.12.1.
 +Dede ghetal +Mat.7.1.
 Noch seer faelgieren, +3.reg.12.28
 +Menich Israelijt,
 +Vercoos de bane wijt, +Tob 1.6.
 +Heydens manieren, +Esa 1.6.
 Oock noch in desen tijt, +1.Mach.2 16.
 +Hoe menich worter quijt,
 s'Geloofs tresoor al door s'weerelts hantieren. +2.Mach.4.14.
 +Den Princelijcken raet
 Dat eeuwich zaet // cleen vrucht ontfaet, +3.Mach.67
 Want al de Weerelt staet
 In boosheyt quaet // seer opstinaet.

Maer wy // weten hy,⁺
 Gods Sone vry,
 Hooghe verheven,
 Is comen vol ootmoet⁺
 En ons eenen sin vroet⁺
 Heeft hy ghegheven
 Wie sijn gheboden soet
 Hier nu volherdich doet,
 Die krijght den schat van dat eeuwige leven.

+1.joan.5.19
 +Luc.24.44
 +1.joan.5.20

Een is noodich.

[MEnschen onvroet, hebben als crancke vaten]

Een ghestelijck Liedeken, op de wijze: Antwerpen rijck etc.

MEnschen onvroet, hebben als crancke vaten,
 In overvloet, dicwils den Heer verlaten,
 Maer deden boet, als sy schier boven maten
 In teghenspoet, en in benautheyt saten,
 Exempel sonderlinc, Manasses den Coninc
 Iuda, sijn qua manieren⁺
 Waren seer menichfout // hy was twaelf jaren out⁺
 Doen hy began regieren.

+4.Reg.21.1
 +2.par.33.11

Doen hy dus sat, in weelden en goe dagen⁺
 Soo deed' hy plat, tegen s'Heeren behaghen,
 Diend' en aenbat, Baal sonder vetsagen,
 En t'gene dat, oock seer was te beclaghen,
 Sijn afgoden confuys, steld' hy in s'Heeren huys,
 In die plaetse certaine,
 Daer den Heer toe gheseyt, hadd' in der eeuwicheyt

+4.reg.21.2

Te stellen sijnen Name.

Baals Altaer, liet hy weder oprichten,

+Die sijnen Vaer, Hiskia had doen slichten,

Aenbadt eenpaer, de Son en ander lichten,

+4.Reg.8.4

Des Hemels claer, en liets' altaren stichten,

Veel Waerseghers int perck, hadd' hy en nam oock merck,

Op voghelsangh met schanden,

+In Afgodisch bedrijf // de sonen van sijn lijf,

+Liet hy met vyer verbranden.

+Gen.18.21

+Hy heeft al meer, t'volck in zonden doen sneven,

+4.Re.16.3.

+Dan die den Heer, voor Israel verheven,

+4.Re.21.6.

Hadde wel eer, om haer gruwelijck leven,

+4.Re.21.11

Met snellen keer, uyt den lande verdreven,

Al sant den Heer tot hem // binnen Ierusalem,

En liet dat volck aenspreken,

Noch verleydese hy, soo datse bleven by

Haer oude boose treken.

Noch hy vergoot, van die onschulde

+Waer van hy bloot, Ierusalem vervulde

De Heere groot, dit niet langer en dulde,

+4 Re.21.16

Sijn straf ontboot, hy haer als de ghehulde,

Door sijn Propheten maer, sy en nament niet waer,

+Doen liet de Heere comen

+Over henlieden dan, dat heyr des Conincx van,

+deut.28.36

+Assur groot om verschromen.

+Iob, 36.6.

Sy namen snel // Manassem daer ghevanghen,

+2.par.33.11

In boeyen fel, met ketenen behangen,
 Gebonden wel, most hy nemen sijn gangen
 Tot in Babel, aldaer sitten verlanghen,
 Met druck en angst belaeen, hy den Heere badt aen,
 Belijdende sijn zonde,
 Die hem geheel was leet, en sijn herte doorsneet,
 Sprack ootmoedich van gronde.

O Heer vailliant, ach noyt en was ick droever,
 Oorsake want, mijn zonden zijn seer coever,
 Al boven t'zant, dat daer leyt aen den oever
 Tot mijn bystant, Heer en zijt gheen vertoever,
 Aldus met menich woordt, smeekende daert verhoort
 Van Godt ghenadelijcke,
 Welcken hem door sijn cracht,
 Te Ierusalem bracht,
 En steld' hem in sijn Rijcke.

Als hy t'huys quam, van alle noot ontvloten,
 Van herten tam // ginck hy het quaet uytroden,[†]
 D'outaren nam, hy wech met die afgoden
 En heeft de stam, en t'volck Iuda geboden
 Te dienen Godt voortaan, en heeftse voorgegaen,
 Met danckoffer ghebeden,
 Maer t'volck offerde noch, op die hoochten dan doch
 Den Heere sy dit deden.

Prince planteyt, moeten wy neerstich waken,

[†]2.par.33.15

Met onderscheyt // al Afgodis dienst versaken,
 Eer wy verleyt, uyt die waerheyt gheraken
 Daer men verbreyt, veel differente spraken
 Dus laet ons blijven in // Christi leeringh en sin,
 Dat wy sonder cessereren,
 In Ierusalem nieu // daer druc heeft sijn adieu
 Eeuwich met hem regneren.

Een is noodich.

[IOnas Propheet des Heeren]

Nae de wijze: Orpheus droef van sinne, oft: Waeckt op waeckt op o Ziele.

+IOnas Propheet des Heeren,
 De soon Amithai
 Ghesonden om de stadt
 Ninive te bekeeren,
 Of te waerschouwen, hy
 Nam vluchtich sijnen pat
 Van den Heer, en op dat
 Hy over Zee mocht varen,
 Te Iapho t'schepe trat
 Maer fel en woeste baren,
 Bespronghen haest dat vat.

+Ione 1.1.

Want den Heer liet opsteken
 Een stormwints tempeest,
 T'schip als die winden spel,
 +Scheen soud' in stucken breken,
 Tot sijnen Godt bevreest
 +Riep daer elck Boodtsghesel,
 Al veel ghereetschap snel
 Wierpen sy sonder swichten,

+Ioan.1.4.

+Sap.14.1.

In Zee rasende fel,
 Om t'schip alsoo verlichten,
 T'wijlen sliet Ionas wel.

Den Schipper liep beneden,
 Sprack, aenroept uwen Godt,
 Slapen is nu geen raet

T'samen besluyt sy deden,⁺
 T'ondersoecken met t'lot⁺
 Om wiens wil of misdaet
 Dat haer soo qualijck gaet,
 T'lot op Ionam ghevallen,
 Vraeghden nae sijnen staet,
 Nae zijn gheslacht van allen
 Waer t'huys, oft wat Landtsaet.

⁺Pro.16.33

⁺Acto.1.26.

Hy beleedt hem te wesen,
 Van gheslacht een Hebreë
 Seer vreesende den Heer,
 En dat hy vloodt voor desen,
 Die hemel Aerd' en Zee
 Schiep, waerom sy al seer⁺
 Bevreest waren, wanneer⁺
 Sy dit aenhoorden, spraken,
 Gheeft ons te kennen meer
 Wat salmen met u maken,
 Dat d'Zee in stilte keer.

⁺Gene.1.6.

⁺Psa.46.6.

Hy sprack, wildy dat stille
 De Zee, werpt my daer in,
 Den storm nu voorhandt,
 Lijdt ghy om mijnent wille,
 Sy roeyden niet te min

Om gheraken aen lant
 Maer t'was te vergheefs, want,
 De Zee noch felder teghen,
 Haer voer aen desen cant,
 Sy riepen seer versleghen

+Den Heer aen om bystant.

+O Heer zijt ons ghehuldich,
 En laet ons niet vergaen,
 Om des Mans ziel onvroet,
 Rekent ons geen onschuldich,
 Bloedt toe in dit bestaen,
 Want ghy, o Heere doet
 T'ghene dat u dunckt goet,
 Aldus sy Ionam namen
 Wierpen hem in de vloet,
 Doen werdet nae t'betamen
 Een stille weder soet.

+Ps.107.28

+Deu.21.8.

Offeranden oock mede,
 Gheloften, seer verschrickt
 Dit volck nae sulck exploot
 Den Heer ter eeren dede,
 Maer de Heer heeft beschickt
 Daer eenen Walvisch groot
 Wiens lijf Ionam besloot

+Drie daghen en drie nachten
 Maer soo de Heer gheboot,
 Den Visch sonder meer wachten
 Hem weer te lande schoot.

+mat.12.40.

+Tonas gaet oock vertellen,
 Hoe hy badt in den Visch,

+Ione 2.1.

O Heer ick riep, seyt hy
 Van uyt den buyck der hellen,
 Mijn hoofd bedeckt met lisch,
 De diept' omringde my,
 Mijn ghebedt quam tot dy,
 In uwen Tempel heylich⁺
 Ghy brocht mijn leven vry, +Psal.18.7.
 Wt den verderven veylich,
 Mijn Heer en Godt zijt ghy.
 Maer die in noot verdrietich
 Met ijdel toeverlaet⁺
 Den Afgodt doet aenhangh +Psa.50.14
 Den welcken doch is nietich⁺
 Die verlaet door zijn daet +1.Cor.8.4.
 Dijns ghenaden toegangh,
 Maer Heer ick sal u danck
 Offeren, en betalen⁺
 Mijn gheloften vry vranck +Ps.116.14
 Om dat ghy sonder falen
 My hielpt uyt swaer bedwanck.
 Ionas van nieus ghesonden⁺
 In de stadt Ninive +Ione 3.1.
 Die seer groot was en wijt,
 Drie dach vaerden bevonden
 Een daghreys hy daer de,
 En predickte, met vlijt
 Noemd' eenen corten tijt,
 En sprack, nae veertich daghen
 Sal Ninive subijt,
 Vergaen, Godt salse plaghen

Om dat ghy soo boos zijt.

+Doen geloofden de lieden

+Tot Ninive aen Godt

+Psa.69.11

Door s'Propheten vermaen

+mat.12.41

Sy deden stracx ghebieden,

Van vasten een ghebodt,

En trocken sacken aen

T'quam voor den Coninck saen,

Hy stont van sijnen throone

Sijn Purpur af ghedaen,

+Asschen wedt nu sijn Croone

Met eenen sack omvaen.

+Esai.37.1.

+Een vasten int ghemeene

Hy oock uyt roepen liet

+Psa.69.11.

En t'werdt oock soo volbracht,

Dat niemant groot noch cleene,

T'zy Mensch oft Beeste niet,

Yet proefde dach noch nacht

En soo met grooter cracht,

+T'gheroep tot Godt verstercken,

En dat elck wijs bedacht

+Ione 3.8.

Van sijn sondighe wercken,

+Bekeerde met eendracht.

Wie weet oft Godt beroude,

+Iere.18.11.

Ende sijn toorne straf,

Van ons nam en afscheyt,

+Maer doen Godt nu aenschoude

Haer wercken, en dats' af

+Ione 3.10.

Stonden van haer boosheyt,

T'ongheluck toegheleyt

En liet hy niet ghebeuren,
 Of Ionas schoon al beyt,
 Dies quam sijn hert in treuren
 Niet waer t'hebben geseyt.

Want hy had hem gaen setten,
 Oost van der stadt aldaer,
 In een hut om bespien
 Wel op de stadt te letten
 Hoe t'sou vergaen met haer,
 Maer en sach niet gheschien
 Bedroeft sprack hy midtsdien,
 Dit wast dat ick te vooren,
 Seyd' als had ickt voorsien,
 Daerom, o Heer, vercooren
 Gingh ick ter Zeewaert vlien⁺

Want ick weet dat ghy goedich
 En seer ghenadich zijt
 Vol barmherticheyt groot,⁺
 En de straffe langhmoedich⁺
 Gedreyght, noch wel schelt quijt
 Dus hem wenshende doot,
 Gaf den Heer datter sproot
 Een Couwoorde verheven
 Die bladers wijt ontsloot,
 En heeft schadu ghegheven,
 Over zijn hoofd ter noot.

Hier door in drucx verseeren,⁺
 Op groot vermaken nam,
 Onder dat groene dack
 Maer smorghens vroeck door s'Heeren

⁺Tone 4.2.

⁺Psa.86.4.

⁺Toel.2.13.

⁺Tone 4.6.

Will', eenen Worme quam
 Die de Couwoorde stack,
 Dat sy verdorde // swack,
 Godt sondt een hitte crachtich,
 Op Ionas hoeft soo vlack,
 Dat hy flau en onmachtich,
 Met droever zielen sprack.

+Ick wilde liever sterven
 Dan langher leven, doen
 Sprack den Heer sonderlinck
 Iammert u het bederven
 Van den Couwoorde groen,
 Al waer ghy toe gheen dinck
 En hebt ghedaen, s'ontfinck
 Bin eenen nacht haer schieten,
 En bin eenen nacht ginck
 Sy wederom te nieten,
 Die schaed' is seer gheringh.

+Ione 4.9.

Maer hoe comt ghy verwondert
 Dat my dan jammert seer
 +Ninivis groote stadt,
 Waer in dat zijn wel hondert
 Twintich duysent en meer
 Menschen, de welcke plat,
 Noch niet en weten wat
 Rechts oft slinx by manieren
 Is, en noch boven dat
 Een groot ghetal van dieren
 Int ruyme wijde wat.

+Gen.10.11.

+Christus Prince vol waerden

+mat.12.40

(Ghelijck van Iona leert
 T'voorbeeldt) begraven lach,
 Oock int midden der aerden,
 En dit volck haest bekeert,
 Sal oock sonder verdrach,
 Voort treden in den dach⁺
 Des oordeels, en verdomen
 T'volck dat soo wel nu mach
 En niet en wil naecomen,
 T'blymarich woorts ghewach.

⁺mat.12.41

Een is noodich.

[Mijn hert is vol jolijt]

Nae de wijse: Verblijdt Zuydt West ende Noordt.

Mijn hert is vol jolijt⁺
 In den Heere vercoren
 Verhoocht is mijnen horen
 In hem, en ontdaen wijt,
 Is mijnen mont al vooren
 Over die draghen tooren
 Met verstooren // nijdich op my,
 Vwen heyl by // die maeckt my bly,
 Daer en is vry // te gheenen keere,
 Niemandt heylich als ghy,⁺
 Ghy zijt alleen, o Heere
 Die daer zijt, maer wy teere
 Zijn wy yet t'is van dy
 Gheenen troost isser meere
 Dan onsen Godt vol eere,
 Hooch roemen en pochen sot,

⁺1.Sam.2.1

⁺Deu.4.35

[Ghy] Afgoden, ghy clercken
 [...]t uyt den mondt verpercken
 [...]at oude, want een Godt,
 [...] die Heer, hy cant mercken,
 [...] hy stoort sulcke wercken,
 Dat des stercken // boogh' op een cort
 Ghebroken wort // de swack' omgort
 +Met sterckheit, en om broot ghegheven,
 Zijn die niet heeft gheschort, +Luc.1.52.
 Daer teghen versaet leven
 Hongherighe verheven
 Tot dat sy onverdort
 D'onvruchtbare baert seven,
 En vruchtbare moet sneven.
 +De Heere doodet, maer
 +Hy can levendich stellen, +Deu.31.39
 +Hy leydet in der Hellen, +Sap.16.13
 En weder uyt van daer +Tob.13.4.
 Hy gheeft armoedich quellen
 +En rijkdom met versnellen,
 +Neder vellen, verhooghen dan +Eccle.11.5
 Wt heffen van // het stof hy can +Psa.113.6
 Die van nootdruft hier schier gaen sterven
 Soo menich arm man
 Die in den dreck moet swerven
 Verhoocht menichwerven,
 Onder Vorsten ghespan
 Laet hy hem sonder derven
 Der eeren stoel beerven.
 +D'aerd' is des Heeren al, +Exod.19.5

T'is sijn werck, oock bewaren,⁺
 Sijn heyligher dienaren,⁺ +Deu.10.14
 Voeten seer wel hy sal, +1.cor.10.26
 Maer die Godtloose scharen
 In duysterheys beswaren
 Moeten varen // te niet ghedaen
 Gheen crachten saen // daer en bestaen
 Te gronde gaen, die met den Heere kijven
 Hy sal een donder slaen,
 Van boven op haer drijven,⁺
 En sijn Oordeel verstijven,⁺ +mat.19.28
 Over al sweerelts baen, +Act.10.41.
 Sijns Coninx macht sal blijven,
 Sijns Christ hooren beclijven.

Een is noodich.

[Mijn Ziel is stille bly]

Nae de wijze: Vrienden verheucht verblijt.

Mijn Ziel is stille bly,⁺
 Tot Godt, die my +Psal.62.2.
 Helpt en staet by
 Want mijnen troost is hy
 Mijn hulp waert zy
 Beschuttingh vry,
 Des sal // gheenen val
 Hoe groot, my smal,
 Doen neder glijden
 Hoe langhe leght ghy hier,
 Al laghen, om een schier
 Aendoen s'doots lijden
 Iae en werpen int zandt

Als een hanghende wandt,
 En een verscheurde muer aen allen sijden.
 Sy dencken slechts eenpaer,
 Hoe sy allegaer
 Hem dempen swaer
 Sy beneerstighen haer
 Tot lieghen claer
 Schoon spreken, maer
 Dat wert // in haer hert,
 Ghevleckt tot smert,
 Mijn ziel verheven,
 Volherdt op Godt alleyn,
 Want mijn hopinghe reyn,
 Is hy beseven,
 Hy is al mijnen troost
 Iae en mijnen hulp altoost,
 Een beschutsel, voor fel, afvallich sneven.

Mijnen heyl delicaet
 By Gode staet,
 Eer en chieraet,
 Steen mijner cracht en daet
 Mijn toeverlaet
 Op Godt is jaet,
 Met vlijt // hoopt altijd,
 Op hem subijt
 †O lieve lieden
 Schudt uyt u herte bloot
 Voor hem, Godt is ter noot,
 Daer wy toe vlieden
 Maer Menschen zijn doch niet,

†1.Reg.1.15

Iae groote lieden siet,
Haer can ooc wel, seer snel, gebrec geschieden.

Op weggen t'samen min⁺
Dan niet, hebt in +Eccl.5.1.

Onrecht geen sin,

Noch vermetens begin,

Vliet t'onderwin

Nietich en din,

Comt schat // t'uwaerts wat,⁺

Hanght niet aen dat,

+1.Tit.6.17

V hert eendrachtich,

Godt sprack voortijts een woort,

Ich hebt somtijts ghehoort⁺

Godt alleen is machtich,⁺

+Iere.17.10

En ghy Heer ongefael⁺,

+Iob 34.11.

Ghenadich, en betaelt⁺

+Rom.2.6.

Yghelijck vry, so hy, verdient waerachtich.

+Apoc.2.23.

Een is noodich.

[INT huys Gods reyn dat gheestelijck Bethel]

Nae de wijse: Den lustelijcken Mey

Christus playsant.

Int huys Gods reyn dat gheestelijck Bethel⁺

Staet een ghesalft ghesteente⁺

+Gen.28.18 Levit.25.9

Iae hoorn der salicheyt gherecht wel,⁺

+Psa.132.11

Christus in sijn ghemeente,

+Luc.1.63.

Den steen der salicheyt

Van velen wederseyt,

Een teecken en een licht verheven⁺

Des vromen troost en leven.⁺

+Luc.2.34.

Wy comen met geen cloeske fabels voort

+1.Pet.1.16.

Schrijft Petrus sonder flouwen, Maer wy hebben een vast prophetis woort Daermen op mach betrouwen, +Wy hoorden s'Vaders stem, +Wt den Hemel tot hem, +Dits mijnen Soon, en dit ghetuyghen En moghen gheen Menschen buyghen. +Salich zijt ghy Symon, want vleesch en bloet, +En ginck u openbaren, +Maer mijn Vader in den Hemel soet, Dit was Christi verclaren, Ghy zijt Petrus, dats steen, +En ick wil hier alleen, Mijn vergaderingh op stichten, +T'helsch ghewelt en salse niet gheslichten. Dits onbegloost t'geloofs oprechten gront +Den Moor en al de ghene +Die daer beleden van herten en met mont Alsoo Christum Gods soone, Sijn woorden ingheplant, +En met doopender hant, Ghenae als rancxkens ydoone En Godt gaf den wasdom schoone. Die dit gheloof bevesticht metter daet, +Tot sijnen troost ghestade Hem wort betuyght, dat dit daer hy in staet Is de rechte Gods ghenade, Hoe wel niet sonder cruys, Het en is gheen abuys, +Dat men oock moet een goet benoeghen	+Mat.17.5 +Marc.9.7 +Luc.9.35. +mat.16.18. +mat.11.25. +Ioan.6.44 +mat.16.18. +1.par.18.9. +Acto.8.36. +Act.10.47. +1.Cor.3.6. +1.Pet.5.12 +Deu.3.26.
--	---

By de Gods ghenade voeghen.⁺
 Want s'Heeren cracht is in den swacken sterck +2.Cor.12.9
 En die maeckt haer volcomen
 Daerom ginck Paulus hem in al sijn werck
 Op zijn swackheyt beromen
 En was goets moets in noot,⁺
 Vervolgh en angsten groot, +2.cor.12.10.
 Om Christus wil, en seght eendrachtich
 Als ick swack ben, dan ben ick machtich.
 Prince t'volherden nu is noodich maer⁺
 In t'gheloof aen den Heere,⁺ +mat.24.13
 Die heerlijk sal verschijnen wonderbaer, +mar.13.13.
 Ick wensch hy sijnen heere
 Ghebenedijd' ons nomt,⁺
 En dan te hooren comt, +mat.25.34
 Dees troostelijcke goede mare,
 Zy ons tot eenen nieuwen Iare.

Een is noodich.

[BRoeders uytvercoren]

Een Schriftuerlijk Liedeken, Op de wijze: Wy vry saluterem.

BRoeders uytvercoren,
 Al die den Heere vreest
 Wast in de liefd' eenpaer,
 Als wedergheboren
 Wt water ende Gheest
 Vernieut van sinnen claer
 Dient Godt sonder vertraghen // snel
 En doet nae sijn behaghen // wel
 Des Heeren comste naeckt,

Dus neemt u selven wel waer, Weest voorsienich en waeckt, Als knechten wijs eerbaer Gheluckich werden sy Die waken sullen vry	
+Wanneer den Heere comen // sal Want haer stellen sal hy Over sijn schoon rijckdomen // al.	+mat.24.46
+Maer met de gheveynsde, Eenen loon fel en stranck Den traghen Knecht toe staet, Die in sijn herte peynsde Mijn Heer vertoeft noch lanck En gaet al voort int quaet,	+mat.24.50
+Dan sal het Hemelrijcke // daer Zijn thien Maechden ghelijcke // maer Die vijve waren dwaes, En d'ander vijve vroet, Sy ginghen uyt eylaes Den Bruydegom te ghemoet, Maer de dwase voorseyt, Met lampen onbereyt, Die bleven buyter duere // siet, Dus waeckt met neersticheyt, Want ghy weet dagh noch ure // niet.	+Mat.25.1
+Want als in de Wolcken, +Den Heer hem openbaert +Met sijn Enghels ontrent, +Voor hem alle volcken +Sullen daer zijn vergaert,	+mat.16.27. +mat.24.30. +mat.25.31. +Actor.1.11. +Apoc.1.7.

Die hy voor schapen kent⁺
 Die sullen uyt de bocken // saen, +Eze.34.17
 Daerboven op ghetrocken // staen
 Aen sijner rechter hant,
 D'ander ter slincker hier,
 Voor d'een t'Rijck triumphant⁺
 Voor d'ander t'eeuwich vier⁺ +malac.3.18
 Hier werdt te mercken bloot, +2.Cor.6.14
 Een onderscheyt seer groot,
 Want d'een een eeuwich leven // schoon
 D'ander d'eeuwighe doot,
 Crijght voor sijnen ghegheven // loon.
 Een ghestadich huylen,
 En schreyen onghetroost
 Tandem ghekners van pijn
 T'gheselschap van vuylen
 Gheesten ontent altoost
 Sal d'een volcx deel dan zijn,
 Maer die aen Christi leden // doen
 Woecker, en t'pont besteden // coen,
 Sullen int soete rijck
 Eeuwich lachen verblien,⁺
 d'Enghels, en Godt ghelijck⁺ +mat.22.30
 Gods lieflijck aenschijn sien, +1.joan.3.2
 Daer in vertroost verheucht,
 Dit werdt soo groot een vreucht
 Dat geen herte doorgronden // can
 Siet broeders dat ghy meucht
 Des weerdich zijn bevonden // dan.

Een is noodich.

[O God ghy woont daer boven in licht]

Nae de wijse: Kooskens in de Mey.

+O God ghy woont daer boven in licht

+En u aengesicht

+1.tim 6.16.

+En heeft noyt Mensche hier moghen aensien,

+Exo.33.20

Maer u wercken ghetuyghen,

+Ioan.1.18.

V heerlijkheyd, daer alle knien

Vooren buyghen.

+Hoe hooghe wy u prijsen, o Heer,

Ghy zijt doch al meer,

+Syr.43.43

Nae u schoon lieflijck aenschijn claer

Hebben alle Propheten

Verlanght, en hebben haer selven daer

Door vergheten.

Abraham, Isaac en Iacob me

+Op u eeuwighe ste

Met verlangen siend', hier op Aerderijck,

+Heb.11.9.

Woonend' in hutten ginghen

Seer licht te vreden, henen ghelijck

Vreemdelinghen.

Moyses vercoos u versmaetheyts last

+En hy hielt hem soo vast

Aen u, dien hy doch niet en sach

+Hebr.11.27

Dan door gheloovich pooghen

Al had hy ghesien u nacht en dach

Aen met ooghen.

Ick weet dat mijnen verlosser leeft

Iob ghesproken heeft,

Ick sal met dese mijn ooghen vry

Godt mijnen Heer aenschouwen,
Hy bleef in alle sijn lijden by,
Dit betrouwen.

 Davids ziele na u crijsschende, wert⁺
Ghelijck eenen Hert,
V wonderlijck schoon aenschijn doch,
Hy soo vierich begheerde,
Hy en vraechde nae den Hemel noch⁺
Nae de eerde.

⁺Psal.42.2

⁺Psa.37.25

 Och met wat troost oock Symeon sanck⁺
Heer ist uwen danck,
Laet nu in vreden gaen uwen knecht
Want met een welbehaghen
Mijn ooghen den Salichmaker recht
Nu aensaghen.

⁺Luc.2.29.

 D'Apostels verlieten al haer gheree
Schip en net in de Zee,
Om u te volghen, o Heer, soet
Met een vierich verlanghen
Ontsteken in uwer liefden gloet,
En bevanghen.

 Wilt gy oock scheyden als dese, van my⁺
Alsoo vraeghdet ghy
O Heere, waer souden wy henen gaen
Waer souden wy gaen dolen,
Op sulcken voet sprack Petrus saen
Onverholen.

⁺Ioan.6.67

 By Phariseen noch Saduceen
En willen wy treen
In u is doch de waerheyt alleen,

V woorden zijn onlieghlijck,
Maer Weerelt en Menschen int ghemeen
Zijn bedrieghlijck.

Ghy hebt de woorden des levens ghesont
In uwen mont,
Is gheen bedroch noch lichten clap,
O levenden Gods sone
Christe, wy zijn u gheselschap
Nu ghewone.

Het soude ons doch nu vallen seer vrent,
Met dat onghetemt,
Verkeerde gheslachte te loopen meer,
En u by zijn te derven,
Wy willen met u leven, o Heer
Ende sterven.

Maer Paulus dijn uytvercoren vat
Wat een ijver en wat
†Een liefde in hem gheweest oock is,
Als wy maer overleggen,
Dat hy dat woort, ick ben ghewis,
Dorste segghen.

†Rom.8.38

Dat doot noch leven noch Engelen siet,
Noch vorstendom niet
Ghewelt, wat is, oft worden can
Hoocht', diept', oft creatuere,
Ons sal moghen ghescheyden van,
Die liefde pure.

Van de liefde Gods die daer is nu,
In Christo Iesu,
O Heer ons uwe ghenade doet,

Dat oock soo vast mach blijken
 V liefd' oprecht in ons ghemoet,
 Sonder wijcken.

Een is noodich.

[O Heere wy zijn u wel schuldich]

Een Schriftuerlijck Liedeken, op de wijze: O Hollandt, Brabant, Zeelandt.

O Heere wy zijn u wel schuldich, Te dancken en loven met vlijt Want ghy troost ons menichfuldich ⁺ Met u Vaderlijcke ghenaed' altijd. ⁺	⁺ Deut.6.5. ⁺ mat.22.36
Wij moeten u stadich aenhanghen, Met herte sin en verstandt: Want wy oock stadich ontfangen Alle weldaet van u almachtighe handt. Ons zonden en onse ghebreken ⁺ Niemand de schult op en welf, ⁺ Worden wy van u versteken, ⁺ Daer van zijn wy de recht' oorsake self. ⁺	⁺ 3.Reg.9.6 ⁺ 2.par.15.3. ⁺ 1.Ioan.1.5 ⁺ Deut.32.5 ⁺ Eze.18.23. ⁺ 1.Tim.2.4
Ghy zijt een licht uytvercoren ⁺ Daer duysterheyt gheen uyt ontstaet ⁺ Ghy en wenscht niemant verloren, Teghen uwen wille gheschiedet quaet. Ws lofs toenemen wy wenschen, Voor alle weldaden die in Dit leven ghy oyt den menschen Hebt bewesen van des weerelts begin. Ghy zijt die voor ons wilt sorghen, ⁺ Ghy en laet ons in gheenen noot V barmherticheyt alle morghen Is vernieut, en uwe trouwe is seer groot.	⁺ 1.Pet.5.7.

Des morghens als een dau-wolcke,
 +Haer uwe ghenade verspreyt,
 Iae tot trooste van uwen volcke, +Osee.6.9.
 Ghelijck eenen dau sy haer vroeck uytbreyt.
 Ghy weet ons wel toe te voeghen,
 Wat ons noodich behoeft ghewis
 Conden wy maer slechts ons ghenoeghen
 +Met het ghene datter voor handen is.
 Ghy hebt gheseyt t' onser baten +Heb.13.5.
 +En vreest niet, want ick en sal
 +V nemmermeer verlaten, +Deu.31.8
 Noch versuymen hier in dit aertsche dal. +Heb.13.5.
 Dit woordt vertroost ons soo seere,
 Dat wy wel durven segghen coen
 +Mijn hulper is Godt de Heere,
 +Wat soude my connen een mensche doen. +Psa.56.12
 Ghy sijt totter vromer bevrijden +Heb.13.6.
 Een seer crachtich bolwerck en slot'
 Daer en is (moetmen belijden)
 Nieuwers geenen troost gelijc ghy, o God.
 Wy moeten seer haestelijck vallen
 Wanneer ons u hulp ontvliet,
 Wy en deughen doch niet met allen,
 Sonder u genade zijn wy al niet.
 O Heere wilt uwe handt reycken,
 Ons wy swacken en armen hoop
 Om nae t'heyliche voorgesteld teycken,
 Te voleynden t'uwen prijse den loop.
 Den loop hier wel te voleynden,
 Is ons een hoochnoodich dingh

Dus, o Heere, wil ons toesynden,
Vwe hulpe, sy dient ons sonderlingh.

Een is noodich.

[Wie hem beroemt, die beroem hem des Heeren]

Op de wijze: Vedi palerma, ch'a fatta Messina.

Wie hem beroemt, die beroem hem des Heeren, ⁺	
Want menschen sonder Godt niet en vermoghen,	⁺ Esa.65.15. 2.Cor.11.1.
Maer die van gantscher herten tot hem keeren, ⁺	
Sulc en vinden haer nemmermeer bedrogen.	⁺ Ioan.6.37
God is een God van troost en lijtsaemhede,	
Die ons vertroost in allen ons bedroeven ⁺	
Hy gheeft ons troost, daer wy oock ander mede ⁺	⁺ Rom.15.5
Connen troosten, al waer sy troost behoeven.	⁺ 2.Cor.1.3. 2.Cor.7.6.
Paulus en ander gheloovighe gronden	
In Asia benouwt met druck begoten, ⁺	
Daer onder haer al met een droef vermonden ⁺	⁺ Act.19.23.
Te moeten sterven vastelijck besloten.	⁺ 2.Cor.1.8.
Maer waerom liet Godt sulck een swaer benouwen	
Over zijn uytvercoren vrienden welven, ⁺	
Wy lesen t'was op dat sy haer betrouwen ⁺	⁺ Ps.146.15
Gants niet en souden stellen op haer selven. ⁺	⁺ Iere.17.7.
Maer dat sy haer betrouwen souden vesten ⁺	⁺ deu.32.39.
Op God die daer verwecken can de dooden	⁺ 1.Reg.2.6.
Daerom gaf hy haer sijnen troost ten besten	
En heeftse vry ghemaect van des doots nooden.	

+Noch leden sy in Macedoni pleyne	
+Wtwendich strijt en oock vreesse van binnen	+Act.16.19.
Maer God die daer altijd vertroost de cleyne	+2.Cor.7.5.
Liet haer door Titus comste troost ghewinnen.	
+Dus laet ons altijts in noot en versijcke,	
+Genaken Godt, hy sal ons oock ghenaken	+2.par.15.4.
+Voor alle dinghen soecken t'Hemelrijcke,	+Psal.50.15
+Ons sorgh' op hem werpen, hy salt wel maken.	+Iacob 4.8.
+Al hadde David veel becommernissen	+1.Pet.5.7.
In sijn herte bedroeft t'sommigen tijden	+Psa.94.19
Des Heeren troostinghe vry sonder missen	
Dede sijn Ziele wederom verblijden.	
Voor onsen Prins laet ons ons hert uyt gieten,	
+Als wy in noot in angst zijn oft verseeeren	
Wat ons behoeft by hem is te ghenieten,	+Iere.9.2.
Wie hem beroemt, die beroem' hem des Heeren.	

Een is noodich.

[BRuydegom Heere // hooge verheven]

Een Schriftuerlijck Liedeken, nae de wijse: Cuore mio caro, la tua partita.

BRuydegom Heere // hooge verheven
 my dijn bruyt teere, en wilt *niet* begeven
 Want ic *geen* troost welvaert noch *leven*
 Buyten u en weet noch ooc en can ontfaen:
 Och en wilt my niet verlaten,
 Maer ter noot bystaen,
 Want comt ghy my niet te baten,

Soo moet ick vergaen.

Heer in u handen // wilt my bevrijden,
 Want veel vyanden // my weder strijden
 Gheeft datse my niet en doen glijden,
 Noch wijcken besijden af van uwer baen
 Och en wilt my niet verlaten,
 Maer ter noot bystaen,
 Want comt ghy, etc.

t'Vleeschs lust bepeerelt, met sijn wijsheyt
 De arghe weerelt // de sonde mede,
 Welcke my brenghen in swaer onvrede
 En groote slaverny haer onderdaen
 Och en wilt my niet verlaten, etc.

Al mocht my schoone // alhier gheschieden
 Van des werelts croone // macht en gebieden
 Het soud' al als een schaduw' vlieden,
 In den dagh van u toecomste niet bestaen,
 Och en wilt, etc.

Die oude Vaders // en die Propheten,
 Dese midtsgaders // ghy haer liet weten
 V cracht en goetheyt onghemeten
 Sy riepen in allen noot uwen naem aen
 Och en wilt, etc.

O Prins wilt maken // sterc mijn geloove
 Dat ick mach waken // niet als de doove,
 Op dat my niemant en beroove
 Van u soet en heylich woort dat eewich graen
 Och en wilt, etc.

Een is noodich.

[AL schijnt menich verlaten]

**Nae de wijse: Wilhelmus van Nassauwen: oft, Salich is hy bedeghen: oft,
Nachtegael int wilde.**

AL schijnt menich verlaten,
Van den Heere te zijn
Langhe tijt boven maten,
In noot druck oft ghepijn,

+Godt can soo fijn vertroosten,
Noyt beter toeverlaet,
Al gaet het schier ten boosten,
Hy gheeft uytcomst en raet.

+1.Sam.2.3

 Raet Abraham heeft bevonden

By den Heere, doen hy

+In Canaan was ghesonden

Wt Mesopotany,

+Gen.12.1.

Hy was oock vry wel seere

Beproeft in sijn ghemoet,

Hy geloofde den Heere,

Int eynde wast al goet.

 Int eynd' ist wel ghevaren,

Met Iacob, die onsacht

By Laban twintich Iaren,

Diende dach ende nacht,

+Versmacht, schier van der hitten,

En van de Vorst subijt,

+Gen.31.40

In lijdsaemheyt besitten,

Moetmen sijn ziel altijt.

 Altijt Ioseph betroude

Op den Heere ghewis

Die sijn verdriet aenschoude,

In die ghevanghenis,
 Hy is om sijn verblijden⁺
 Een groot Heere ghenoeemt,⁺ +gen.41.40
 Men moet al vele lijden,
 Eer men ter eeren comt. +1.Mach.2.53.
 Eere geluck en vrede,
 Is int eynde gheschiet
 Caleb Iosua mede
 Al door volherden siet,⁺
 Verdriet, lijden en smerte,⁺ +Nu.27.23
 Leedt Iob met groot ghedult,
 Met troost en vreucht sijn herte +Iosu.1.11.
 Heeft Godt naemaels vervult.
 Naemaels vervult met vreuchden,
 Wert David openbaer
 Die den tijt sijner jeuchden,
 Was een Schaepherder, maer
 Wert daer naer, eenen Coningh,
 Maer hy hadde veel strijt,
 Eer hy ghecreech de wooningh
 Tot Zion met jolijt.
 Tot Zion op dat schoone,⁺
 Hooghe verheven slot⁺ +2.Reg.5.10
 Davids rijck ende croone +2.Par.12.
 Bevesticht werdt van Godt
 Dus wie hier tot den ende
 Blijft in s'Heeren bevel⁺
 Die wordt met s'Heeren bende +mat.24.13
 Salich nae dit ghequel.
 Ghequel heeft oock gheleden

Hanna in s'herten gront
 Sy heeft stille ghebeden
 Eli sach haren mont,
 Testont, hy dese vrouwe
 Heeft ghehouden voor dronck,
 Godt ghenas haeren rouwe
 Met eenen sone jonck.

Ionck ende oudt veel zielen
 Treurden met groot gheslach
 Die Haman te vernielen,
 Al meend' op eenen dach,
 Men sach, hoe hy noch moste
 Sterven schandighe doot,
 Maer de Heere verlost
 Sijn volck uyt alle noot.

Noot van hongher was binnen
 Samaria, soo dat
 Een Moeder wreet van sinnen
 Haer kindt dood' ende at,
 Maer de stadt creegh by hoopen
 Spijse met haesticheyd,
 De Syriers ginghen loopen,
 Die haer hadden beleyt.

Beleyt was oock seer crachtich
 Ierusalem onstelt,
 Hondert vijf ende tachtich
 Duysent Mannen ghetelt,
 Int velt, worden verslaghen
 Van den Enghel, maer cranxst,
 Vloot om sijn lijf t'ondraghen,

Senacharib met ancxst.

Ancxst noot droefheyten treuren,
Was in Bethulia,
Maer Godt liet haer ghebeuren,
Sijnen troost uyt ghena,
Sara, ende den ouden
Tobias, vry van scha,
Zijn vertroost en behouden,
Ghelijck oock Susanna.

Susanna van de boeven,
Beloghen zijnde swaer
Quam om een groot bedroeven,
Haer suyver herte claer,
Maer om haer te bevrijden
Godt Daniel vercoos
Hy can sijn volck verblijden
Alst meest schijnt troosteloos.

Troosteloos aes der dieren⁺

Scheen dat Daniel was,
Maer uyt des kuyls duwieren,
Quam hy seer snel te pas,
Ionas oock Gods vermoghen
En goetheyt wel bevandt,⁺
Zijnd' uyt den Visch ghespoghen
En in behouder handt.

⁺3.mach.18.8.

In behouder handt quamen⁺

De longelinghen vry,
Wt den Oven tesamen,
En uyt de tyranny,
Oock die van alle canten,

⁺Dan.3.92.

⁺Ione 2.1.

+Waren in groot ghetal
Om van den Elephanten
Te zijn vertreden al. +3.Mach.19.8.
Al schijnen hier vertreden
De vrome onder den voet
Haer zielen ende leden
Zijn in Gods handen soet,
Den moet, sy niet verloren
+Gheven, maer spreken danck
+Gode, die int becoren +1.cor.10.13
Haer gheeft eenen uytganck. +Act.19.23.
Eenen uytganck verleende
+In Asia de Heer,
Als Paulus niet en meende +2.Cor.1.9.
Langer te leven meer
Soo seer, boven sijn crachten
+Beswaert zijnd' in verdriet
+Dus die den Heer verwachten +Psal.25.3.
+Te schand' en comen niet. +Psal.31.2.
Niet en quamen tot schanden +1.Mach.2 61.
Die Apostelen vroet,
In kerckers en in banden
Hadden blijde ghemoet
Want goet, haer Consciency,
En wandel was voor Godt
Vrienden laet ons intency
Hier toe strecken voor slot.
Slot is, dat Godt ten fijne,
+Die quade Menschen wreet, +1.Pet.2.9.
Tot die eeuwighe pijn

Wel te bewaren weet
 Maer van leet en gequelle⁺
 Sijn volck sal maken vry⁺
 T'zy Man, Wijf Iongh geselle⁺
 Dochter, wie dat het zy.

⁺1.cor.10.13
⁺Esa.25.8.
⁺Apoc.21.4.

Een is noodich.

[Liefde tot Godt en even Mensche]

Nae de wijze: De weerelt staet gheheel in roere.

Liefde tot Godt en even Mensche⁺
 Wt een reyn hert en gheloof oprecht
 Ic voor een groet ons tsamen wensche
 Om volstrijden t'gheestelijck ghevecht
 Want den Heer ons sijn rijck toesecht
 Ist dat⁺
 Wy tot den eynde goet ende slecht,
 Volherden in der waerheys pat.
 Ist dat ghy blijft in mijn gheboden
 Van des lants goeden wat u gheniet⁺
 Was voormaels toegheseyt den Ioden
 Anders ghedreycht met veel verdriet
 Des Heeren woordt ons noch gheschiet,
 Ist dat
 Wy overwinnen, wy sullen siet
 Alles besitten in s'Hemels stadt.
 Iesus de Heer heeft ons bewesen,⁺
 Oprechte liefde, soo moeten wy
 Onder malcanderen by desen,
 De knecht niet boven den Heer en zy
 Ist dat ghy't weet salich zijt ghy
 Ist dat

⁺Deut.6.5. mat.22.26
 1.Tim.1.5. 2.cor.10.3.

⁺mat.10.22 24.13.

⁺deut.11.14 Esa.1.19.
 deut.28.15 Lev.26.12.
 Apoc.3.20 21.7.

⁺Ioan.15.12 1.joan.3.25

+Ghy't doet, dit woordt stater noch by,	
+Men mach niet wesen luy noch mat.	+Mat.5.19
+Niet al die roepen Heere Heere	+Ioan.13.17
+En comen in Gods rijcke soet,	+Mat.7.21
Maer al die doen nae Christi leere	+Luce 6.46
Sijns Hemels Vaders wille vroet	
+Hy spreekt, ghy zijt mijn vrienden goet	
+Ist dat	+mat.12.50.
Ghy dat ick u ghebiede doet,	+Ioan.15.14
+Niet soo Menschen versieren wat.	
+Kennen sal men u sonderlinghe	+Ioan.13.35.
Voor mijn longers int Aerdsche dal,	+1.Ioan.1.5
Ist dat ghy liefd' hebt onderlinghe	
Iae ghy zijt mijn longheren al,	
+De waarheyt u bevrijden sal,	
Ist dat	+Ioan.8.31.
Ghy stadich blijft sonder afval,	
+By mijn woordt u vercondicht plat.	
Een belofte van grooter weerde	+Ioel, 2.28
Is van Godt door Ioel ghedaen	
+Hoe datmen soud' hier op der eerde,	
Des heylighen Gheests gaef ontfaen,	+Acto.2.38.
Maer condicy moet vooren gaen,	
Ist dat	
+Men boetveerdich den Doop neemt aen	
Int woordt dat reynmakende bat.	+Ephe.5.27
Nu heeft ons Christus gemaect veylich	
Iae versoent met sijn doots ghedult,	
Dat hy ons soude maken heylich	
+En stellen ons met deucht vervult	+Col.1.23.

Onstraffelijck en sonder schult, Ist dat	
Wy blyven in t'gheloove ghehult, ⁺ Stantvast om niet, te wijcken rat.	⁺ 1Tim.2.15
Gods Ziel en heeft gheen welbehaghen Aen die afwijcken t'eenigher hant, Dus laet ons neerstich sorghe draghen, ⁺ Dat altijd blijve vast gheplant,	⁺ Hebr.10.38
Ons roepingh en verkiesingh, want Ist dat	
Wy 't doen, wy en sullen aen gheenen cant, ⁺ Struyckelen op sijd wegghen glat.	⁺ 2.Pet.1.10
Ons sal den inganck zijn ontsloten, ⁺ Tot t'rijcke Gods ruym onghelaect, ⁺ Die timmeringhe wert ghenoten Die sonder handen is ghemaect, Waer nae dat onse ziele haect, Ist dat	⁺ 2.Cor.5.1. ⁺ Rom.8.19
Wy niet en zijn bevonden naect, ⁺ Wy werden overcleet en sat. ⁺	⁺ mat.22.11 2.Cor.5.1. ⁺ Apo.16.15
Ons cleeren moeten wy bewaren, Om naect te wandelen gheen tijt, Al comter noot vervolch beswaren T'gheloof en mach men niet gaen quijt, ⁺ Men sal met Christum zijn verblijt ⁺ Ist dat	⁺ Luc.8.13. ⁺ Rom.8.17. 2.tim.2.12
Men oock met hem vervuldich lijt, Men werdt zijn uytvercoren vat. Rusten sal op ons seer bequame ⁺ Den Geest des Heeren noch alsdan, ⁺	⁺ 1.pet.4.14 ⁺ Mat.5.10

+Dus wie daer lijdt om s'Heeren name Sy vrolijk, vreesende gheen tyran Wie ist die u beletten can, Ist dat	+1.Pet.4.13
+Ghy nae volght en niet en wijckt van Den Heer als uwen besten schat.	+1.Pet.3.13
+Suster bemint wilt danckich nemen	
+Ghedenckt my oock in u ghebedt	+Colos.4.1.
+En laet ons kennisse niet vervremen, Maer laet ons blijden int goet opset, Om volherden in Christi wet, Ist dat	+1.Thes.1.2. +Rom.8.28
Gheleghen comt, troost my oock met, Dat troostelijck fonteynich nat.	

Een is noodich.

[MAch een Vrou haer selfs kint vergeten]

Nae de wijze: Met herten wil ick u bewijsen.

+MAch een Vrou haer selfs kint vergeten, +Godt en sal niet sijn ghetal, +Sijn liefd' is groot en onghemeten, +Tot die hem lief hebben al, Sijn volck voor ander, Moet oock malcander Beminnen, soo hy doet	+Esa.49.15 +Spr 4.18. +Prov.8.19 +Ioan.3.16
+Sijn uytvercoren +Wt hem gheboren, Met reynder liefde soet.	+Ioan.15.17. +1 Ioan.3.25
+Al veel te hooch waer ons dees mate +Ten waer dat voor ons t'voldoen +Christi, hier in quame te bate,	+Mat.5.48 +Ioan.14.6 +1.Cor.1.29

Die voor ons tot een rantsoen,	
Sijn bloet en leven ⁺	
Self heeft ghegheven, ⁺	⁺ mat.20.28
Wy quamen al te cort,	⁺ 1.Cor.1.29
Niet is verdoemlijck	
Voor die volcoemlijck, ⁺	
In hem bevonden wort.	⁺ Rom.8.1.
Reyn door t'gheloof in sijnen name ⁺	
Wortmen en door sijnen gheest ⁺	⁺ Act.15.9.
Van selfs en zijn wy niet bequame ⁺	⁺ 1.Cor.6.11
Hoe men hem bemint oft vreest, ⁺	⁺ Ioan.3.27
Al ons volmaecktheyt ⁺	⁺ 2.Cor.3.5.
Is schand' en naecktheyt ⁺	⁺ Phil.2.13.
Voor zijn heylich aenschijn,	⁺ Heb.11.6.
Soo wy waerachtich,	
Hem niet deelachtich	
Recht door t'gheloof en zijn.	
In hem moeten wy zijn bevonden,	
Int gheloofs gherechticheyt, ⁺	
Vry zijnde van den dienst der zonden, ⁺	⁺ Phil.3.9.
In des Heeren knechticheyt, ⁺	⁺ Ioan.8.32
Ons seer ghewennen	⁺ Rom.8.18.
Christum te kennen, ⁺	
En sijn verrijsnis cracht, ⁺	⁺ Phil.3.10.
Ons lusten derven ⁺	⁺ Rom.8.8.
Hier met hem sterven, ⁺	⁺ 2.Ti.2.12.
Als ten offer gheslacht.	⁺ Rom.12.1.
Alsoo moeten wy hem ghelijcken, ⁺	
Zijnde ghedoopt in sijn doot, ⁺	⁺ Rom.6.3.
En oock met hem begraven blijcken ⁺	⁺ Gal.3.27.
	⁺ 1.Pet.3.21

Op dat soo den Heere groot, Oock is verresen, In een nieu wesen, +Wy wandelen eerbaer +Oft eens te deghen, +Mocht zijn vercreghen, Laet ons daer jaghen naer. +Beroemen ons wy niet en moghen +Dan van ons swackheyt eylaes Wy vinden ons terstont bedroghen +Staen wy op ons selven dwaes, Oft ons beroemen, +Wy zijn volcomen, +Nae onsen roep ydoon Daer wy ons daghen, Strijden en jaghen Noch moeten om de croon. +Altijts te strijden en t'arbeyden Staet ons in dit leven toe +Op dat wy meer en meer bescheyden, +Moghen toenemen int goe, Om Godt behaghen, +Sonder vertraghen, +Int gheloofs pat bekent, +En niet en glijden, +Oft gaen besijden, Des waerheyts fundament. +Christi wesens begin volheerdich, +Laet ons vast houden altijt, +Op dat de Heer ons make weerdich,	+Eph.4.13. +Heb.3.14. +Phil.3.14. +Esa.65.15 +1.Cor.1.28 +2.cor.11.32 +2cor.12.5. 9 +2.Cor.12.1 +1.Cor.9.27 +Job, 7.1. +1Tim.6.12 +1.cor.15.58 +1.Pet.2.2. +2.Cor.5.9. +2.pet.1.40. +Hebr.3.14. +Luc.21.36. +2Thes.1.11
---	--

Tot sijn Rijck ghebenedijt	
Als hy den sijnen,	
Heerlijck verschijnen ⁺	
Sal in de Wolcken claer,	⁺ mat.24.30
En met vier vlammen, ⁺	
Om met vergrammen, ⁺	⁺ 2.The.1.8.
Te straffen den sondaer.	⁺ 2.Pet.3.7.
Kinderkens, seght Ioannes reene ⁺	
Blijft by hem, op dat als hy	⁺ 1 Ioan.2.28
Hem openbaert, wy dan niet cleene ⁺	
Hebben een betrouwen vry,	⁺ 1 Ioan.4.17
En dat wy t'samen ⁺	
Ons dan niet schamen	⁺ Eph.3.12.
Voor hem en moeten bloot	
Ghelijck de quade,	
Welck' onghenade ⁺	
Toecomt druck ancx en noot. ⁺	⁺ Ier.30.23.
Eenen soo grooten noot vol sorghen	⁺ Rom.2.8.
Salder zijn voor handen dan, ⁺	
Dat in de steenrotsen verborghen ⁺	⁺ Apoc.6.15
Roepen sal soo menich man, ⁺	⁺ Osee 10.8.
Valt berghen swaerlijck, ⁺	⁺ Luc.23.29
Den dagh vervaerlijck ⁺	⁺ Apoc.9.8.
Is nu ghecomen aen	⁺ Eph.1.14.
Van des Lams toorn,	
Wie can daer vooren	
Onbeweeght blijven staen.	
Recht oordeel sal den Heere strijcken, ⁺	
Sonder persoonen t'aensien, ⁺	⁺ Act.17.11.
Die quaet ghedaen hebben te wijcken ⁺	⁺ Rom.2.11.
	⁺ Mat.7.22

+Van hem sal sijn woordt gheschien,
 En sal de goede +Luc.13.25.
 Blijde van moede
 Van hier voeren met hem,
 +Eeuwich in vrede
 +In die schoon Stede +mat.25.47
 +T'nieuwe Ierusalem. +Ioan.5.29
 Suster, dit Liedt u toe gheschreven +1.The.4.17
 Dient my self tot onderwijs,
 +En u tot een groete ghegheven,
 Boven al tot s'Heeren prijs, +rom.11.36. 16.26.
 T'sy hoe veel mijlen,
 Van een t'somwijlen,
 Laet ons malcander yet
 Dus laten weten,
 Want wy vergeten,
 Malcander moeten niet.

Een is noodich.

[Ioden men hiet // die nacy siet]

Een Schriftuerlijck Liedeken, Nae de wijze: Van't Caetspel der Fransoysen.

+Ioden men hiet // die nacy siet,
 +Van Iacob af ghecomen, +1.Cor.7.19
 +Maer ten baet niet // namen noch yet +Ioan.8.39
 +Sonder boete met schromen, +Rom.9.7.
 Men moet besneen // aen s'herten leen, +Rom.2.28
 Inwendich zijn een Iode,
 Christum (voorheen // zijnde) naetreen,
 Als naevolghers van Gode.
 +Ontstaen is vry // t'Antiochy,
 Den naem der Christen vaten +Act.11.26

Ghy maeckt al by // dat ick oock zy	
Een Christen door u praten, ⁺	
Sprack Agrippa // Paulus daer na	⁺ Act.26.28
Sprack, ick soude wel wenschen	
Vry sonder scha // dat soo waer ja	
Met u en alle Menschen.	
Christen oprecht // te zijn soo slecht	
Gheen saeck en is beseven,	
Doch menich knecht // der zonden lecht	
Hem toe in sijn boos leven,	
Den name van // een Christen Man,	
Maer siet lieve beminde, ⁺	
Christen en can // niemant zijn, dan	⁺ Rom.3.9.
De gheestelijcke ghesinde. ⁺	
Het eygen woort // Christen brengt voort	⁺ 1.Cor.12.3
Een ghesalfde, midts desen	
Wedergeboort // hem toebehoort	
Wt den Gheest, die wil wesen ⁺	
Een Christen vroet // wesen hy moet ⁺	⁺ Ioan.3.3.
s'Gheests salvinghe deelachtich, ⁺	⁺ Eccle.7.2.
Met wandel goet // den roke soet ⁺	⁺ Cant.1.2.
Daer van uytstorten crachtich. ⁺	⁺ Syr.42.7.
Ioannes seyt // ghy hebt planteyt ⁺	⁺ 2.Cor.2.14
De salvinghe des Heeren, ⁺	⁺ 1 Ioan.2.26
Die met bescheyt // ter salicheyt ⁺	⁺ Esa.54.13.
V alle dinck can leeren, ⁺	⁺ Ier.31.33.
Niemants verstant // behoeft ghy, want ⁺	⁺ Ioan.6.45
Verleyders Antichristen ⁺	⁺ Heb.8.11.
Zijn voor de hant // aen elcken cant ⁺	⁺ 1.joan.2.18
Verweckende veel twisten. ⁺	⁺ 1.Ioan.4.1
	⁺ rom.16.16

+Mattheus saen // wijst ons oock aen	
+Dat valsche Christen lieden,	+mat.24.24
+Sullen opstaen // met soet vermaen	+Deut.13.1.
Het volck wonder bedieden,	+2.Thes.2.9
Door haer practijck // waert moghelijck	
Sy souden d'uytvercoren	
Buyten Gods rijck // al door afwijck,	
Oock doen dwalen verloren.	
Antechrists gheest // in dit foreest	
Met achterclap en smaden,	
+Maect veel tempeest // maer die God vreest	
+En mach dit vyer niet schaden,	+Psal.31.21
Hoe menich hoop // buyten den knoop,	+Syr.28.28
Der liefden stelt te wercke	
Avontmael, Doop // haren aenloop,	
+Is teghen Christi kercke.	
+En gaet niet uyt // nae t'vreemt gheluyt	+mat.12.30
+Vrienden, al doen sy hooren	+mat.24.26
Hier is de bruyt // in ons besluyt	+Ioan.10.5
Is Christus, want te voeren	
+Ghy breet en wijt // ghewaerschout zijt,	
+Elck wacht hem van verdolen,	+Deut.15.1
+T'is nu den tijt // dat elck met vlijt	+rom.16.16
+Goet toesicht is bevolen.	+Mat.7.15
+Recht sonder mis // te kennen is	+mat.24.4.
Een Christen by onchristen,	+2.Cor.6.25
Claer licht ghewis // by duysternis	
Vol nevelen en misten	
Men wel bekent // oock t'different,	
Van gheest ende vleesch vruchten	

T'recht fundament // der waerheyt jent
En sal voor niemant vluchten.

Ten baet geen rom // op Christendom,⁺

Al waer s'gheests vruchten falen

⁺2 Tim.2.20

Liefde hooftsom // ick hooren nom,

Als van den principalen

Vruchten oock me // vreucht ende vre,⁺

Gheloovich goedertierich,⁺

⁺Gala.5.22

Lauckmoedighe // en cuyssche ze,

⁺Eph.5.9.

Een gantsch wesen manierich.

Sulcke seer schoon // vruchten als croon

Hebben gherust ooch selve,

Op den Gods soon // die spruyt ydoon

In Esaiam elve,⁺

Want op dit Lam // den Gheest afquam,⁺

⁺Mat.3.16

In ghedaent' eener Duyven⁺

⁺Matt.1.9

Dees wijngaerts stam // sijn rancken tam⁺

⁺Luc.3.12.

Draghen oock soete druyven.

⁺Ioan.15.4

Onchristen zijn // al die den Wijn-⁺

stock Christi niet aencleven,

⁺Ioan.15.5

Die elck termijn // niet worden sijn,

Van den gheest Gods ghedreven

Manck gaende slap // der deuchden stap,⁺

⁺1.Ioan.1.6

Oft oock levend' in zonde

Van gemeenschap // met Godt, t'gheclap⁺

Is al loghen bevonden.⁺

⁺1.Ioan.1.7

Onse ghemeyn- // saemhede pleyn⁺

⁺Psal.15.2.

Bestaet in wandelinghe,

⁺Esa.33.15.

Ghelijck hy reyn // int licht certeyn

Is voorghegaen gheringhe,

Maer swack, wy sien, in ons gheschien
 +Ghebreken met onvreuchden,
 +Dan doch indien // wy recht belien,
 +Godt reynicht van ondeuchden.
 Neemt dit in danck // elck Christen ranck
 +Laet den gheest niet vercouden,
 Neffens den sanck // is meest belanck,
 Bidden sonder ophouden,
 Dat ons betaem // den Christen naem,
 In swackheyt die wy romen,
 God maeck ons t'saem // voor hem bequaem
 Te zijn oprecht volcomen.

+Tob 13.23.

+Psal.38.2.

+1.Ioan.1.9

+rom.12.11.

Een is noodich.

[Een vast gheloove met ootmoet]

Een Schriftuerlijck Liedeken, Nae de wijze: Van Andries kespe.

+Een vast gheloove met ootmoet
 Is den Heer aenghename
 Als men mach lesen overvloet,
 Bysonder een exempel goet,
 Leert ons Lucas bequame.
 Int sevenste Capittel bloot,
 +Van Centuris expeerdich,
 Wiens ootmoet en gheloove was groot,
 Daer lach in sijn huys cranck ter doot
 Eenen knecht by hem seer weerdich.
 Binnen Capernaum de stadt
 Tot Iesum hooghe ghepresen
 Sandt hy d'outste der Ioden, badt
 Den Heer als dat hy quam, en dat
 Hy den Knecht wilde ghenesen.

+Luce 7.2.

+Luce 7.2.

Dus quamen sy tot Iesum soet
 Baden neerstich, en spraken
 Hy ist weerdich dat ghy't hem doet,
 Hy bemint ons volck t'onser spoet:
 En ginck ons de Schole maken.

Den Heere ginck ter selver tijt,
 Met die hem dit aendienden
 Als hy van t'huys niet en was wijt,
 Den Hooftman sandt tot hem met vlijt,
 En liet segghen door sijn vrienden.

Vermoeyt u niet met onghemack,
 O Heer, met tot my te comen
 Hier in mijn huys onder mijn dack,
 Ick arm sondich mensche swack
 Niet weerdich can ickx my romen.

En midts ick my onweerdich vont,
 Ben tot u niet ghetoghen
 Maer spreeckt een woordt, soo wert terstont⁺
 Mijnen Knecht wederom gesont
 Het is wel in u vermoghen.

⁺psa.107.20

Want ick self oock een Mensche zy
 Der Overheyt onderdanich,
 Krijghsknechten heb ick onder my
 Den eenen segh ick gaet, en hy
 Gaet, alsoo ick ben vermanich.

Segh ick den anderen, comt hier,
 Stracx comt hy nae mijn ghebieden,
 Segh ick, doet dat met snel bestier
 Mijn Knecht die doet, op dees manier
 En spreeckt maer t'sal gheschieden.

Den Heer door dit aenhooren siet,
 Verwondert ginck oorconden
 T'volck dat hem volghd' hy hooren liet,
 Ick segh u sulck gheloof ick niet
 In Israel en hebbe ghevonden.

Nu als sy t'huys zijn comen snel,
 Die uytghesonden waren,
 Den crancken Knecht vonden sy wel
 Te pas, en vry van sijn ghequel,
 Tot des Heeren lofs verclaren.

Oorlof broeders, laet ons door cracht
 Des gheloofs vlijtich treffen,
 In woordt, in werck en in ghedacht
 De recht ootmoet die Godt groot acht,
 Hy sal ons naemaels verheffen.

Een is noodich.

[ICK heb een uytghelesen]

T'saemspraeck Liedt, Op de wijze: Warens al mijn vrienden, etc.

Huysvader, Knecht, Genoodde.

+ICK heb een uytghelesen,
 +Groot Avontmael bereyt,
 En veel Gasten tot desen
 Ghenoodt uyt minsaemheyd,
 D'uer om ter tafel wesen
 Is gheresen.

O ghy onderdanen
 Knecht, gaet nu het ghetal
 Der Ghenoodde vermanen
 Te comen, seght t'is al
 Bereyt, dat sy en hoeven

+Luce 14.16.

+Esa.25.6.

Niet te toeven.

Knecht.

Comt al wel beraden

O Menschen wie dat ghy zijt,⁺

Bereyt is uyt ghenaden⁺

S'levens soete maeltijt,⁺

T'is nu de ure om comen⁺

Wt t'verdomen.

⁺Rom.13.11

⁺2.Cor.6.2.

⁺Tit.2.11.

⁺1.Pet.4.13

Eerst Genoodde.

Eenen Acker schoone

Heb ick ghecocht, en dien

Moet ick self in persoone

Nu noodich gaen besien,

My isser wel te deghen

Aen gheleghen.

Dat heerlijk landt bouwen⁺

T'velt vol vruchten verciert,

Is lustich om aenschouwen

Wee, menich schoon ghediert

Daer my profijt van allen

Mach toevallen.

Ick bid u wilt beloven

My t'excuseren schier,

Van die weerdschap daer boven,

Want mijn hert is doch hier⁺

Te leven overvloedich⁺

En hoochmoedich.

⁺Luc.12.16.

⁺Mat.6.21

⁺Luc.12.34.

Tweede Genoodde.

Ick hebbe vijf jock ossen

Ghecocht, dus bid ick u

My met onschult te lossen,

Want henen treck ick nu,

Om te besien de beesten,

Niet ter feesten.

Want ick moet seer vyerich,
 Waernemen den tijt eel,
 Sy en zijn al niet gierich,
 Die gheeren hebben veel
 Men moet voor d'oude daghen,
 +Sorghe draghen.

+Luc.12.19.

3. Ghenoode.

En ick heb onverbolghen
 Ghetrouw soo schoon een wijf
 Die my niet en wil volghen,
 Soo dat ick by haer blijf,
 Ick wil sonder begheven,
 Haer aencleven.

Sy doet my verlichten,
 Mijn herte vroeck en laet
 t'Gheloove moet swichten,
 Hier voor den Echten staet,
 Noyt my het gaen te gaste
 Ergher paste.

Huysvader.

Te recht heb ick tooren
 Ick noodde blijdelijck
 Mijn rijck elcken te vooren,
 Maer al tot tijdelijck,
 +Streckt meest der ydel menschen
 Sin en wenschen.

+Ioan.3.19

Gaet snel op de straten
 En steegskens van der stadt
 Brenght zonder achterlaten
 Dat arm volck, en wat
 Voor creupelen lam en blinden,

Ghy sult vinden.

Hier in comen laetse

Knecht.

O Heer het is ghedaen

Noch isser ruymmer plaetse,

Huysvader.

Soo wilt te lande gaen

Aen tuynen daer ghelegghen

En op wegghen.

En ghy sultse dwinghen

In te comen bevreest,

Met mijn woort dat doordringhen

Can, tot dat ziel en gheest[†]

Scheydet, en oock met eenen

Merch en beenen.

[†]Heb.4.12.

Sulck volck laet vervullen

Mijn huys, want generael

Gheene smaken en sullen

Mijn vreuchdich Avontmael,

Dan die daer te vergaren

Ghenoodt waren.

T'Avontmael waerachtich

t'Hemelsche wesen soet,

Om daer te comen crachtich

Broeders u beste doet,

Den Heer sal u stercken,

In sijn wercken.

Een is noodich.

[EEn Bruyloft feeste vol weelde]

T'saemspraeck Liedt, Nae de wijze: Ick stondt op hooghe berghen, etc.

Coninck, Bruydegom, Knecht, Genoodde.

Coninck.

EEn Bruyloft feeste vol weelde
O lieve Sone naeck nu

+Om zijn ghelijck ons reyn beelde

+Vercoos ick een Bruydt voor u.

+Wt aller Menschen gheslachten,

+Die in vernedertheyt cleyn,

My neerstelijck soecken, en wachten

+Op uwe toecomste reyn.

+Mat.22.2

+Gen.1.26.

+Eph.1.4.

+Apoc.7.9.

+2.Tim.4.8

Bruydegom.

Ick danck u Vader ydoone,

+Dat ghy de cleyne bewaert

+Met my te draghen de croone,

En uwen will' openbaert.

+mat.11.25.

+Luc.10.21. 12.31.

Coninck.

Hoort Knechten, doet mijn belasten,

Wilt nu terstont henen gaen,

Roept ende seght dat die gasten

Voort comen ter Bruyloft saen.

Knecht.

O Coninck groot boven sommen,

+V gasten zijn soo verblint,

+Dat sy niet en willen commen,

+Sy en zijnder niet toe ghesint.

+1Tim.6.15

+Apo.19.16

+2.Cor.4.4.

Coninck.

Gaet henen dan ander knechten

+En seght de ghenoodde, siet,

Mijn maeltijt heb ick ten rechten

Bereyt, daer en faelt oock niet.

+Mijn ossen mijn vette beesten

Die zijn al gheslaghen fijn,

Dus comt nu ter Bruyloft feesten,

Ghy sult my wellecom zijn.

+Apoc.19.6.

+Esai.25.6.

Knecht.

Wy zijn nu tot u ghesonden,

+Een blijde boodschap te doen,

+Luc.2.10.

O menschen cost ghy't doorgronden,
Ghy soudt u ter Bruyloft spoen.

Want siet dees Bruyloft verheven
Is t'eeuwighe leven soet,
Dat de Vader om niet wil gheven,⁺
Wie nae sijnen wille doet.⁺

⁺Ioan.6.40

⁺1 Ioan.2.17

Eerst Genoodde.

Gheen Bruyloft mach ons vermaken,
T'is nu eenen besighen tijt,
Wy moeten al ander saken
Beschicken tot eerdsch profijt.

Knecht.

O menschen slaet liever gade,
Om comen ten leven in,
Want lijdt ghy der zielen schade⁺
Wat baet u sweerelts ghewin?

⁺mat.16.26

Eerst Genoodde.

T'is waer, maer ten helpt gheen praten
Die niet en heeft wordt veracht
Men soud' oock gheeren wat laten,
Sijn kinders tot eer en pracht.

2. Ghenoodde.

Dus gaen wy henen stappen
Al nae onsen Acker toe,
Iae neeringh en Coopmanschappen,
Van winnen wort niemant moe.

3. Ghenoodde.

En wy met wijse verstanden,
Oordeelen voor dolinghe quaet
V boodtschap, dus moet ghy in banden,
En sterven met spot en smaet.

Want lieten wy u met vreden
Ghy sout met u Ketterije,
Verderven landen en steden⁺
Daerom is u elck partije.

⁺Act.28.21

Knecht.

Te vergheefs zijt ghy verbolghen
 Met onrecht op ons onstelt
 Wilt ghy ons leeringh niet volghen,
 Wy en doen doch niemant ghewelt.

3. Ghenoode.

Dat soude wel anders blijcken
 En hadt ghy maer d'overhant,
 Maer wy hopen van uys ghelijcken
 En sal men corts vinden niemant.

Knecht.

Siet, o Heer Coninck, sy dooden
 V knechten met lijden swaer,
 Om dat syse comen nooden
 Ter Hemelscher Bruyloft maer.

Coninck.

Dat wil ick toornich wreken,
 Dus treckt uyt mijn Heyr seer coen
 Ende wilt hun stadt aensteken,
 En die dootslaghers verdoen.

Die Bruyloft die was wel veerdich
 Maer die ghenood' eylaes
 En waren daer toe niet weerdich
 Om hun sondich leven dwaes.

Gaet henen uyt op der straten,
 Brenght al die ghy vinden sult

Knecht.

Die tafels zijn t'allen saten
 Met goed' en quade vervult.

Coninck.

Hoe zijt ghy hier in ghecommen
 O vrient, sonder Bruylofts cleet?
 Hoe swijght ghy dus met verstommen
 Als die gheen onschult en weet?

Meent ghy hier soo in sluypen
 Schijnheylich vol zonden beveleckt

Het sal op uwen cop druypen, ⁺	
Voor my en is niet bedeckt. ⁺	⁺ Syr.16.19.
Bindt hem handen en voeten,	⁺ Heb.4.13.
In d'eeuwighe duysterheyf fel	
Werpt hem, daer hy sal moeten	
Lijden een eeuwigh ghequel.	
Want daer sal zijn voorhanden	
Huylingh en groot gheween, ⁺	
En knerssinghe der tanden, ⁺	⁺ Mat.8.12
Want sulck een en dient hier gheen.	⁺ Luc.13.26.
Daer isser om te orboren	
De Hemelsche Bruyloft al, ⁺	
Veel gheroepen, maer vercoren ⁺	⁺ mat.19.30
Is daer toe een cleyn ghetal.	⁺ mat.20.16
Vergaend' is al sweerelts wesen ⁺	
s'Levens tijt hier onghewis, ⁺	⁺ 1.Cor.7.31
Om salich te worden nae desen	⁺ Iaco.4.14.
Dees sorge meest noodich is. ⁺	
	⁺ Luc.12.31.

Een is noodich.

[DE Bruyloftschaer]

Een Schriftuerlijck Liedeken, Op de wijze: Elck dierken bout.

DE Bruyloftschaer	
Hoe can die swaer ⁺	
Ghetreuren daer	⁺ Mat.9.13.
Den Bruydegom eersame,	
Noch is by haer,	
Spreeckt Christus claer,	
Dit als Minnaer	
Roept hier sijn Bruydt met name	
Tot s'Hemels Stadt,	

Al door een nauwe poorte
 En enghen pat,
 Wt volck van alle soorte,
 +Die int woordts bat
 +Recht doen nae die behoorte, +Eph.5.27.
 +Weder gheboorte, +Tit.3.5.
 Dees Bruydt wel ghemaniert, +Ioan.3.5.
 Haers Vaders huys
 En volck vergeet zy, en met t'cruys
 Gaet sy tot den Coninck heerlijk verciert.
 Die Bruydt playsant
 +Staet triumphant,
 Ter rechter hant, +Psa.45.10.
 Van den Coninck ydoone,
 Nae s'Gheests verstant
 In sijn Goudt, want
 Sy is gheplant,
 Int reyn gheloove schoone,
 Datter metter daet
 Den broeder gaet beminnen
 Dus haer cieraet
 Is gantsch heerlijk van binnen,
 Gods Wet die staet
 Gheschreven in haer sinnen,
 En om verwinnen
 Den Gheest sterckt haer ghemoet
 Suyver gherust,
 +Des heeft in hare schoonheyt lust
 Haer Bruydegom Heer ende Coninck soet. +Psa.45.12
 +Aensiet elck ghy +Apoc.21.3.

Gods Hutte, by	
Den Mensche hy	
Sal selve met haer woonen,	
Hy werdt oock vry	
Haer Godt, en sy	
Sijn volck, dus wy ⁺	
Als sijn dochters en sonen, ⁺	⁺ Iere.31.9.
Nae Schrifts gheluyt,	⁺ 2.Cor.6.18
Hopen als Christen leden,	
Te zijn de Bruyt,	
Dat nieu ghesicht des vreden	
Vol claerheit uyt, ⁺	
Den Hemel reyn van zeden	⁺ Apoc.20.2
Ghedaelt beneden,	
Soo wy der hopen rom, ⁺	
Vast tot den ent ⁺	⁺ Hebr.3.6.
Houden, Christus is t'fundament ⁺	⁺ Esa.54.5.
Wy t'huys, de Bruydt, en hy den Bruydegom ⁺	⁺ Mat.9.15
Ons Prins en Man	⁺ 1.Cor.3.11.
Tot den eynde van ⁺	
Ons leven dan	⁺ Apoc.2.10.
Laet ons ghetrouwe blijven	
In Echt ghespan	
Dat doot sweert ban ⁺	
Noch niet en can	⁺ Rom.8.35.
Sijn liefd' uyt ons verdrijven,	
Nae desen tijt,	
Sullen wy hem aenschouwen,	
Met groot jolijt ⁺	
De Bruyloft feeste houwen,	⁺ 1.Ioan.3.3

In s'Hemels crijt,
Daer niet meer sullen trouwen

+Mannen en Vrouwen,
+Den Bruydegom den Heer,

+Eeuwich zijn sal
Teghenwoordich by zijn ghetal,
En daer en sal, oock niemant treuren meer.

+mat.22.30

+1 thes.4.17

+Apoc.21.4.

Een is noodich.

[OM in den Heere // den Echt t'aengaen]

Nae de wijze: Lief uytvercoren, lief triumphant.

+OM in den Heere // den Echt t'aengaen,
+Die nae Schrifts leere // recht mach bestaen,
Sulcx van twee vromen // geschieden moet
T'heeft soo ghenomen // beginsel goet,
Int Paradijs // door Gods advijs,

+1.Cor.7.40

+Gen.2.24. Mat.19.6

+Want groot aenwijs
Desen staet reyn ons doet.

+Eph.5.32.

+Christi ghemeente // is van sijn vleesch,
En sijn ghebeente // dus nae den eesch
Soo t'hoofd is heylich // moet sijn t'lichaem,
Hy gaf hem veylich // aen t'cruyden raem,
+En suyverd' haer // in sijn woordt claer,

+Eph.5.30.

+Op dat sy waer,
Heerlijck voor hem bequaem.

+Eph.5.26.

+Tit.3.5.

+T'moeten twee wesen // leden met t'lijf
Aen t'hoofd ghepresen // houdende stijf,
Heylsaem eendrachtich // int recht verstant
+Met Godt almachtich // noch in den bant,
Der liefden recht // staend' in den Echt,

+Eph.5.23.

+Esai.54.5. 62.4.

Wie't soo aenlecht⁺

Die en bout niet opt zant.

⁺Mat.7.26

Daer dus twee leden // in liefden t'saem

Den Echt in treden // in Christi naem,

Daer wil den derden // met sijnen gheest

Christus wel werden // soo hy ter feest,

Was Ijvich daer // hy voor de schaer

Een wonderbaer

Teecken deed' alder eest.

Tot Canan stede // in Galileen⁺

Met liefd' en vrede // waren ghebeen,

⁺Ioan.2.1.

Onsen Behoeder // en Ionghers vroet,

Oock Iesu Moeder // ter Bruyloft soet

Dus daer ghegaen // seer wel ontfaen,

Ter tafel saen

Men t'volck aen sitten doet.

De Bruydt wel statich // is te bemoen,

Verciert oock matich // sat daer als doen,

Wat uytghelesen // gheselschap fijn

Eerbaer van wesen // is daer ghezijn,

Wat soeter praet // maer doch wat raet,

Recht nu alst gaet

Ten besten faelter wijn.

Van't wijns ontbreken // den Heer Iesu⁺

Moeder ginck spreken // wat roert my u,

⁺Luc.2.48.

O Vrou mijn ure // is comen niet

Sprack Christus pure // maer sy ghebiet

Den dienaers dat // sy deden rat,

Al t'ghene wat

Hy haer seyde' ofte hiet.

Ses steenen vaten // stonden van welck
 Twee of drie maten // water hielt elck,
 Daer sonderlinghe // sijnde gheset,
 Nae die reyninghe // der Ioden Wet
 Den Heer gheboot // datmense goot,
 Vol waters bloot,
 De dienaers dedent net.

Als sy vol waren // sprack Christus milt
 Tot den dienaeren // schenckt uyt en wilt
 Spijsmeester gheven // ghedaen dus ist,
 Hy heeft beseven // goet onghemist,
 Van smake fijn // den nieuwen Wijn,
 Die water zijn,
 Plach, welck hy niet en wist.

Riep goedertier // den Bruydegom,
 T'is de manier // (sprack hy) al om
 Eerst gheeft den besten // wijn alle man
 Maer als ten lesten // t'volck dronck is dan
 Slechten, maer ghy // houdt tot nu by,
 Den besten vry,
 Soo ick wel smaken can.

Dus heeft des Heeren // eerst wonderdaet
 Hier gaen vereeren // den Echten staet,
 +Om brenghen desen // vrolijck ten ent,
 +Liefde moet wesen // het fundament,
 Want int ghemeen // zijn onder een,
 Vreucht en gheween,
 Ghemengelt hier ontrent.

+Den man om vooren // te staen sijn huys,
 Wel nae behooren // heeft voor sijn cruys,

+1.cor.16.14

+Eph.3.17.

+Gen.3.17.

Arbeyts beswaren // commer int hert,
 Oock t'wijf int baren // verdriet en smert,⁺
 Toesien men moet // dat watervloet,
 Van druck' onsoet,
 In Wijn verandert wert.

⁺Gen.3.16

Oorlof met namen // al die den Echt
 Beleven t'samen // oft aengaen recht,
 Blijft sonder flouwen // in vroomheys jeucht
 T'water van rouwen // door Christi deucht
 Verkeeren sal // vry van misval
 In Wijn, dats al
 In een eeuwighe vreucht.

Een is noodich.

[REyn van manieren // is den Echten staet]

Een Schriftuerlijck Liedeken, Op de wijze: Het was de moere ront.

REyn van manieren // is den Echten staet,
 Die hem hantieren // in den rechten graet,⁺
 T'is slechten raet // die hem verbieden, want⁺
 Beter is trouwen // dan te lijden brant:⁺
 Want die hoereren // mal,
 Godt condemneren // sal,
 Des wy lauderen // al,
 T'huwelijcx bant.
 T'is waer dat vrienden // in malcanders noot,
 Dickwils wel dienden // als bystanders bloot,⁺
 Maer anders groot // met een affecty vry,
 Staen man en wijf ter noot // malcander by:
 Wie een goe Vrouwe // heeft,

⁺1.Tim.4.3

⁺1.Cor.7.9.

⁺Hebr.13.4.

⁺Syr.41.13.

Die Godt ghetrouwe // gheeft
 Bevrijdt van rouwe // leeft
 Te langher hy.

Een wijf die deuchdich, is van wesen vroet
 s'Mans herte vreuchdich // sy genesen doet,
 Ghepresen moet sy zijn om haer bedrijf,

+Een edel gave Gods is sulck een Wijf

Tot troost van haren // Man

+Syr.26.3.

Die wel bewaren // can,

+Haer tongh en sparen // van

Weder ghekijf.

+Syr.26.16

+Soo lief bequame // op der eerden niet

Als een eersame // Wijf vol weerden siet,

+Syr.26.19

+Met sweerden vliet // een Roover in der nacht,

En brengt den roof haer die boven geslacht

+3 Esd.4.23

Hy voor vriendinne // coos

Veel zijn door minne // boos

Gheworden sinne-//loos

En omgebracht.

+Een vroom Wijf schoone // is als brande daer

De lamp ydoone // op't heylich Cendelaer,

+Syr.26.22

Zijnde bestande haer // eerbaer ghemoet

Een gulden Pijlaer op een silveren voet,

Is sy gheleken // wel

Om niet te breken // snel

Oft te ontsteken // fel

Door boosen gloet.

+Die een Wijf zedich // voor sijn proven hout

+Pro.18.21.

Huylich, cuysch, zedich // machse loven stout,⁺
 Al boven gout // en boven edel steyn,⁺ +Pro.31.10.
 Haer cieraet is wat neerstich is en reyn⁺ +Syr.26.20
 Al moets' hier lijden // smert +Pro.31.25
 Haer vreucht in tijden // wert
 Met een soo blijden // hert
 In s'Hemels pleyn.
 t'Wijf sal door baren // ende kinder dracht,
 Ten Hemel varen // datse ginder lacht
 Soo in der cracht // ghleoove, liefde jent,⁺
 Heylicheyt, eerbaerheyt, haer blijft ontrent +1.tim.2.15
 Voor des versijcke // wat
 Werdt sy in Gods rijcke // stadt⁺
 d'Enghels ghelijcke // dat +mat.22.30
 Wert excelent.
 Prince d'oprechte // soo sy dede neer,
 Sal men in Echte // niet besteden meer,
 Te vreden seer // wel eeuwich sonder pijn⁺
 Sullen sy in s'Lams bruyloft feeste zijn +Apoc.19.7.
 Soo vrolijck maken // schier
 Elck mach wel haken // fier
 En neerstich waken // hier
 Om daer te zijn.

Een is noodich.

[Ick heb bedocht // een Liet, oft mocht]

Nae de wijse: Al mijn gheclach, is nacht en dach.

Ick heb bedocht // een Liet, oft mocht
 Tot stichtinghe zijn voort ghebrocht,
 Hoe den Heer in voorstonden

Te wesen wel somtijden plocht,
Van die hem niet en heeft ghesocht
Ghevonden,

+Soo Esaias vermonden

Derf en verconden.

+Esa.53.3. 65.1.

+De watervloet // des levens soet

+Dorstich nae der menschen behoet

+rom.10.20.

+Sat die Fonteyn beneven,

+Esa.55.1.

+Den wegh van gaen was selve moet,

+Syr.51.33.

+Dat onghelooovich sonder boet

+Ioan.7.37.

+Soo bleven

+Ioan.14.6

+De Menschen versteent ghedreven,

+Heb.9.8.

+In een boos leven.

+Ioan.4.6.

Wt Sichar stadt // een Vrouken trat

+Rom.2.5.

Met een kruyck om tijdelijck nat,

Te halen bin den pleyne,

+Wt Jacobs Fonteyn, en daer sat

+Ioan.4.7.

+Waer in dat rust der zielen schat

+Gen.33.19

+Alleyne,

+Ios.24.32.

+Voor t'huys Davids die reyne

+Act.4.12.

+Open Fonteyne.

+Zach.13.1.

Dranck eyschte hy // hoe comt het by,

Sprack sy, dat ghy, dranck eyscht van my,

De Ioden in gheen saken

Ghemeenschap noch conversacy

+Hier met ons volck van Samary

En maken,

+4 reg.17.24

Den Heer liet t'Vrouken smaken

Sijn soete spraken.

Als of hy haer // seyd' openbaer

Als ander Iod' acht ghy my, maer
 Dat ghy Gods gave kende,
 En dat ghy wiste wie dat ick waer⁺
 Ghy badt my selfs om water claer,⁺
 Iae ende⁺
 Ick waer u het levende
 Water ghevende.

⁺Esa.55.1.

⁺Ier.5.10.

⁺Ioan.7.38

O Heere yet // en hebt ghy niet
 Om putten, en alsoo men siet
 Den put is diep gheresen,
 Van waer hebby t'levende vliet?
 Iacob onsen Voorvader liet,
 Ons desen,
 Wildy meerder ghepresen
 Als Iacob wesen?
 Dien goeden Man // dronck wel hier van
 Met kinders en vee, doen began
 Iesus het Lam divijne
 Wie van dit water drinckt, die can
 Iae moet wel weder dorsten, dan
 Het mijne
 Is eeuwich voor dorsts pijn⁺
 Een medecijne.

⁺Ioan.6.24

Wie't heeft begort // in hem t'wort,
 Een Fonteyne die over stort
 Int eeuwich levens hutten,⁺
 Gheeft my sprack, t'Vrouken (aengheport)
 Van desen water op een cort
 Te nutten,
 En wilt my de moeyte schutten,

⁺Ioan.7.38

Van al dit putten.

Dat ick niet meer // dorstich verseer
 En lijde, wilt my doch, o Heer,
 Sulck water hier verleenen,
 Roept uwen Man, o Vrouwen teer
 Ick en hebbe ten desen keer
 Niet eenen,
 Ghy spreeckt nae t'rechte meenen
 Ghy en hebt gheenen.

Vijf Mans subijt // voor desen tijt.
 Hebt ghy ghehadt, maer zijtse quijt,
 En die ghy hebt als heden,
 Is uwe niet, O Heer, ghy zijt

+Een Prophete ghebenedijt,

+Ghetreden,

+Op desen Bergh, gebeden,

Ons Vaders deden.

+V volck dat seyt // en onderscheyt,

+Dat de plaets' om aenbidden leyt
 Te Ierusalem binnen,

Die tijt comt, jae is nu bereyt,

Men sal in gheest en in waerheyt

Beginnen

+Den Vader aenbidden uyt minnen

Met hert en sinnen.

Den Messias // sprack t'Vrouken ras,

Sal comen, daer men veel af las

Die sal't ons nae betamen

Al vercondighen, op dat pas

Iesus beleedt haer dat hy't was

+Luce 7.16.

+Ioan.6.14

+Deu.11.29

+3.Reg.9.3.

+2.Par.7.11

+Rom.1.9.

Met namen,
Sijn Discipulen quamen
Doen, daer al t'samen.

Haer kruyck sy staen // liet en ghegaen
In stadt, sprack, al wat ick ghedaen
Oyt heb, dat hheft my weten
Een te verslaen // comt siet nu saen
Oft Christus is, ghedaen vermaen
Van eten
Was hem, die in secreten
Socht ander beten.

Want s'levens broot // had hongher groot,⁺
Den Mensche van d'eeuwighe doot
Daer hy in lach bevrijden,⁺
Te doen wat den Vader gheboot⁺
In die rechte spijsen minioot,⁺
Verblijden
Had hy ten allen tijden
Sonder vermijden.

⁺Ioan.6.51

⁺Eze.18.23.

⁺1.Tim.2.4

⁺2.Pet.3.9.

Besiet het lant // over al, want⁺
Den Oogst is alree voor de hant⁺
Die maeyt goet loon hem paeyet
Vrucht int eeuwich leven playsant,
Vergadert hy, op dat die plant
Oft saeyet
Hem verblijd' en verfraeyet
Met die daer maeyet.

⁺Mat.9.37

⁺Luc.10.2.

T'woort is hier waer // welck so luyt claer
D'een saeyt en d'ander maeyt daer naer,
Ick heb u, o dienaren

Ghesonden om te maeyen daer
 Ghy niet en hebt ghearbeyt, maer
 Daer waren
 Wercklieden, en zijt in haren
 Arbeyt ghevaren.

Wt t'stadt ghewis // veel sonder mis,
 Om dier Vrouwen ghetuyghenis
 Gheloofden aen den Heere,
 Twee daghen hy daer bleven is
 Predikende d'Euangelis-
 sche Leere,
 Daer door quammer al meere
 Ten wederkeere.

Niet om t'rappoort // Vrou van u woort,
 Ghelooven wy, spraken sy voort
 Wy hebben doch voordachtich
 Sijn woorden selve nu ghehoort
 +Sy beleden hem met accoort
 Eendrachtich
 s'Weerelts Salichmaker crachtich
 +Christum waerachtich.

+Ioan.17.8

+Broeders ghemeen // op desen steen,
 +Blijft vast gebout, vreucht noch gheween
 Doe u niet wijcken bloodich,
 +Put Mans en Vrouwen groot en cleen
 +Hier s'levens water, want dit Een
 +Is noodich
 +T'is teghen honger doodich
 Oock spijsse broodich.

+Ioan.3.17

+mat.16.18.

+1.Cor.10.4

+Esa.55.1.

+Apo.22.17

+Luc.10.41.

+Ioan.6.51

Een is noodich.

[DE Mensche is te wonder // bot]**Nae de wijze: O Vader ons in Hemelrijck.**

DE Mensche is te wonder // bot ⁺	
Soo langhe als hy sonder // Godt ⁺	⁺ Esa.6.9.
Met vleesch en bloet te rade // gaet, ⁺	⁺ mat.13.14.
Want hy tot alle quade // daet, ⁺	⁺ Act.28.26.
Daer lust ende gheneghen // haelt ⁺	⁺ Rom.11.8.
Soo dat hy in veel weggen // dwaelt.	⁺ 2.Pet.1.9.
Alsoo wort hy te samen // quijt ⁺	
Den soeten aenghenamen // tijt ⁺	⁺ Esa.49.8.
Van Godt een uytghelesen // dach	⁺ 2.Cor.6.
In welcken salich wesen // mach	
Hy die met recht bekeeren // hoort ⁺	
Openhertich des Heeren // woort. ⁺	⁺ Esa.45.22
Het woort sijn ziele maken // sal ⁺	⁺ Luc.8.15.
Salich, maer eerst versaken // al ⁺	⁺ Iacob.1.21
Hy sijn eyghen qua leven // moet	⁺ Luc.14.26
Aennemen en aencleven // soet	
T ³ woort met een reyn sachtmoedich // hert	
Daer sijn vrucht overvloedich // werdt.	
Wie in des Heeren reden // blijft ⁺	
Sterck als van t ³ lichaems leden // stijft ⁺	⁺ Toan.8.31
De kennisse der waerheyd // hy ⁺	⁺ Rom.8.2.
Ghecrijght, en wort in claerheyd // vry ⁺	⁺ Gal.5.1.
Van t ³ duyster jock der zonden // daer ⁺	⁺ 1.Pet.2.16
Hy onder lach ghebonden // swaer.	⁺ Rom.6.20
Maer die gaen buyten desen // ganck ⁺	
Sullen soecken en lesen // lanck ⁺	⁺ Cant.3.1.
Nochtans de waerheyd vinden // niet ⁺	⁺ Cant.5.6.
Want soo met alle winden // riet ⁺	⁺ Mat.11.7
	⁺ Eph.4.14.

+Daer waeyt dees onghestadich // zijn	
+Al hebben sy weldadich // schijn.	+Col.2.22.
+Maer om vlieden t' verleyden // fel	+2.Tim.3.5
Soo dientmen t' onderscheyden // wel	+Pro.14.8.
+Die Bruydt uyt alle Secten // eest	
Die doors' Heeren perfecten // gheest	+1 Ioan.4.2
Noch wandelt onghevloten // slecht	
In alle Gods gheboden // recht.	
Reyn liefde tot den naesten // milt	
+Die tot onderwijs haesten // wilt	
+En oock tot beteringhe // straf	+Ioan.8.47
+Op t' woort al sonderlinghe // schaft	+1.joan.4.6
+Dit velt-teecken ydoone // draeght	+Ioan.13.35
Die onbevleekte schoone // maeght.	+1.Ioan.2.5
Dese staet al op vaster // gront	
+Dan die met haren laster // mont	
Den sone van haer moeder // slaet	+Psa.50.20
En spreekt van sijnen broeder // quaet	
Maer die vernieude jonghe // Bruyt	
+Honich vloeyt haer ter tonghe // uyt.	
+Sy heeft in desen heunich // lust	+Cant.4.11.
+T'is t' woordt Gods daers' op steunich // rust	+Psal.19.11
+En oock om op te wassen // melck	+Cant.8.5.
Hier op behoeft te passen // elck	+1.Pet.2.1.
Dat hy niet en verstroye // maer	
Come ter rechter kope // naer.	
Welck huys Christus loyalich // waeckt	
+En sonderlinghe salich // maeckt	
+Als hy t' oncruyt verloren // doet	+Ephe.5.23.
+Te zijn terwe vercoren // goet.	+mat.13.30.
	+Mat.3.12

Daer gheeft ons Godt ghenade // toe
Die ons van allen quade // hoe.

Een is noodich.

[O Broeders reyn // looft den Heere ghestade]

Nae de wijse: O Heere reyn.

O Broeders reyn // looft den Heere ghestade,
Die hier int pleyn // laet vloeyen sijn ghenade,
Als een Fonteyn // voor die af staen van t'quaede,
En voort alleyn // met Christum gaen te rade,⁺
Die soo het graen // in goe aerd' ontfaen
Worden van desen sade,
Kinderen vroet // van Godt den Vader goet
Door sijns soons bloet // vergoten overvloet
Light onder voet // doot en helle vertreden
Lof hem zijn moet // van sijn ghenade soet
Wie boet // hier doet // sy staen noch heden.

⁺1.Pet.1.2.

Eeuwich houdt stant // s'Heeren goetheyt ghepresen,
Hy heeft gheplant // sijn gemeynt uytgelesen
Want triumphant // ten Hemel opgheresen
Ter rechter hant // sijns vaders cort na desen
Sant sijnen gheest // met een wints tempeest⁺
Tonghen ghedeelt int wesen
Vierich en claer // op yegelijck van haer
T'ghetal aldaer // in sijnen naem te gaer
Dat en was maer, ontrent twintich en hondert,
Den Gheest hier naer // werckende wonderbaer

⁺Act.2.2.

Heeft swaer // de schaer // des Volcx verwondert.

Van Zuyt oft Noort // uyt menighe lantpal
 Heeft daer gehoort // een yeghelijck sijn tale
 Betuygen t'woort // en Gods wercken loyale
 Vrees en discoort // hadde t'volck generale
 Want dese zijn // vol soeten Wijn

Ghedroncken al te male

Spraken rebel // eenigh' uyt spot en spel

Op sulck vertel // antwoorde Petrus wel

+Dits gheen voortstel // van droncke lieden

+Maer door t'bevel // Gods nae t'profeteersel

+Esai.44.5.

+Toel // blijkt snel // hier dit gheschieden.

+Eze.36.25.

+O Prins o Heer // u macht liet ghy aenschouwen,

+Toel 2.28.

Van leden teer // een sterck huys ginght ghy bouwen,

+Act.2.15.

+Meer ende meer // lieten Mannen en Vrouwen,

+Op uwe leer // haer doopen met betrouwen,

+Act.2.41.

Maer door den nijt // der Ioden wijt

+Act.4.14.

+Verstroyt door swaer benouwen,

V dienaers jent // van t'nieuwe Testament,

+Act.8.1.

+Tot s'weerelts ent // maeckten u woordt bekend,

Heer excellent // lof prijs moet ghy ghewinnen,

+rom.10.18.

V woort ontrent // ons laet zijn ongheschent

Present // gheprent // in onse sinnen.

Een is noodich.

[EYlaes hoe saen // gaen // hier voorby]

Een Schriftuerlijck Liedeken, Op de wijze: Las sera tu tousjours ainsy.

EYlaes hoe saen // gaen // hier voorby	
s'Menschen dagen gelijc int velt daer wy ⁺	
Sien schoon ontdaen // staen // die lely ⁺	⁺ Esa.40.6.
Die t'sander daeghs verdorven zy ⁺	⁺ 1.Pet.1.24
Alsoo gheschiet // het, met ons siet,	⁺ Iac.1.10.
Haest wordt hier yet // niet // door s'doodts cruys,	
Menschelijck riet // vliet // boos abuys	
Hier is u stadt niet, ghy hoort elders t'huys. ⁺	
Merckt hoe den tijt // lijt // hier present	⁺ Heb.13.14.
En alle dinghen comen tot den ent	
Hierom met vlijt // zijt // diligent	
Om Godt te kennen, eerst u selven kent	
En weest niet prat // op goet noch schat	
Ellendich vat // wat // ghy begint	
Een ander stadt // dat // soeckt en vint	
Of het is al verlies wat ghy hier wint.	
Wat batet al // dal // bergh oft lant	
Iae die weerelt met haer lusten playsant	
Soo in den val // sal // lijden brant	
De ziele verloren t'costelijck pant	
O Mensch vermaert // dwinght uwen aert,	
Want onghebaert // waert // beter zijn ⁺	
Dan datmen vaert // daert // doots gepijn ⁺	⁺ 4 Esd.4.12
En schreyen sal dueren eeuwich termijn.	⁺ mat.13.42.
Teghen den doot // noot // wendich raet	
Gebruyckt, dat ghy niet eeuwich en vergaet	
Wt Gods woordt bloot // t'groot // weerdich zaet	
De rechte forme des geloofs ontfaet, ⁺	
Baert liefden cracht // tot Gods gheslacht ⁺	⁺ 2.tim.1.13.
Voor die tweedracht // sacht // loos aenricht ⁺	⁺ 2.tim.3.14.
	⁺ 1.Ioan.5.1

+V wijs bedacht // wacht // met opsicht, Blijft op den gront der waerheyt vast ghesticht.	+rom.16.16
+Prince gemaect // naect // hier van slijck,	
+Een schepsel den Schepper te zijn ghelijck, In deuchden waect // haect // nae Gods rijk	+Gen.1.26. +Sap.2.23.
Om by hem t'huys te zijn doet geen afwije, +Houdt in t'ghemoet // als honich vloet	
+s'Heeren woort soet // vroet // en vreest Godt Latet quaet, doet // goet // nae t'ghebodt,	+Psa.19.11. +Psa.119.11 103.
+Ghy krijght uyt genaden t'Een noodich lot.	+Esa.1.19.

[VEel weten en is gheen voordeel]

Nae de wijse: In hondert duysentich doleuren.

VEel weten en is gheen voordeel +Doet men des Heeren wille niet, Niet dan te swaerder een oordeel, Ten laetsten daer over gheschiet, Hier om, o Mensche siet Den Heere te behaghen, In tijts sijn gramschap vliet Want pijn ende swaer verdriet, Eeuwich te moeten draghen Sijn harde slaghen.	+Act.12.47
+t'Lammeken dat nu sachtmoedich Elck noodt tot der boeten vrucht +Sal comen met toorn gloedich, En vier vlammen in der lucht Door t'vreeselijck gherucht Sal t'aerdsch gheslacht dan huylen, Menschen nu seer gheducht	+2.Thes.1.8.

Sullen selfs metter vlucht,⁺
 In steenrotsen en cuylen
 Haer loopen schuylen.

⁺Apoc.6.15.

De vreesse sal haer verwecken
 Te segghen met groot gheclach,
 Valt Berghen, wilt ons bedecken
 Voor t'Lams aenschijns ghesach,
 Want siet den grooten dach
 Sijns toorens is ghecomen,
 Wie isser die nu mach
 Bestaen met goet verdrach,
 En wesen sonder schromen
 Voor sijn verdomen.

Mochtmen sweerelts liefd' aencleven,
 En noch wesen Christi vriend,
 En dat t'vleesch mocht daer beneven⁺
 Nae sijn lusten zijn ghedient⁺
 Menich waer wel geingient,⁺
 Om een Christen te wesen,
 Maer neent, eylaes wy sient,
 Alle Schriften verbient
 Gheen voordeel waer wy lesen⁺
 En is in desen.

⁺Gal.1.10.

⁺1 Ioan.2.15

⁺Iacob.4.4

⁺2.Cor.6.15

Of wy schoon ons laten mercken
 Te kennen Godt met den mont,
 Ten baet niet, als ons wercken⁺
 Hem versaken in den gront,
 Heeftmen t'kennissen pont
 Men moet hem selven keeren
 Tot winninghe terstont

⁺Tit.1.16.

En heeft noch in figure	
Hier sijnen tijdt en ure. ⁺	
Veel pijnen seer // tot cleender eer	⁺ Eccl.3.1.
Den tijt nu door te steken	
Met lichtveerdighe treken	
Ten laetsten keer // wat sal haer meer	
Anders dan tijt ghebreken,	
Als hy haer werdt ontstreken.	
T'is nu bequaem // tijt aenghenaem ⁺	
De mensche mach in desen ⁺	⁺ Esa.49.8.
Salich soecken te wesen,	⁺ 2.Cor.6.2.
Broeders eersaem // wilt ten betaem,	
Doen nae Gods woordt ghepresen	
Om der zielen ghenesen.	
Seer haest verdort // de blomme wort ⁺	
Van dit tijdelijck leven,	⁺ Esai.40.6.
En Paulus heeft gheschreven	
Den tijt is cort // doch niet en stort ⁺	
V sinnen wijt ghedreven	⁺ 1.Cor.7.29
In sorghvuldich aenleven.	
Dewijle wy // tijt hebben vry, ⁺	
Laet ons aen yeghelijcken	⁺ Gal.6.12.
Ons weldaet laten blijcken	
Maer meest staen by // die van Christi ⁺	
Leeringhe niet en wijcken,	⁺ 1.tim.5.8.
Soo leenen wy't den rijcken. ⁺	
Naer desen tijt // daer ghy in zijt, ⁺	⁺ Iacob.2.3
O Mensch en wordt bevonden	⁺ Apoc.10.6
Gheenen tijt daer men zonden	
Sal schelden quijt // hierom doet vlijt,	

Om in tijden en stonden
Van t'last te zijn ontbonden.

Den tijt die naeck // daer werdt gemaect
Een eyndt van allen dinghen
Die d'ooghe mach bestringhen,
O Broeders waect // en niet en haect,
Den weerden sonderlinghen
Tijt onnut door te bringhen.

+Door smenschen daet // is den tijt quaet
Over al vol dangieren
Voor die de waerheyt vieren,
Dus is den raet // eer hy vergaet
Hem in aller manieren
In deuchden te bestieren.

+Eph.5.16.

+Die hier int goet // volherden vroet,
Sullen nae Pauli schrijven,
+Opstaen met schoon claer lijven,
+Gaend' int ghemoet // in de locht soet
Den Heer, en altijd blijven
By hem, en vreucht bedrijven.

+Ioan.5.29

+Phil.3.21.

+1.thes.4.17.

Vrienden oorlof // wy asch en stof,
Malcander wy behoorden,
Troosten met dese woorden,
Hopende of // wy te min slof
Waren, maer met accoorden
Den tijt in deucht oorboorden.

[Sacharias een Priester uytghelesen]

Nae de wijze: Een Vrouwen met eenen Oly vate.

+Sacharias een Priester uytghelesen,
De vader van Ioannem den dooper vroet

+Luc.1.26.

Vervult van den heylighen Geest ghepresen
Die heeft gepropheteert ende gesproken wel,
Geloeft zy de Heere den God van Israel

Want hy sijn volck besocht heeft en bevrijt⁺
En hy heeft opgherecht des salicheyds hooren,⁺
Int huys Davids sijns knechts, soo hy te vooren
Sprack door sijne Propheten ghebenedijt.

⁺Mat.1.21.
⁺Psa.132.7.

Door den mont sijner Propheten heylich⁺
Die voortijts waren, dat hy ons vaillant⁺
Soude verlossen, ende maken veylich
Van onse vyanden aen elcken cant,

⁺Psa.53.7.
⁺Esa.40.10.

En ons gantschelijck bevrijden van de hant⁺
Der ghener die ons haten in den gront,⁺
En al op dat hy nae jonstighe zede
Met onse Vaders barmherticheyt dede,
Ende gedachtich waer sijn heylich verbont.

⁺Sap.14.2.
⁺Iere.33.6.

Te weten den Eedt die hy self heeft ghesworen
Abraham onsen vader, sonder bedwanck⁺
Te geven dat wy, als sijn volck uytvercoren⁺
Souden wesen verlost ontsleghen vranck⁺
Wt ons vyanden handt, en ons leefdaegh lanck⁺
Hem voort neerstelijck dienen onversaecht⁺
Al sonder vreesse, in heylicheyt bequame
En in gherechticheyt, die sijnen Name
Met goet benoeghen altijts behaecht.

⁺Gen.22.16
⁺Psa.105.9
⁺Heb.6.13.
⁺Esa.38.20 Heb.9.14.
⁺1.Pet. Rom

En ghy kindeken, wert genoemd te degen⁺
Een Prophete des Alderhoogsten saen,

⁺Mal.

Want om te bereyden des Heeren wegen
 +Sult ghy voor hem treden, en henen gaen
 Om kennisse der salicheyt te doen ontfaen,
 Sijn volck, al door de verghevinghe soet
 Van haren zonden, door die suyver en reyne
 Hertelijcke barmherticheyt niet cleyne
 Van onsen lieven Godt ghetrou en goet.

+Luce, 3.3.

Prince door dese hertelijck' ydoone
 Barmherticheyt heeft ons besocht ter noot,
 Wt der hooghte den opgangh claer en schoone.
 Dat hy licht blinckende verschijne bloot,

+Haer alle die in duysternissen groot,
 +En in die schaduwe des doots beswaert
 Iammerlijck daer sitten als arm knechten
 En oock om onse voeten op te rechten
 Al in den wegh des vreedts lieflijc vermaert.

+Esa.9.1.

+Mat.4 .16

Een is noodich.

[WY en connent niet laten]

Nae de wijse: Ghy en sult mijn Dochter niet hebben.

WY en connent niet laten
 Wy moeten met accoord // van't woort
 Des Heeren singhen oft praten
 Al daerment gheeren hoort
 Want in des Heeren
 Woort maken vreucht
 +Gheestich verheucht
 Doet deucht vermeeren.

+2.tim.3.16

Laet ons niet zijn den Peerden
 +Oft Muylen fantastijck // ghelijck

+Psal.32.9.

Oft met den Mol ter eerden ⁺	
Verblind ligghen int slijck, ⁺	⁺ Pro.26.3.
Maer in des Heeren	⁺ Lev.11.30.
Woort laet ons vreucht	
Maken verheucht	
Om deucht vermeeren.	
Cleen vreucht is te betrapen ⁺	
Als men heeft nieuwers in // schier sin ⁺	⁺ Pro.11.14.
Dan nae rapen en schrapen, ⁺	⁺ Syr.31.1.
Nae tijdelijck ghewin, ⁺	⁺ mat.13.22.
Maer in des Heeren ⁺	⁺ 1.tim.6.9.
Woort laet ons vreucht	⁺ Iacob.5.1.
Gheestich verheucht	
Doet deucht vermeeren.	
Doch laet ons niet hantieren	
Met overvloet van dranck // den sanck	
Nae des weerelts manieren	
Dat waer den crommen ganck,	
Maer in des Heeren	
Woort laet ons vreucht	
Maken verheucht	
Om s'deuchts vermeeren.	
Laet Paulus Woordt ghedincken, ⁺	
Vol gheest en niet vol wijn // te zijn,	⁺ Eph.5.18.
En dat ons eten en drincken	
Sy ten prijse Gods fijn ⁺	
En in des Heeren ⁺	⁺ 1.cor.10.31
Woort laet ons vreucht	⁺ Col.3.17.
Maken verheucht	
Om deucht vermeeren.	

+Laet onderlinghe gheschieden	
+Psalmen lofsanghen vry // daer by	+Eph.5.19.
+Oock Ghestelijcke lieden,	+Col.3.16.
Al wat stichtelijck zy,	+Iaco.5.13.
Wt t'woordt des Heeren,	
Want sulcke vreucht	
+Sticht en verheucht,	
Om deuchts vermeeren.	+2.tim.3.16
+Niet alleen metter kelen,	
+Maer met een ingheplant // verstant	+Amo.5.23.
Laet ons singen en spelen	+Eph.5.19.
Den Heer int herte, want	
+Dat woordt des Heeren	
+Met soeter vreucht	+Psa.19.11.
Den gheest verheucht	+Psa.119.11
Om deucht vermeeren.	
+T'woort Christi zy woonachtich	
+In ons seer overvloet // men moet	+1.Cor.1.5.
Dat altijt zijn ghedachtich	+Colo.3.16.
In als wat men hier doet,	
Int woordt des Heeren,	
Laet zijn verheucht	
En maken vreught	
Om deucht vermeeren.	
+T'Princelijck woordt des Vaders,	
+Welck salich maken can // ons dan,	+Mat.7.21
+Wy moeten soo wel daders	+Rom.2.13
Als hoorders zijn daer van,	+Iaco.1.21.
Dus in des Heeren,	
Woordt laet ons vreucht	

Maken verheucht
Om deucht vermeeren.

Een is noodich.

[O Christus Heer der Heeren]

Nae de wijse: Waer dat wy gaen oft keeren.

O Christus Heer der Heeren,	
Ghy zijt met goet bescheyt	
Self ons hier comen leeren,	
Ws Vaders woordt planteyt,	
Een uytnemende wijsheyt, ⁺	
Maer die Menschen seer opstinaet ⁺	⁺ 1.Cor.1.22
Door haer onverstant verleyt, ⁺	⁺ Eccle.9.16
Achten weynich uwen hooghen raet.	⁺ Ioan.3.19.
Ter Werelt noyt propijser	
Wet als t'Euangely,	
Nochtans willen veel wijser	
De menschen noch wesen vry,	
Want teghen haer policy,	
En Placcaten hy haest misdoet	
Die ghehoorsaem is t'woordt Christi,	
Niet beraden met vleesch en bloet. ⁺	
Nochtans sal eeuwich blijven ⁺	⁺ Psal.33.11
Vwen raedt, en die hem hoort ⁺	⁺ Esa.46.9.
Wat willen d'arm katijven, ⁺	⁺ Ioan.6.40
Der Menschen doch stellen voort	⁺ 1.joan.2.17
Al teghen uwen raet discoort,	
T'sal haer naemaeals vallen swaer	
Want dat self u ghesproken woort ⁺	
Sal ten jongsten daghe oordeelen haer.	⁺ joan.12.48
Och of de Menschen bedachten	

Hoe groot en heerlijk dan
 Ghy u heylich woordt sult achten,
 Ontwijffelijcken menich man
 Daer nu meer soude houden van
 Die't nu in onweerden heeft
 +En seer qualijck verdraghen can
 +Maer menschen raet voor goet aencleeft.
 Och hoe quamen sy te nieten,
 Door der Deluvien tempeest
 Die haer niet regeren lieten
 Iae noch straffen van uwen gheest,
 En die oock nu verachten u feest,
 En daer toe u boden doot slaen,
 Sullen voor u aenschijn bevreest,
 Eeuwich sterven ende vergaen.
 Prince deuchdich gheneghen
 Self ons tot wijsheyt zijt,
 Want u ghedachten en weggen
 Passeren de onse seer wijt
 Leert ons in allen strijt
 Toesien op u alleyn,
 Dat wy moghen met u int crijt,
 T'velt altijt behouden reyn.

+Amo.5.10.
 +4.esd.9.11.

Een is noodich.

[O Vrienden en verwondert u niet]

Een Schriftuerlijck Liedeken, op de wijze: Den soeten somer tijt.

+O Vrienden en verwondert u niet
 Als oft een nieu dinck waer
 Soo u om s'Heeren Name gheschiet
 +Verdriet oft lijden swaer,

+1.pet.4.12.
 +1.reg.19.11

T'is over menich laer ⁺	
Wedervaren te vooren ⁺	⁺ Iere.26.8.
Meest al des Heeren knechten // dat	⁺ Mat.5.12
Die daer ginghen den rechten // pat,	
Men sochtse te verstooren. ⁺	
T'heeft wel om hooren vreemt gheluyt ⁺	⁺ joan.13.18
Dat die vrienden bekent ⁺	⁺ Act.20.30
Waren, en gingen van ons uyt	⁺ 1 joan.2.19
Sijn tot vervolgen ghewent	
Door raet, daet oft consent	
Haer t'samen schuldich maken,	
Vry ten is gheenen Christen // aert	
Die vol oproerich twisten // baert	
Nijt en den gheest der wraken.	
Wy moetent draghen met ghedult,	
Wat ons toecomt van dien,	
Der Overheyt niet gheven schult	
Want sy meenen misschien	
Dat wy haer Policien	
Verbreken oft versmaden,	
Dan wy moghen dit wijten // eer	
Nijts ouden gheest vol spijten // meer	
Die altijts soeckt te schaden.	
D'afvallighe Ioden rebel ⁺	
Wat deden sy door nijt	⁺ 1.Mach.7 13. 9.1.
Oock de vrome herten ghequel ⁺	
In Israel altijt, ⁺	⁺ Act.7.51.
Iae wat leden al strijt ⁺	⁺ Act.12.3.
D'Apostelen des Heeren ⁺	⁺ Act.13 44.
Van die nijdighe Ioden // schaer ⁺	⁺ Act.14.18.
	⁺ Act.17.5.

Om datse Gods gheboden // maer
Recht willen doen en leeren.

+Die Overheyte van Godt ghestelt,

+Sochten sy seer onvroet

+Act.17.6.

+Te doen misbruycken haer ghewelt

+Act.18.12.

+Aen Godts dienaren soet.

+Act.21.27.

+Ghelijckmen overvloet,

+Act.23.12.

+In Actorum mach lesen,

+Act.24.4.

Hoe sy t'vervolgh verweecten // toen,

+Act.25.1. 7.

Ghelijck als noch de seecten // doen,

Ist niet al t'selve wesen?

Paulus leet veel verdriet en wee,

+Nu ter woestijnen hier

Dan daer door schips braeck op de Zee

+2.cor.11.27

Oock sonderlingh dangier

Door t'nijlich schalck bestier

Van valsche broeders mede

Maer al des drucx benouwen // last

In den Heer sijn betrouwen // vast

Noch lanck soo meer zijn dede.

+Vergheefs hy Timotheum dit

Niet en schreef tot vermaen

+2.tim.4.14

Alexander den Copersmit

Heeft my veel quaets ghedaen

Ons woorden seer wederstaen,

Wilt u oock van hem wachten,

Wat sou noch al den stercken // haet

Door sijn bevruchte wercken // quaet

Hoordemen al haer clachten.

+Van claghers murmureerders seyt

+Iude 16.

Iuda te rechte, want
 Voor d'Overheyt, die met bescheyt
 (Godt lof) regiert het lant,
 Claeght dit volck als vyant,
 Over t'mijden en t'bannen
 Sy souden des vervolghen // fel
 Ons weder doen verbolghen // wel
 Waert den tijt der Tyrannen.

Wat ist o Mensch, eylaes hoe wort
 Ghy dus verleyt verdwaest,
 V leven is op der eerden cort
 Ghy moet doch van hier haest,
 Laet af, niet meer soo raest,
 Och pooght u eens te schicken
 Om te worden Godtvruchter // dan
 End' eens te worden nuchter // van
 Des vyants loose sticken.

O Prince Godt die vrede bemint,⁺
 Gheeft dat dit volck eens mach
 Weder oprecht worden ghesint
 Verwachten uwen dach
 En gheeft oock goet verdrach
 Wie lijdt om uwen Name,
 Om de waerheyt te blijven // by
 En laet salich beclijven // vry
 Elck Lidt aen u lichame.

⁺2.tim.2.26

Een is noodich.

[VAn den Dorpe slecht en recht]

Nae de wijse: O Coopliden wel voor u siet.

VAn den Dorpe slecht en recht
 Was Simon van Cyrenen

Des Heeren cruys eens opgelecht
 Dus volght Christum voor henen,
 Ghedenckt, dat den ghenen,
 Die daer at sijn broot
 Een vriendt heeft gheschenen
 Hem bracht in den noot,
 En heeft hem coene
 Verraden en ghelevert ter doot,
 Lijdtsaemheyt groot
 Hebt ghy van doene.

Waer toe zijt ghy ghecomen vriend
 Sprack hy seer goederhandich,
 Hy en haddet aen hem niet verdient
 Dat hy hem was vyandich,
 Dus hoe onverstandich
 Den afval verbreyt,
 Dat ghy zijt uytlandich,
 Door haer onbescheyt,
 Nu ten saysoene
 Ghedenckt op t' woordt dat Paulus seyt,
 Verduldicheyt
 Hebt ghy van doene.

Denckt hoe de vrome in Israel
 Door d'afvallighe Ioden
 In Machabeus tijt ghequel
 En druck was aengheboden,
 Oock in sulcker noden
 d'Apostels devijn,
 Waer sy henen vloden
 t'loodsch nijdich fenijn

Avont en noene
 Heeftse dickwils benout doen zijn
 Lijdsaemheyf fijn
 Hebt ghy van doene.

Oorlof, blijft in s'Heeren ghenae
 Dit moet ick noch vermanen
 Hy can uytcomste geven, jae
 Dickwils eer dat wy't wanen,
 Sijnen onderdanen
 Hy troost vinden doet
 In druck en in tranen
 Als in Mara vloet
 Desen boom groene
 T'vromer ghemoet // doet worden soet
 Lijdsaemheyf goet
 Hebt ghy van doene.

Een is noodich.

[Schoon duyvinne // die reyn van sinne]

Een Schriftuerlijck Liedeken, op de wijze: Schoon figure.

Schoon duyvinne // die reyn van sinne
 My meer bemint dan uys selfs leven,
 Want ghy inne // t'vier mijner minne,
 Verslonden zijt van hier ghedreven,
 Door mijnen gheest // uyt t'aerdsch foreest
 Tot by my int Hemelsche wesen,
 In mijn slaepcamer uytghelesen,
 Rust u hier dan // tot dat voor by
 De hitte van // den middach zy.
 Sonder scheyden // wilt u vermeyden

Met my en vast vereenicht blijven,
 Gheen verleyden // hoe sy arbeyden
 V deeren mach, ghy sult beclijven
 En vreest niet, want // elcken vyant
 Sal ick met crachte neder vellen,
 En legghen tot ons voet schabellen,
 Dan wert altoost // ghewisselt dijn
 Droefheyt in troost // haer vreucht in pijn.

Openbaren // met mijn Heyrscharen,
 Sal ick eer lanck, tot u verblijden
 Den sondaren // tot een vervaren,
 Die mijn aenschijn sullen vermijden
 Vluchten beducht // sonder ontvlucht,
 Werden benout van herten sprekend',
 Och siet hoe lief en weerd' gherekend'
 Is sy die wy // hielden voor dwaes,
 Sy is nu bly // wy droef eylaes.

O Princiere // blijft goedertiere
 Lijdsamich tot behoudt der zielen
 Met den viere // uwe bloetgiere
 Vervolghers rijck sal ick vernielen
 Den nieuwen wijn // int rijcke mijn
 Sal u herte vreuchdich ontwaken
 En uwen mont vol lachens maken,
 By my u steed' // eeuwich zijn sal
 Troost u hier meed' // int aerdsche dal.

Een is noodich.

[DAt soete Nieuwe Iaer playsant]

Een Schriftuerlijck Liedeken, Op de wijze: Ghetackt als Lauwerieren.

DAt soete Nieuwe Iaer playsant
 Voorseyt van die Propheten

Dit is (Godt danck) nu voor de hant,
 Die in duyster gheseten
 Hebben in des doots Kercker lanck
 Moghen nu comen uyt bedwanck,
 Vry ende vranck,
 T'licht des levens dat leven schanck
 Den bekeerden sondare
 Met desen nieuwen Iare.

In dit nieu Iar twaelf maenden zijn
 Al waer dat hout des levens
 Gheeft t'elcker maendt sijn vruchten fijn
 Op beyde zijden benevens
 Des levens clare watervloet,
 Die bladeren des houts seer soet
 Die sijn seer goet,
 En ghesont den Heydenen vroet,
 Al die't wel nemen ware
 Met desen nieuwen Iare.

Christus is t'nieuwe Iar bekennt,
 D'Apostels des Heeren,
 Met den dienst van t'nieu Testament
 Die versoeninghe leeren
 Zijn die twaelf maenden noch ter tijt
 Haer stem in al s'weerelts crijt,
 Wtghegaen wijt,
 Comt die belast beladen zijt,
 Gheneest nu al te gare
 Met desen nieuwen Iare.

Prins in die nieuwe Iar elck mach
 De salicheyt ghebueren,

Want het is des salicheyts dach
 Met sijn clare twaelf uren,
 Die op der Apostelen gront
 Nu zijn ghebaut tot elcker stont
 Oprecht ghesont
 Int gheloove, haer werdt ghejont
 T'eeuwich leven hier nare
 Met desen Nieuwen Iare.

Een is noodich.

[LOoft al den Heere // snel]

Een Schriftuerlijck Liedeken, Op de wijze: Cupido Heere fel.

LOoft al den Heere // snel,
 Maer met wandel bequame
 Volght nae sijn leere // wel
 Soo eert ghy sijnen Name,
 Sijn eersame // deucht // ghy meucht
 Soo onder den Heyden // breyden,
 Leyden // soo wandel met vreucht
 Door nieu gheestelijcke jeucht.
 Ieucht ende nieuwe cracht
 Sal in den Mensche varen
 Die op den Heere wacht,
 Dat hy sonder beswaren,
 Op sal varen // dat // niet mat
 In loopen gheresen // desen
 Wesen // en sal yet of wat,
 Noch oock moede op den pat.
 Eertijts veel moede zijn
 Op s'Heeren wegh bedeghen
 Gaende door die Woestijn,

Waren quaet om beweghen,
 Loon sy creghen // maer // seer swaer,
 Laet ons dese wercken // mercken
 Stercken // onsen roep eerbaer,
 Christum vierich volghen naer.

Vierich zijn in den gheest
 Moeten wy t'allen tijde
 Voor den Heere bevreest
 En in die hope blijde,
 Wie hier lijde // yet // verdriet
 Neerstich tot den Heere // keere
 Leere // aen hem ende siet
 Wat ons voorbeelt is gheschiet.

Een voorbeelt op den Bergh
 Dat was Moysen bevolen
 Te volghen sonder ergh,
 Dus om niet te verdolen
 Een recht school-kint // begint
 Nae sijns Meesters zeden // treden
 Heden // oock wie Godt bemint
 Moet hem ghelijck zijn ghesint.

Nieuwe ghesint oprecht
 Laet ons Christelijck blijcken,
 Want t'is ghenoech den knecht,
 Sijn Meester te ghelijcken
 Sonder wijcken // vant // verbant
 Ick ons in ghenade // rade
 Stadelijck te blijven, want
 Niemant can ontvlien Gods hant.

Pooghen om te ontvlien

Moeten wy nu te vooren
Neerstich zijn, en toe sien,
Dat wy nae het behooren
Den Gods tooren // saen // ontgaen,
Ons nae sijn behaghen // draghen,
Iaghen // en nae vrede staen,
Al sijn woorden onderdaen.

Al sijn woorden zijn waer,
En ons seer wel van noode,
Om by te leven, maer
Anders waren wy doode,
Soo van broode // t'lijf // wordt stijf
Gods woorden ghemoeden // voeden,
Spoeden // en gheven beclijf
In Godsalicheyts bedrijf.

Nut is Godtsalicheyd
Voor al die haer aencleven
Vry sonder dwalicheyd
Hier en int ander leven
Toe gheschreven // is // ghewis
Loon die wy ghepresen // lesen,
Desen // schat heeft sonder mis
Een groote belofenis.

T'is ons ghewis beloofd
Soo wy in alle stucken,
Wassen aen t'rechte Hooft,
Niet wijcken door verdrucken
T'sal ghelucken // wel // want snel
Sal hem Godt verschijnen // sijnen,
Pijnen // al die zijn rebel

Sijn Euangelisch bevel.

Een bevel boven al,
 Laet ons int herte vaten,
 Maer t' minste niet en sal
 Men gheensins achter laten
 Al mocht baten // in // ghewin,
 Dat ons ziele schade // dade,
 Quade // Coopmanschap met min
 Doen wy teghen Christi sin.

Neemt desen sanck // in danck,
 Broeders, laet ons vailliandich
 Wandelen cranck // noch manck
 Al is druck menigherhandich
 Die volstandich strien // henlien,
 Sal gheschien // d' ydoone // schoone,
 Croone // t' Rijck der heerschappien,
 Boven in s' Hemels verblien.

Een is noodich.

[GHy Christen aert]

Een Schriftuerlijck Liedeken, Op de wijze: Een Vlissingher boot.

GHy Christen aert
 Wt Godt wederghebaert
 Sijn eyghendom verclaert
 Ter saligher welvaert,
 Ghespaert // door zijn handt crachtich,
 Int gheloove waerachtich
 Eendrachtich // blijft vergaert,
 Den besten pandt bewaert.
 Bewaert den pant,
 En zijt voorsienich, want

Daer zijn aen elcken cant
 Bedrieghers voor de hant
 Niemant // u en verdoove,
 Verleyde noch en roove
 T'gheloove // uyt u verstant,
 Blijft daer in vast gheplant.

Gheplant blijft vast
 In liefd' en vreed' opwast
 t'Herte niet en belast,
 En sorght, suypt noch en brast,
 Verrast // sal zijn den traghē
 En in stucken gheslaghen
 Met plaghen // aenghetast,
 Dus op s'Heeren dagh past.

Past op den dach
 Die naeckt sonder verdrach,
 Iae die Enoch voorsach,
 Al langhe voor Noach
 Gheclach // weenen en suchten
 Wert dan al sonder vruchten
 Vluchten // ydel aen slach
 T'is nu tijt dat elck mach.

Elck mach t'is tijt
 Nu ghenadich respijt
 Om te ontvlieden wijt
 t'Sweert dat tweesijdich snijt,
 Dus quijt // zijnde van zonden
 Maeckt dat ghy t'allen stonden
 Bevonden // wacker zijt
 Ghewapent tot den strijt.

Om strijt soo vecht
 Dat ghy al t'quaet af lecht
 De zonde is onrecht
 Wiese doet is haer knecht,
 Ghehecht // aen s'doots verseeeren,
 Hier om moet men om keeren
 En leeren // soo Schrift secht,
 In het quade zijn slecht.

Zijn slecht int quaet
 Maer proeft en gade slaet,
 Volcomelijck verstaet
 Gods will' en goeden raet,
 V daet // woordt en ghenegen
 Wilt in als overweghen,
 Teghen // t'eeuwighe zaet,
 Int goet altyts voort gaet.

Gaet voort int goet
 Wandelt in deuchden vroet,
 Doodt lust van vleesch en bloet
 Arghert u handt oft voet,
 Soo doet // nae die Schriftuere,
 Dat t'deech niet en versuere,
 Maer puere // reyn en soet
 Sy ghelijck wesen moet.

T'moet wesen, ghy,
 Ick, yeghelijck wie't zy
 Niemand en mach voorby
 Den rechter stoel Christi,
 Maer moeten van ons leven
 Werck en woordt daer beneven

Gheven// rekenschap daer,
 En t'werdt al openbaer.
 T'werdt daer al naeckt
 En openbaer ghemaect
 Wat ghy heymelijck spraect
 Dus wie ghy zijt dan waeckt,
 Smaect // Gods rechtveerdich wesen,
 En goetheyt uytghelesen,
 Nae desen // schickt u meest,
 Hoopt soo wel als ghy vreest.
 Vreest oprecht Godt

+En houdt al zijn ghebodt,
 Laet dit hier dienen tot
 Een hooftsommich beschot,
 En t'slot // van alle Boecken,
 Voorder t'ondersoecken
 Hoecken // en wilt niet meer
 Buyten Schriftueren leer.

+Eccl.12.10

Een is noodich.

[ELck medeghenoot // int gheloove minioot]

Nae de wijze: Broeders als ghy lijt: Oft, Al die belast zijt en beladen swaer.

+ELck medeghenoot // int gheloove minioot,
 In veel droef aenstoot // met verduldicheyt groot,
 +Stelt u vreese besijden,
 Al doen haer exploit // weerelt Hel ende doot
 Hoe menigen cloot // dat elck oyt op u schoot
 +Victory sult ghy strijden,
 Voor Christum alleyn,
 Wilt u verblijden,

+Apoc.1.9.

+Apoc.2.10.

+Rom.1.37.

Want hy int pleyn,	
Is t'allen tijden,	
Met zijn volck reyn ⁺	
Als Capiteyn ⁺	⁺ mat.28.20
Om haer bevrijden. ⁺	⁺ mat.14.18
Wie oyt strijt aennam // in den name van t'Lam	⁺ Zach.2.5.
Oyt hy te boven clam // exempel Abraham ⁺	
Hy verwan die Coninghen, ⁺	⁺ Gen.14.15
David Goliam // den Reuse fel en gram,	⁺ 1.reg.17.51
Die in den name quam // der Philistijnsche stam,	
En d'Isaelijten ginghen	
Met trompetten slaen	
Iericho omringhen,	
De mueren vielen saen, ⁺	
Veel wonder dinghen ⁺	⁺ Ios.6.20.
Hebben ghedaen,	⁺ Heb.11.30.
Al die vast aen	
Den Heere hinghen.	
Petrus die eerst maer // voor een maeght hadde vaer, ⁺	
Dat hy tegen haer // niet dorst belijden claer	⁺ mat.26.68
Die sietmen nu voort treden	
Voor een groote schaer // door Gods gheest wonderbaer, ⁺	
Sterc als een pijlaer // en heeft den Heere daer ⁺	⁺ Act.2.14.
Voor elck en d'een beleden,	⁺ Galat.2.9
Sijn antwoorde tot	
Diets verbodt deden	
Gaf dus een slot,	
Oordeelt ist reden ⁺	⁺ Col.2.8.

+Dat selve Godt	
+Voor u ghebodt	+Act.4.19.
Sal wijcken heden?	+Act.5.30.
+Dat s'Heeren geest // sterck maeckt en onbevrees,	
+Stephanus beweest // als groot vervolgh <i>tempeest</i> ,	+Rom.8.26
+Stormich op quam gheresen,	+Act.6.10.
+Iae Paulus die eest // vervolchde, heeft noch meest,	+Act.8.1.
+Ghedaen int aertsch foreest // menighe wilde beest	+Act.9.1. 1.cor.15.10
+Weder vochten t'Ephesen,	+Act.19.23.
Iae met goet verdrach,	+1.cor.15.32.
+In al sijn wesen	
+Op Christum sach,	+Phil.4.12.
En sprack, door desen	+Phil.3.13.
+Ickt al vermach,	
+In sijnen dach	+Phil.4.13.
Werd' ick ghepresen.	+2.tim.1.12.
+Van mijns Princen hant // wordt my int eeuwich lant	
+De troon gheschoncken want // hy heeft tot onderpant,	+1.Cor.9.25. 2.tim.1.12.
+Ons sijnen Gheest ghegheven,	+1.Pet.5.4.
Dus Broeders vailliant // en laet doch u niemant	+Iacob.1.12
+Wt sin en verstant // toonen dat Godt gheplant	
+Heeft en daer in gheschreven	+Iere.3.1.
+Door sijnen gheest vroet,	+rom.11.27.
+Maer sonder sneven	+2.Cor.3.3.
V beste doet	+Heb.10.15.
Om vast aencleven,	

Hebt goeden moet
 Ghy krijght den hoet⁺
 Van t'eeuwich leven.⁺

⁺4.esd.2.43
⁺Apoc.2.19.

Een is noodich.

[ALsoo den tijt // alles verslijt]

Een nieu Liedeken, op de wijse: Il me suffit, de tous mes maux. Oft: Alle vleesch is hoy.

ALsoo den tijt // alles verslijt,
 Vreucht en jolijt // en treurich suchten,
 Denckend' op den voorleden stadt
 Ons verlichten door Schrifts geruchten
 In tijt ons jeuchts met ijvers vruchten,
 Om des doots schaduwe t'ontvluchten,
 T'licht last ghelaen // om voort te gaen,
 d'Hant aen ploegh slaen // vry sonder duchten.
 Van liefden gloet // gheen water vloet,
 Noch drux onspoet // uytblusschen dede
 Altijts gheneyght tot dienste soet
 Van sijnen naesten en tot vrede
 Was al ons saghen reyn van zede,
 Ghestadich int ghebedt oock mede
 In perijckel groot // ons leven doot
 Door veel exploit // in Dorp en Stede.
 Den dach // men niet vergheten mach
 Doe men eerst sach // sijn doode wercken,
 En dat men oock soo vyerich plach
 Te jaghen nae des gheests verstercken
 s'Gheloofs bewijs in alle percken
 Verlatend' aller Seecten Kercken

Vreesende vroet // noch sweert noch gloet
 Noch geen onspoet // hoe groot te mercken.

Door s'gheloofs aert // wederghebaert,
 My voort bewaert, o Heer eendrachtich
 En my doch niet oock en beswaert
 Boven mijn vermoghen onsachtich,
 Mijns onperfectheys ben ick clachtich
 Heer uwen gheest maect my deelachtich
 Om gaen den padt // nae s'Hemels stadt
 Behalven dat // ben ick niet machtich.

Petrus die seyt // met onderscheyt
 Dat wy bereyt // wel souden waken,
 En dat Satan daer op toeleyt,
 S'gheloofs tresoor ons quijt te maken
 Werpt sommighe in s'kerckers blaken
 Om totter proeve te gheraken,
 V trouwe groot // tot in der doot,
 Gheeftse ter noot // diet moeten smaken.

Een vrees my niet // geeft cleyn verdriet
 Datmen nu siet in onse daghen,
 Daer druckich berooken gheschiet
 Der goeden als swaer om verdraghen,
 Slaperich wijcken met vertzaghen
 Als riet oft wiet moemens' uyt vaghen,
 Wert ick sulcx quijt // in tijts verslijt
 Mocht elck subijt // my welbeclaghen.

S'Princen propoost // my wedertroost
 Waerdoor altoost // men hoept ghestadich,
 Te schand' en laet hy niet of loost,
 Schoon Satans vuyst slaen seer beladich

Toetast en prickelt onversadich,
 O Heere weestse doch ghenadich,
 Die my onvroet // dees smerte doet,
 Tot ware boet // zijt haer beradich.

Voor een Nieuw Iarich present,
 Ghy die bekent // t'Een noodichs crachten
 Met alle die my zijn absent
 T'mywaerts ghewent // in haer ghedachten
 Int ghebedt suchtende met clachten
 Over mijns druck, en groot verachten,
 En wil oock dijn // ghedachtich zijn,
 Dat Gods aenschijn // sy ons verwachten.

Hope van maeyen,
 Doet de Dorpen saeyen

[GHy die een noodich acht]

Een Schriftuerlijck Liedeken, Op de wijze: Languier me faut.

GHy die een noodich acht
 Staet altijd op de wacht,
 Den vyandt dagh en nacht
 Ons als een Leeuw om gaet
 Strijdt vroom door Christus cracht
 En door sijn sterckheys macht,
 Altijt seer wijs bedacht
 Den boosen wederstaet,
 Grijpt aen nae Paulus raet,
 Gods harnasch vroeck en laet,
 Tot uwer baet,
 Met t'sweerd des gheest
 Om daer mede onbevreest
 Te campen vry,

Teghen minst ende meest,
Die nu tot allen ty
Bin dit weerelts foreest
Door der Draken tempeest
Sullen aenvallen dy
 Noodich Gode ghenaeckt
In den ghebede waeckt,
Wederstaet en versaect,
Den Duyvel dat hy vliet
Hoe leelijck hem een Schilder maeckt
Nochtans menich ontschaect
Die uyt vasticheyt raeckt
Al door sijn loos bediet
Want sy sijn diepheyt niet
En kennen, soo men siet,
Maer uyt ghewiet
Zijn Zuydt en Noort,
Door sijn oproer en discoort,
In haren sin
Vleeschelijck zijn verstroort,
Gods liefde tot salicheyt ghewin
Niet achten soot behoort,
Maer verlaten het woort,
Dat daer is van t'begin.
 T'is noot dat arghernis
Comt, seght Christus ghewis,
Maer wee den Mensch die is
Oorsaeckt in desen maer,
Vervolghers en Keters Sect is
Beyde ghelijck slaen mis

Van Gods ghenade fris,
 Maer maken openbaer,
 Die Gheloovighe schaer,
 Met haer tormenten swaer,
 Beproeven haer
 Als goudt int vier,
 Met gheroep en groot ghetier
 Maken sy twist
 Neffens s'Gheest leere fier
 Gods ghenade die wordt verquist,
 Door haer doen vol dangier,
 Een heylich schijn sy hier
 Maer toonen met erg list.

Hoe noodich ist voor quaet rappoort
 Te achten op Gods woort,
 Daer mede men verstoort
 Alle aenslaghen groot,
 Die nae een reghel Schrifts accoort,
 Hier wandelen soo't behoort,
 In die nieuwe gheboort
 Zijn beschermt in den noot
 Want ghecruyst en ghedoot
 Hebben s'vleeschs Lusten bloot
 Sonder aenstoot
 Is haren padt
 Nae Ierusalem de stad,
 T'vreden ghesicht
 Bewoont sonder muer plat,
 Godt den Heer diet alle verlicht
 Is den muer omme dat,

Bewaert sijn Burghers prat,
 In vreden wel ghesticht
 Den Priester en Levijte saen
 Die sijn voor by ghegaen,
 Sonder hem by te staen
 Die ghewont lach half doot
 Maer een oprecht Samaritaen
 Die heeft hem wijs beraen,
 Op sijn beeste ghelaen,
 En help hem in den noot,
 Want daer en helpt devoot,
 Gheen Ioodsch besnijden bloot,
 Oock cleyn noch groot
 Haer Sermonen,
 Maer noodich was te gheschien
 Een offer, merckt,
 Zijnde eeuwich van weerdien,
 Met heven u salicheyt versterckt
 Dat aen u wordt ghesien
 T'gheloove t'allen tien,
 Dat door de liefde werckt.
 Noodich begheeft tot offerhant
 V lichaem Gode, want
 Paulus met goet verstant,
 Bidt dat de Broeders vroet
 Haer niet stellen in samblant,
 Als de weereelt permant,
 Maer levendich playsant
 Heylich u Gods dienst doet,
 Soo proeft met een reyn ghemoet

Welck t'wel behaghen goet,
 En wille soet,
 Is van Godt alleyn,
 Maer niet meer van u certeyn
 Houdt dan t'behoort,
 Maer naer Gods gave reyn
 Voeght u met hem accoort
 Als Hemels borgher reyn,
 Die sijnen Capiteyn
 Altijts volght nae sijn woort.

Dit Liet // besiet // met onderscheyt
 Dat u wordt by gheleyt
 Hoe wel in die waerheyt
 Ghy ghesterckt zijt, neemt int goe
 Noodich soo ons Petrus seyt
 Vermaent ende gheweyt
 Met Gods woorden planteyt
 Die ghy weet, en staet toe,
 Zijt verwerckt als de vroe,
 Dat ghy met coelen bloe
 Niet en wordt moe
 In de Woestijn,
 Maer naer dat landt Celestijn,
 Treckt wel ghemoet
 Als Israelijten fijn,
 Ghetroost door Gods belofte soet
 Door sijn woorden devijn,
 Ons seer noodich en goet.

Door P.T. Rien sans Croyx.
 Int Cruys heeft elck verdriet,
 Sonder Gheloof ist al niet.

[BEminde en laet u niet berooven]**Een Schriftuerlijck Liedeken, Op de wijze: Winters Somers even groen.**

BEminde en laet u niet berooven,
 De waerheyt die u is bekent
 Maer wiltse vastelijck ghelooven
 En blijven opt reche fundament,
 Blijft vast ghegront op die Schriftuere,
 Bevesticht daer med' u ghemoet
 En wacht u voor den deessem suere,
 Hy maeckt dat gantsche deech onsoet.
 Aenschout des Weerelts ordinancy
 Met haren valschen Godsdienst groot,
 Iae al haer lusten en playsancy,
 Maer loon der zonden is de doot
 Doot zijn die in wellusten leven,
 Hierom neemt doch u selven waer
 V salicheyt met vreesen en beven
 Volsterckt, en volght dijn voorbeelt claer.
 Reynhertich als wijse Ionckvrouwen
 Verciert, bereyt u Lampen sijn,
 Sy sullen Gods aenschijn aenschouwen
 Alle die reyn van herten zijn,
 En Godt te kennen soo wy lesen
 Is volmaeckte gherechticheyt,
 Vreest hem van herten, en laet wesen
 Bernende liefd' u Bruylofts cleyt.
 T'is waer, in dien ghy zijt ghestorven
 De zond' en dees weerelt present,
 En t'lijf der zonden is bedorven
 Soo sult ghy leven sonder endt

Lijdt ghy met Christum nae t'betamen
 Ghy sult met hem heerschappen, maer
 Versaect ghy hem, soo sal hy hem schamen
 Van u voor sijnen Hemelschen Vaer.

Ridderlijck strijdt aen allen sijden
 T'wordt den verwinner wel gheloont,
 Maer die niet wettelijck en strijden
 Worden van Christo niet ghecroont
 Sonder strijden is gheen victory
 Noch loon sonder victory, siet
 Christus en ginck self in sijn glory
 Niet sonder lijden en verdriet.

Maer om t'Gheloof in grot afgrijzen,
 Zijn Menschen twistich op der eerdt,
 Elck t'zijn wil voorstaen en bewijsen,
 Met spietse, busse, wapen en sweerd,
 Maer des Gheloofs wapen waerachtich
 En is van ijser noch van stael,
 T'gheloof aen Godt oprecht en crachtich,
 Daer door verwintment altemael.

En wilt ghy beter weten van desen
 Met wat gheweer de Christen slaen,
 Corinthen thien daer meuchdijt lesen
 Ephesen sesse vindt ghy't staen
 Schriftuere sal oock tot u spreken
 En wreekt u selven nemmermeer
 Geeft Godt de wraeck, hy salt wel wreken,
 Die wraeck is mijn, soo spreeckt de Heer.

T'is niet ghenoech alsoo gheleden
 Als wy Schriftuere wel bevroen,

Voor de vervolghers dient ghebeden
 Die niet en weten wat sy doen,
 Wenscht goet en wilt ghebenedijden,
 Quaetwenschers en vervolghers stranck,
 Siet ghy dijn vyandt hongher lijden
 Oft dorst, soo gheeft hem spijs en dranck.

Voort can Schriftuer onderrichten
 Elck instel Christi en ghebodt,
 Maer ghy moet waken ende swichten,
 Dat Adam en Eva van Godt,
 Heeft doen afwijcken, dats de Slanghe
 Die door valsche Propheten leert
 En door de Weerelt houdt in dwanghe
 Des Heeren woordt breeckt en verkeert.

Al was den Man Gods uytghetoghen,
 Van Godt ghesonden, soo men weet
 Een oudt Propheet heeft hem bedroghen
 Seggend' ick ben oock Gods Propheet
 Hy sprack tot hem, Man Gods vercoren,
 Drinckt by my water en eet broot
 Den mont des Heeren weder sporen
 Ginck hy, een Leeu bracht hem ter doot.

Nadab en Abihu die brachten
 Het vreemde dyer op den Altaer
 Korach een man heerlijk te achten,
 Met Dathan Abiram te gaer
 Rebel ter Hellen levendich soncken
 Die anders zijn door t'vyer verteert
 Van Godt ghestrafte door des viers voncken
 Want hy ghehoorsaemheyt begeert.

Saul een Coninck autentijcke,
 Door t'onghehoorsaem wesen meest
 Werdt hy ghestelt van t'Coninckrijcke
 Daer toe verlaten van Gods gheest,
 Den boosen gheest heeft hem beseten
 Godt wil dat men ghehoorsaem zy
 Wederspannicheyt soo wy weten
 Dat is een zond' als toovery.

Eeuwige Vader vol ghenaden
 Vol waerheyt en gratien soet,
 Wy zijn belast, wilt ons ontladen,
 Ontsteeckt ons in der liefden gloet,
 Op dat ons herten vyerich branden,
 Arm van gheest en vol beraus,
 Opent ons der Schriftueren verstanden
 Als den Discipulen tot Emaus.

Bloeyende levende Fonteyne
 V teere Wijnrancxkens bespoeyt
 De goede gaven al ghemeyne,
 Comen alleen van u ghevloeyt,
 Doet ons in uwe Wet verheughen,
 Met reynder herten wel gherust
 Want sonder u wy niet en vermeughen
 Gheeft om volbrengen cracht ende lust.

O edel jeucht reyn ende puere,
 Siet dat ghy Satans pijlen blust
 Ghy zijt deelachtich Gods natuere
 Ist dat ghy vliet der jonckheyts lust,
 Soo wy dan onse zonden begraven,
 Met Christo Iesu in de doot

Verrijsen door sijn goede gaven,
In een reyn nieu leven minioot.

Dewijl dat wy ons Christen roemen,
En Godt die elck oordeelt nae werck
Aenroepen, en hem Vader noemen,
Soo laet ons hier in s' weerelts perck
Onsen wandel met vreesen leyden
Godtsalichlijck nae sijnen aert,
Niet meer ghelijck als ander Heyden,
Maer als die weder zijn ghebaert.

Hierom soo wilt van zonden vieren,
De leere Petri wel inthoudt
En wilt u lichaem niet vercierren
Met omhanghen van silver oft goudt
Met hayrvlechten oft oock met cleeren
Als die pompeuse weerelt meest,
Maer verciert u voor d'ooghen des Heeren
Met eenen sachten stillen gheest.

Costlijck en hooch sulcx wert ghehouwen
Voor den Coninck in s'Hemels feest
Dat was t'cieraet der vroomer Vrouwen
Die eertijts hebben Godt ghevreest,
Soo was Sara daer Schrift van handelt,
Wiens dochters ghy gheworden zijt,
Soo ghy vroom sonder vreesse wandelt,
En Christi naem met werck belijt.

Reynicht u selven t'allen stonden
Leght af wat u te drucken plach,
Oordeelt uys selfs fauten en zonden
Belijdt dien die u troosten mach,

Soo sult ghy ongheoordeelt blijven,
 Van Godt, en erven t'eeuwich goet
 En hy sal u zonden verdrijven
 Ghelijck de Sonne den nevel doet.

Gelooft Gods woorden, wilt ghedincken
 Aen zijn beloften goet en schoon
 Hoe dat de vrome sullen blincken
 Ghelijck de Son in s'Vaders throon,
 En oock in haer handen ontfangen,
 Palmen, op t'hooft een croone playsant
 Loven den Heer met nieu ghesanghen,
 Eeuwich int nieuwe beloefde Lant.

Hebt lief Godt uyt al u sinnen,
 Laet hem regieren u jonghe jeucht
 En schickt u met sijn pondt te winnen
 Op dat ghy naemaels hooren meucht
 Sijn stem als een wijse Ionckvrouwe,
 Den Bruygom comt, gaet in t'ghemoet
 Ghy die in weynich waert ghetrouwe
 Gaet in uys Heeren vreuchde soet.

En wijckt doch niet ten geenen tijden
 Door Godt sult ghy behouden t'velt
 Den wegh is smal ten beyden zijden
 Tusschen water en vyer ghestelt
 Maer soo wy Godt te recht verbeyden,
 Hy is by ons in elcken noot
 Wie soud' ons van sijn liefde scheyden
 T'zy water vyer hongher of doot.

Princelijcke leucht reyn van sinne
 Neemt doch uyt liefden desen sanck,

Want ick u salicheyt beminne,
 De liefde Gods my daer toe dwanck,
 Wilt my altijs ten goeden ghedencken
 De Heere gheve u sijn ghenaeet,
 Niemand mach u letten oft crencken,
 Soo verr' als ghy nae t'goede staet.

FINIS.

[AL die met Noe in d'Arcke // zijt]

Een nieu Liedeken, op de wijze: Ick roep tot u uyt dieper noot.

+AL die met Noe in d'Arcke // zijt Ghetreden sonder mincken En soeckt geen vremde parcken // wijt Op Gods toorn wilt ghedincken Want die ten selven stonden // ras Buyten die Arcke bevoden // was Die moesten t'samen verdrincken. Laet u niet troosten met woorden // maer Ghedenckt dat gruwelijck sneven,	+Gen.7.7.
+Dat alle Menschen versmoorden // daer Die buyten d'Arcke bleven, D'welck ons als een figure // schijnt, Alsoo men wel in Schriftuere // vijnt Niet te vergeefs en ist gheschreven. In Noachs Arcke wilt blijven // vroet, Maer buyten u niet begheven,	+Gen.7.21.
+D'welc is Gods huys na t'beschrijven // goet, Van die Apostelen verheven, Men mach daer niet uytwijcken // saen	+1 Tim.3.14
+Als Dina soude om kijcken // gaen Sy werdt gheschent in haer leven.	+Gen 34.2.

Rahab woonachtich in Iericho 7⁺
 Sy werdt bewaert van sorghen, †Iosu.2.14
 Met al haer s'Vaders huys ghelijck // so
 Maer die bespieders verborghen
 Seyden, om dat weldadich // werck,
 Soo gaven sy een ghenadich // merck,
 Om haer soo niet te verworghen.

Op dat sy in des doots noode // heel⁺
 Niet wech sou worden ghenomen †Iosu.2.10
 Spraken sy, bindt dat roode // zeel
 Aen u veynster sonder schromen,
 En blijft daer in de daghen // fijn,
 Of wy willen ontslaghen // zijn
 Des eets, van die daer uyt comen.

Rahab die hielt in ghedachten // snel
 Dat zeel aen t'veynster te knoopen 7⁺
 Sy wistent haer al te wachten // wel, †Iosu.2.21
 Wt dat huys niet te loopen,
 Want wijf kinders en mannen // siet,
 In Iericho al verbannen // hiet,⁺
 Sy mostent met die doot becoopen. †Iosu.6.17

In huys te blijven gheraden // goet,
 Om niet te comen in blamen
 Als die van Ay met quaden // moet⁺
 Liepen ter Stadt uyt al t'samen, †Iosu.8.17.
 En werden soo wy weten // bloot
 Van haer vyanden ghesmeten // doot,
 Datter gheen weder en quamen.

Benjamin hadde in voorleden // tijt,
 Op Israel quaet benoeghen,

+Sy namen oock sonder reden // strijt, Wel veertich duysent versloegen, Dat quam door den versoecke // boos, Van die van Gybia roecke-//loos, En al die reste sy verjoeghen. De Israeliten toerusten // haer,	+Iudic.20.
+Voor Gybia met droefhede, Die Benjamiten met lusten // naer,	+Iud.20.30
+Liepen meest al uyt die Stede Maer geene weder in stadt // ghekeert, Hier door zijn wy al wat // geleert Wt loopen is een quade zede.	+Iud.20.31
+Semy ontfinck van Salomon Een bevel, hy soude maken Een huys, dat ginck hy te male // doen Om sijn vloeckende spraken, Binnen Ierusalem // ghepast Niet uyt te gaen soo werdt hem // belast Of die doot soude hy smaken.	+3.reg.2.36.
+Een goede meeninghe seyt Semy Heeft den Coninck ghesproken, Een huys ghetimmert, dit al de // hy, En heeft hem daer in beloken, Hy woonde daer sonder beswaren // stranck, Wel den tijdt van drie Iaren // lanck Maer selve heeft hy't noch verbroken.	+3.reg.2.38.
+Daer ontlieden uyt den huysse // hem Twee knechten sonder falen, Semy die ginck uyt Ierusalem Nae Gadt om haer daer te halen,	+3.reg.2.39.

Niet eens bedenckend' aen den ent
Semy nae s'Conincx Mandament,
Moste dat met die doot betalen.

Gehasy den Knecht van Elisa⁺
Liep uyt den huuse met liste, +4.reg.5.21.
Achter Naeman, maer niet by // ra
Van den Man Gods die wel wiste,
Sijn hert in die gheschincken // sat
Soo ghinck hy leughens bedincken // wat
Om soo te vullen sijn kiste.

Als hy nae sijnen begeere, dat⁺
Goet nu al hadde versteken, +4.reg.5.24
Soo vraechde hem synen Heere // plat
Van waer hy quam, hy ginck spreken,
Nerghens en heeft gheweest u // knecht
Daer op bat hem den Man Gods nu // seght
En openbaert hem sijn treken.

Nu ghy tot uwen solase // die⁺
Gheschincken aen hebt gaen vaten +4.reg.5.26
Soo sal u naemaels laseris
Aenhanghen sonder verlaten
Op u en u zaet, hy ditte // sey
En werdt melaets ghelijck witte // sney,⁺
Wat mochte hem uyt loopen baten? +4.reg.5.27.

Wtlopen gheschiet seer menich // fout
Datter veel moeten om treuren⁺
Als menschen worden een weynich // stout +Psa.41.10 mat.26.20
Sy lichte afdeelen in scheuren, joan.13.18. 1 joan.2.19
Want naer Ioannes luyt // vermaen 1.cor.11.18.
Seght hy, sy zijn van ons uyt // ghegaen

Sy hebbent oock wel sien ghebeuren.
 Op Zee Petrus handelen // lach
 Als Visschers sonder verdolen
 Maer als hy Christum wandelen // sach,
 +Op Zee by t'schip onverholen,
 Soo heeft hy dat begrepen // niet, +mat.14.29
 Te treden buyten den schepen // yet
 Eer dat hem worde bevolen.
 +Gedenct wat Paus uyt Rome // schreef
 Aen Timotheum vailliandich, +2.tim.1.15.
 Datter soo weynighe vroomme // bleef,
 In Asien, en volstandich,
 Sy keerden af by vele, dus
 Met Iermogeny en Phigelius
 Op eenen onwegh seer schandelich.
 +Prince laet ons altijt blijven // vast
 In s'Heeren Tempel met vreden +2.The.2.7.
 +Dat t'lichaem tot sijn verstijven // wast
 +Ghelijck die van Romen deden +1.Cor.12.
 +Om gheen druck noch ellende // scheyt, +Rom.1.8.
 +Denckt dat de croone int ende // leyt +Rom.8.35.
 Als de strijt worde ghestreden. +2.Tim.4.8

Schickt u nae den tijdt. Rom.12.12

[ALs Iesus is ghecomen]

Een nieu Liedeken, Op de wijze: Ick hebbe die groene straten, soo dickwils ten eynde ghegaen.

+ALs Iesus is ghecomen,
 In de stadt van Capernam, +Matt.8.5.
 Een Hooftman hevet vernomen
 Die stracx tot Iesum quam

Een hoofd over hondert knechten,
 Maer eenen van haer lach kranck
 Soo heeft hy dat gaen befechten,
 Want liefde hem daer toe dranck.

Hy hadt oock seer ghestichtich,
 Tot Iesum den noot vertelt
 Heer mijnen Knecht licht gichtich
 En wordt oock soo seere ghequelt.

Iesus verhoorde sijn saken
 En antwoorde op sijn versoeck
 Ick sal af comen en maken
 Hem weder ghesont en cloeck.

Den Hooftman antwoorde volheerdich,
 Tot Iesum ootmoedich en sprack
 O Heer, ick en bens niet weerdich
 Dat ghy comt onder mijn dack.

Maer wilt een wordeken spreken,
 Soo sal daer uyt wel terstont,
 Van alle sijn ghebreken,
 Mijn knecht wel worden ghesont.

Ick ben vaer mijnen bediede
 Eens anders magt onderdaen,
 Als ick mijn knechten ghebiede,
 Dat laten sy niet, sy gaen.

Als ick segghe tot den eenen,
 Comt hier, hy comt metter spoet
 Den ander souder vercleenen
 Doet dat, hy dat haestelijck doet.

Iesus door dese woorden
 Verwonderde hem aldaer

En heeft tot al diet hoorden,
Daer wasser een groote schaer.

Van desen Man gaen oorconden,
Ick en hebbe, verstaet dit wel,
Sulck gheloove niet ghevonden,
Binnen heel Israel.

Noch seyt die Heere ten besten
Daer sullender vele te saem
Comen van Oosten en Westen,
En sitten met Abraham.

Isack en Iacob vreuchdich,
Int Hemelsche rijcke ghewis,
Maer die kinders ondeuchdich
Sullen in die duysternis.

Daer knersinghe der tanden
Sal wesen, soo Christus sey,
Want door dat eeuwich branden
Sal comen een groot gheschrey.

Iesus die seyt gaet henen,
Tot den Hooftman onverdooft,
Die voor hem was verschenen,
V gheschiede soo ghy ghelooft.

Den Hooftman die ginck deure
Seer blijde op t'selve pas,
En bevandt ter selver ure
Dat Iesus sijn knecht ghenas.

T'Gheloove is een vertrouwen
Van dat men hoept, soo men vijnt,
Het schickt hem sonder flouwen
Nae t'ghene dat niet en schijnt.

Prince.

Ghy saecht oock aen het verneren
 O Princelijck Medecijn,
 Hoe wel condt ghy cureren
 Sonder cruydt of plaester fijn.

Schickt u nae den tijt. Rom.12.12.

[O Heere Godt almachtich]**Een nieu Liedeken, Op de wijze: Waeckt wel, waeckt wel, o ziele.**

+O Heere Godt almachtich	
Al mijn droefheyt aensiet,	+Syr.2.5.
Door u genade groot. +	
En wilt my stercken crachtich, +	+Claghe.
Op dat ick u doch niet	+2.Cor.12.9
En verlate totter doot	
Maer dat ick door veel aenstoot	
Mach tot mijnen verstijve	
V altijdt blijven by	
Die naeste van mijnen lijve, +	
Die vallen tegen my. +	+Mich.7.6
En wilt u niet bedroeven,	+mat.10.35.
Dat liet ick soo gheschien,	
Om dat ick u openbaer +	
Daer me soude beproeven +	+psa.139.23
En datment soude sien +	+Troost.
Watter in u herte waer	+Deut.13.1.
Of ghy my vreesdet eenpaer, +	
En boven al beminnen	+Deut.8.2.
Wat daer op aerden leeft,	
Daer toe des menschen sinnen, +	
Groote affectie heeft.	+Iob.1.13.

+Hadde ick wat moghen wijcken Van uwe rechte baen Ick hadt wel willen doen, Maer als ick sou ghelijcken	+Heb.10.39
+Loths Wijf die daer bleef staen, Soo ghy in u sermoen	+Gen.19.
+Ons tot een exempel coen, Verhaelt om niet te wenden, Och Heere op my gloost	+Luc.17.32.
+In den oven der ellenden, +Gheeft my doch altijd troost.	+Esa.48.10.
Een is u niet ghegheven, Te ghelooven alleen, In my, dit wel aenschout,	+Eph.1.29.
+Strijdt sal u oock aencleven +Aenvechtinghe niet cleen	+Job, 7.1.
Veel lijden dat benout	+Syr.2.1.
+Maer ist dat ghy stijf aen hout Tot dat ick u sal halen	+2.Thes.2.7
+Soo sal ick uwen druck +Overvloedich betalen	+Apoc.21.4.
Met een eeuwich gheluck. Och Heere Godt devijne	+mat.25.34
+Wat lijden ghy my sent, +In dese aertsche hut,	+Rom.8.18
Gheeft my doch cracht ten fijne, V swack instrument,	+Esa.40.
+Ghy zijt doch mijn beschut +Ick en ben nerghens toe nut	+Psal.18.3.
+Iae niet een goet ghedachte.	+2.Cor.3.5. +Gen.8.21.

En hebbe ick onbesmit ⁺	
Want van Adams gheslachte, ⁺	⁺ Tob.13.15
Ben ick, soo ghy wel weet.	⁺ 1.cor.15.22.
Latet u niet verdrieten	
Al hoort ghy veel confuys,	
Dat u qualijck behaeght,	
Of van u tranen vlieten,	
Int draghen van u cruys,	
Sy sullen af zijn ghevaeght, ⁺	
Met lijdsaemheyd doch draeght	⁺ Luc.14.27
Al lijdt ghy druck en smerte, ⁺	
Ghy werdt bewaert van grief,	⁺ mat.16.24
Ist dat ick naest ter herte,	
Ligghe alst liefste lief	
Wat ben ick stof der eerden ⁺	
Dat ghy my uyt ghenae	⁺ Gen.18.27
Ghedenckt op elck termijn,	
Coninck van grooter weerden, ⁺	
Als ick ben t'eynden rae	⁺ 1 Tim.5.15
Weet ghy uytcomste fijn	
Als u Volck in die Woestijn	
Waren met Osse en Kemel,	
Sy hadden gheenen noot,	
Ghy gaeft haer van den Hemel ⁺	
Wel veertich Iaren broot. ⁺	⁺ Exo.16.15
Blijft slechts in mijner leere	⁺ Num.11.7
En houdt vast mijn ghebodt	
Broot sal wesen u loon,	
Ghy sult comen ter eere	
Soo ick mach zijn u Godt, ⁺	⁺ 4.Esd.1.29

En ghy mijn kindt ydoon, ⁺ Soo sult ghy des levens croon Ontfanghen voor schinckagie In mijn Rijck perfect, Soo ghy in dees voyagie My sult blijven subjeckt.	⁺ 2.Tim.4.7
⁺ Wie is uys ghelijck Heere Die daer soo hooghe sit In den Hemel u bewaert	⁺ Psa.113.5.
⁺ Alle bedruckt en teere Ghy hier niet en vergit Hoe hooghe sy zijn beswaert Ghy en maectse gheest bastaert, Die ellendighe vaten, ⁺ Die daer liggen int stof	⁺ 1.Reg.2.8.
⁺ En wilt ghy niet verlaten, Dies u zy eeuwich lof. Hoe soude ick laten tonen,	⁺ Esa.41.17. ⁺ Psal.113.5
⁺ Want ick hebbe groot lust Hier int aerdsche foreest, By den Mensche te wonen, Die altijd nae my durst Met eenen verslaghen Gheest, ⁺ Die hem voor mijn woorden vreest, Op dien soo sien mijn ooghen Dat ick haer uyt ghepijn, Wederom wil verhooghen Die neer gheslaghen zijn. Ghy hebt soo groote affecty	⁺ Esa.57.13. ⁺ Esa.66.2.
⁺ Tot uwer handen werck	⁺ Rom.5.10.

O Godt ghebenedijt,
 Die onder u correcty
 Wandelt met goet opmerck,
 In desen tijt, vol nijt,
 Al worden wy ghecastijt⁺
 Ten is niet tot verderven ⁺Hebr.12.
 Nae u beloften soet
 Maer hopen te verwerven
 Van u noch ruste goet.
 Dat heb ick wel bewesen,
 Doen ick quam onversaeght
 Hier in dit jammerdal⁺
 Om u soo te ghenesen,⁺ ⁺1.joan.4.1.
 Doen ghy jammerlijck laeght,⁺ ⁺Psal.84.
 Ghedoodt in Adams val,⁺ ⁺Luc.10.30.
 Mijn Liefde tot u al ⁺Rom.5.10
 En was niet om deurgronden
 Die ick hebbe ghewrocht,⁺
 En heb u door veel wonden,⁺ ⁺Esai.53.8
 Met mijnen bloede ghecocht.⁺ ⁺1.pet.2.24.
 Hoe sal ick u vergelden ⁺Act.20.28
 Och Heere der heyschaer,
 Uwe Liefde grondeloos
 Dat ghy verdroeght dat schelden⁺
 Van soo menich sondaer⁺ ⁺Luc.22.63
 Ouer al mijn zonden boos,⁺ ⁺Ioan.19.2??.
 Ick en hebbe niet altoos, ⁺mat.15.19
 Om te gheven // beneven
 Voor u liefde vermaert
 Ghy hebt voor my u leven

In die doot niet ghespaert.

+Ghy laeght soo vast ghevangen

In des Duyvels ghewelt,

+Hebr.2.14.

+Ghy condet daer niet uyt

+My was voor u soo banghen,

+Ephe.4.8.

+Eer ick u vry ghestelt,

+Luc.12.50.

Hebbe tot eener Bruyt

+Psa.68.19

Soo hoort nu nae mijn gheluyt,

+V zonden alle gader

Droegh ick met groot ghedult,

+Col.1.22.

Dat ick u voor mijnen Vader,

+Sou stellen sonder schult.

Dat valt mijn herte sachter

+Eph.1.4.

Dat ghy nae mijnen wensch,

+Toondet u lijdsaemheyt,

Thien duysent pont ten achter,

+mat.18.24.

Was ick, och arm mensch

End' en hadde niet een meyt,

Tot betalinghe bereyt,

Noch wilt ghy't my al t'samen

Quijt schelden soo ghy seyt

+Dies moet ick my doch schamen,

Voor uwe Majesteyt.

+2.Esd.8.76

Ist dat ghy u bysonder

+Sult houden onbevleekt

+Van dese weerelt quaet,

+1.joan.2.15

Ghy sult worden met wonder,

+Iaco.1.27.

+Een leven op gheweckt

Door mijn crachtighe daet,

+Ioan.6.40

Ick ben uwen Advocaet,

En wil van u niet scheidē
 Om laten int versijck
 Maer wil u selven leyden⁺
 In mijn eeuwighē Rijck⁺ +mat.25.34
 O Prince aller Princieren⁺ +Actor.1.5.
 O Vader vreden Vorst +Esa.9.6.
 O eeuwighen Regent:
 Wilt my altijd regieren
 Dat ick mach zijn verlost,
 Van al dat daer af went:
 My uwen gheest excellent,⁺
 Wt ghenade wilt schincken +joan.14.16
 Op dat ick doch hier naer
 In eeuwicheyt mach drincken,
 Des levens water claer.⁺ +Apoc.21.6

Schickt u nae den tijt. Rom.12.

[WAt wy van beginne ghehoort]

Een nieu liedeken, op de wijze: O clemmenie bedruckt en swaer, Oft: Van de Coopliden.

WAt wy van beginne ghehoort⁺
 Hebben, laet by ons blijven, +1 joan.2.24
 Dat is dat onvergankelijck woort,
 Nae Petrus beschrijven.⁺
 Ist dat wy beclijven // als rancxken vruchtbaer⁺ +1.Pet.1.25
 Soo sal ons niet verdrijven // die plasregenē swaer,⁺ +Ioan.15.1.
 Nae Schrifts oorconden, +Mat.7.24
 Die waerheyt sal ons vry maken voorwaer⁺
 Hier en hier naer +Ioan.8.32
 Van allen zonden.

+Dat vry gulden Iaer is nu ter tijt, Laet ons hooghe verblijden Met d'Israelijten, diet al quijt Waren aen allen sijden,	+Galat.5.1.
+Die nae Moyses belijden // haer goet hadden vercocht, Zijn daer naer sonder mijden // aen haer have gherocht, Als d'onverachte, Sy hebben nae s'Heeren Wet ghewrocht, Elck goet ghebrocht In sijn gheslachte.	+Lev.25.40
+In dat gulden Iaer men Basuynen blies Men mochte doe niet saeyen,	+Lev.25.9.
+En al wat daer van hem selven wies, Dat mochte niemant maeyen Elck liet hem wel paeyen // t'was verboden van Godt, T'lant niet om verfraeyen // hielt des Heeren Sabboth Maer de inghebooren, Van Israel die quamen tot	+Lev.25.5.
+Haer deel en lot, Ghelijck te voeren.	+Lev.25.40.
+Sommighe vercochten haer selven by Den grooten noot van gelde, Int vijftichste Iaer quamen sy vry	+Lev.25.38.
+Ghelijck dat goet ten velde, Men haer niet en quelde // tot slaven oft knecht Maer als die ghestelde, quamen sy tot haer recht,	+Lev.25.31.

Want Godt vailliandich	
Hoe arm sy waren veracht en slecht,	
Godt hielpse seght	
Moyses verstandich	
Alsoo ist met ons ghegaen op het list ⁺	
Door vleeschelijck aenleven,	⁺ Rom.6.20
Wy hebben ons patrimony verquist	
Die ons al was ghegeven, ⁺	
Daer is niet ghebleven // van den schat veel weert,	⁺ Luc.15.11.
Wy hebben in dit leven // in wellusten verteert, ⁺	
Met onse vrienden,	⁺ 1.Pet.4.3.
Den vyandt de zonde de weereit gheneert ⁺	
Ende t'vlesch expeert,	⁺ Ephes.2.2
Die wy al dienden. ⁺	
Verocht in de zonde tot slaven bloot	⁺ Gala.4.17
Daer wy soo langhe in laghen, ⁺	
Daer was geen hope dan d'eeuwighe doot ⁺	⁺ Rom.7.14
En veel verdiende slaghen, ⁺	⁺ Rom.6.21
Wy hadden behaghen // in al wat daer af leyt ⁺	⁺ Lev.12.47
Soo brochten wy ons dagen // omme in dertelhey, ⁺	⁺ Iaco.4.17.
Iae soo ghebonden,	⁺ 1.Pet.4.3.
Dat wy in t'goede en quade planteyt,	
Gheen onderscheyt, ⁺	
By ons en vonden.	⁺ Galat.4.8
Als ons dat louter Iaer verscheen, ⁺	
Oft licht der weereit guldich ⁺	⁺ 1.tim.3.15.
Soo wert daer geroepen tot groot en cleen ⁺	⁺ Ioan.8.12
Comt al tot my ghehuldich, ⁺	⁺ Ioan.1.9.
Al waren wy oock schuldich // eenen grooten schat ⁺	⁺ mat.11.28.
	⁺ mat.18.25.

Dat zijn distels en dooren ⁺	
Men moet die niet maeyen nae sijnen eesch, ⁺	⁺ Mat.13.7
Maer dempen en versmooren ⁺	⁺ Luc.8.7.
Het waer al verloren // namen sy d'overhant ⁺	⁺ Rom.6.12.
Want dat sal in Gods tooren // noch al worden verbrant	⁺ mat.13.42.
Met groot versuchten,	
Laet int herte den onderpant, ⁺	
Wel zijn gheplant	⁺ Phil.1.14.
In goede vruchten.	
In goede wercken te zijn verheucht	
Sal die Godt vreest betamen	
In voortijts hadden wy groote vreucht ⁺	
In dat wy ons nu schamen, ⁺	⁺ Rom.6.20
Wy moeten ons lichamen // die daer hebben ghedwaelt	⁺ Rom.12.1.
Begeven sonder blamen // tot den dienst ongefaelt,	
Die ons ten goede	
Ghecocht heeft, uyt liefde doorstraelt, ⁺	
En oock betaelt	⁺ 1.Pet.1.19
Met sijnen bloede.	
V moeten wy Vader hooghe vermaert ⁺	
Eeuwighen lof toe schrijven ⁺	⁺ Col.1.12.
Dat ghy u Soon niet en hebt ghespaert	⁺ Ioan.3.16.
Voor ons arm catijven	
Daer wy moesten blijven // in die eeuwige ellent, ⁺	
Maer sondt tot ons gherijven // Christum excellent, ⁺	⁺ Rom.8.3.
Die ons verlost,	⁺ Luc 23.46
Sijn lichaem gheoffert aen t'cruys present	

In groot torment
Hem t'leven coste.

+Van grooter liefde en was noyt betuyght

Hier binnen s'weerelts wijcke,

+ioan.10.11.

+O Princelijck Coninc daert'al voor buyght

+Hebt verlaten u Rijcke,

+Phil.2.10.

En werdt ons ghelijcke // uyt ghenomen het quaet,

+1.joan.4.9

+Daer door ghy autentijcke // verwont dat slangen zaet

+Doot en verdoemen,

+Gen.3.15.

+Noch daerenboven ons Advocaet

+Osee 13.14

Ghy gheeft ons raet

+2.tim.1.10

+By u te comen.

+mat.11.28.

Schickt u nae den tijdt. Rom.12.

[ALs Iesus nu quam nae Lucas bediet]

**Een nieu Liedeken uyt Lucas, nae de wijse: O Gendt al zijt ghy hooghe
beschanst, Ghy zijt de bruyt daer men om danst.**

+ALs Iesus nu quam nae Lucas bediet

Tot in een stede die Naini hiet

+Luce, 7.11.

Soo heeft hem nae die behoorte

Ghevolght een groote schaer // naer,

Een dooden buyten die poorte

Brochtmen ter aerde aldaer.

+Hy was sijn Moeder een eenich kijnt

Dit was ooc een weduwe also t'wel schijnt

+Luc.7.12.

Veel lieden van uyer stede,

Zijn met dat Vrouken ghegaen // saen,

Maer wesende vol droefhede

Weende soo menighen traen.

Als Iesus nu dit Vrouwen aensach,⁺
 Het jammerde hem dat groot geclach †Luc.7.13
 En sprack en wilt niet weenen,
 En heeft nae sijnen wil // mil
 Die bare aengheroert met eenen,
 Die draghers stonden stil.

Iesus sprack teghen den Ionghelinck⁺
 Daer mede dat volck ter aerden waert ginck †Luc.7.14.
 Staet op, en soo t'is ghebleken,
 Diet leven nu was ende zijt // quiijt
 Die hoordemen wederom spreken
 Ghelijck een ander subijt.

Als nu den Iongelinck wederom leeft⁺
 Iesus die Moeder haer sone weer gheeft, †Luc.7.15.
 Droefheyt hielt op door desen
 Dat Iesus daer wijs bedocht // wrocht
 En hebben Godt hooghe ghepresen,
 Die sijn volck hadde besocht.

Al die dit saghent t'zy Wijf of Man⁺
 Een groote vrees die quam haer an †Luc.7.16.
 En hebben niet int secrete
 Ghesproken, maer openbaer // claer,
 Dat Godt een groote Prophete
 Hadde ghesonden tot haer.

Dat Iesus daer dede werdt wijt verbreyt⁺
 En alomme int Ioodsche landt gheseyt, †Luc.7.17.
 En alle de steden rontomme,
 Werdt sijnen name bekent // jent
 Daer heeft Ioannes de vrome

Twee Discipulen ghesent,

+Ioannes liet Iesum vraghen voor al
Zijt ghy den ghenen die daer comen sal
Of sullen wy noch verwachten?
Dit vraeghden sy hem terstont // ront:
Van Iesum gingen veel crachten,
Hy maeckter vele ghesont.

+Luc.7.20.

+Iesus antwoorde met goet verstandt
Desen Man die Ioannes sandt
Gaet henen sonder beswaren,
En seght met goet accoord // voort,
Ioannes dese nieu maren,
Die ghy nu siet en hoort.

+Luc.7.22.

+Den dooven die hoort, den blinden die siet
De dooden staen op al door mijn ghebiet,
Die Melaetsche worden reynich,
De Lamme gaen haren ganck // stranck
Die onreyne gheesten niet weynich,
Die moeten ruymen eer lanck.

+Luc.7.22.

+Sy connen spreken die daer waren stom,
Den armen wort t'Euangelium
Ghepredickt ten desen keere,
Daeromme salich is hy // vry,
Die hem (also seyt die Heere)
Niet en vererghert aen my.

+Luc.7.22.

+O Princelijck ghenadighen // Godt,
+Hoe waert ghy sulcken smadighen // spot,
By alle die boose Ioden,
+Sy scholden meest alle u daet // quaet
En haddent haer geerne verboden

+Apoc.1.5.

+Ioan.7.20.

+Ioan.5.18

Die tot u vloten om raet.

Schickt u nae den tijdt. Rom.12.

[DAer was eenen seer Rijcken]

Een Schriftuerlijck Liedeken, Op de wijze: Ach, warent alle mijn vrienden, Dat mijn vyanden zijn.

DAer was eenen seer Rijcken ⁺ Die in veel weelden sat Hy hevet laten blijcken In cleederen sijnen schat En maeckte goede chier, T ⁺ was sijn manier	+Luc.16.19.
Daer lach seyt die Schriftuere ⁺ Een Broodtbidder die hiet Lazarus voor zijn duere, Maer eylaes men gaf hem niet, Niemant op hem en dochte Die wat brochte,	+Luc.16.20.
Hy lach met grooter smerte ⁺ Vol zeeren en ghepijn, Niemant en sterckte sijn herte Met broodt noch oock met wijn, Maer honden tot hem keeren, Leckten sijn zeeren.	+Luc.16.21.
Dus heeft hy niet verworven, ⁺ In sijnen grooten noot Lazarus is ghestorven, En in Abrahams schoot Van d'Engheleghedraghen In dien daghen.	+Luc.16.22.
Den Rijcken met sijn haven, ⁺	+Luc.16.23.

Die starf oock corts daer naer
 Sy hebben hem begraven
 Al in der Hellen, daer
 Hy al sijn groote weelde
 Seer bequeelde.

Als hy nae Schrifts oorconden
 Nu in die pijn lach
 Soo quamt ten selven stonden
 Dat hy Abraham sach,
 En Lazarus met namen,
 Beyde t'samen.

+Soo heeft hy met veel kermen
 Gheroepen met luyder stem,
 O Vader wilt mijn ontfermen
 En wilt hier daer ick ben,
 In mijn seer groot ellenden
 Lazarus senden.

+Luc.16.24.

Dat hy sijn vingher steke
 Int coude water, want,
 Ich vergae van ghebreke,
 Hier in den grooten brant
 En mijn tonghe vercoele
 Dat ick't voele.

+Abraham verheven
 Die sprack, sone ghedinckt
 Dat ghy in uwen leven,
 Seer veel goeden ontfincht,
 Lazarus vroech en spade
 Haddet quade.

+Luc.16.25.

+Nu is hy in sijn lijden

+Luc.16.26.

Seer wel ghetroost van my,
 Maer ghy als nu ten tijden
 Ghepijnicht, want daer zy
 Een seer groot onderscheyden,
 Tusschen beyden.

Dat al die daer gheraken,
 Ter plaetse daer ghy zijt,
 Oock niet en moghen smaken,
 Met Lazarus groot jolijt,
 Elck crijght sonder verschoonen,
 Sijn beloonen.

Noch sprack hy met droefhede,⁺
 Niet wesende ghestilt,
 Vader doet my een bede,
 Lazarus seynden wilt
 Int huys van mijnen Vader,
 Tot haer gader.

⁺Luc.16.27.

Ick hebbe vijf ghebroeders,⁺
 Seght haer op dit saysoen,
 Dat sy als wijs bevroeders
 Oprechte boete doen,
 Op datse hier niet en comen,
 Int verschromen.

⁺Luc.16.28.

Abraham liet hem weten,⁺
 Sijn begheerte weerley,
 Sy hebben die Propheten
 En Moyses alle bey,
 Willen sy die niet hooren
 T'waer verlooren

⁺Luc.16.29

Dat daer yemant op stonde,⁺

⁺Luc.16.03.

Van den dooden voorwaer,
 En ick hem henen sonde
 Sy en souden by haer
 Hem gheen gheloove gheven
 Noch aencleven.

+Dit is ons een Parabel
 Van Christo selfs gheleert

+Sap.2.6. ende 5.9.

+En houdet voor gheen fabel
 Dat niemant wederkeert
 Om yemandt te vermanen,
 Soo veel wanen.

+Iob, 14.1.

+Prince laet zijn ghedachtich,
 Die nootdruflicheyt groot,
 Want Aellemoessen crachtich

+Esai.41.2.

+Verlossen van der doot,

+Want t'werck van charitaten
 Can veel baten.

+Tob.12.11.

+Spr.29.10

Schickt u nae den tijdt. Rom.12.

[OCh Zyon schoon, mijn alder liefste bruyt]

Nae de wijze: Een goet nieuw Liedt heb ick bedocht met eenen soo blijden sinne, blijden sinne.

+OCh Zyon schoon, mijn alder liefste bruyt

Wilt altijd persevereren // int ververen,

+Joan.10.27

Soo hoort en doet altijd nae mijn geluyt

+Ghy sult wilt dit gronderen // triumpheren

+1.Pet.1.8.

+Sonder cessereren // sal dueren // dat

+1.Pet.2.21

Ghy u daer sult vermaken,

Maer eerst so moet ghy hier labueren // wat

En volghen my in den engen sueren // pat

Om int wijde geraken // vreucht te smaken.

O Bruydegom mijn alder liefste Lief

Op u staet mijn betrouwen // int benouwen⁺

Wilt my doch bewaren, daer comt veel grief,

⁺1 ioan.4.17 Eph.3.12

Dat soo men mach aenschouwen, veel verflouwen,⁺

1.Cor.3.4.

Die niet en vouwen // maer wijcken // tot

⁺Gala.5.10

Die cromme weggen dwalich,

Maer door u ghenade o rijcken // Godt

Wilt mij doch schincken dat autentijcke // lot⁺

Wat is die ruste salich // liberalich.

⁺Hebr.4.10

Datter veel afwijckt en verwondert u niet,⁺

Dat oncruyt siet men vermeerden // tot verseeren

⁺Mat.13.5

T'Is te vooren gheschreven wat nu gheschiet,⁺

Dat Mannen sullen leeren, tot afkeeren

⁺Act.20.30.

Om u te oneeren // doen sy grooten arbeyt⁺

Dat u niemant en gheerde,

⁺1 joan.2.19

Sy spreken die leughens in plaetse van waerheyt,⁺

Maer zijn gelijk den Prophete daer seyt⁺

⁺1.tim.4.2.

Geschreven in der eerde // cleyn van weerde.

⁺Iere.17.13 Mat.6.15

Prince.

O Prince Godt, van alle quade // noot⁺

Bewaert my hier beneven // van het sneven,⁺

⁺Phil.2.4.

Op dat ick door u ghenade // groot,⁺

⁺Luc.10.20.

Eeuwich int boeck des leven // zy geschreven

⁺Phil.4.3.

En wilt my gheven // nae desen // tijt,

+Een leven voor al dit treuren,

+Al ben ick hier in verknesen // strijt

Alst u belijft sal ick hem wesen // quijt

Mach my maer slechts ghebueren // vreucht daer dueren.

+1.Pet.1.6.

+Joan.16.22

Schickt u nae den tijt. Rom.12.

[Die wijsheyt prijst haer in Godts ghemeente]

Een Schriftuerlijck Liedeken, Op de wijze: *Je suis du pays de Surie, a mon couleur le voyt on bien.*

+Die wijsheyt prijst haer in Godts ghemeente,

Onder den volcke soo roemt sy haer,

+Spr.24.

+Predickt haer selven sonder vercleente,

En in sijn Rijcke soo spreeckt sy daer

+Prov.1.21

+Ick ben voorwaer // dat woordt eenpaer

Van Godt hooghe van weerden,

+Apoc.19.13

Ick sweve claer // verre en naer,

Ghelijck een wolcke hier op eerden.

Mijn stoel en Tente is in der hoochte

Want ick alleene ben over al,

Diepe in de zee en oock op de droochte,

Soo wijt den Hemel is breet oft smal,

Door mijn gheschal // elck weten sal,

Dat ick met neerstichede

Int aertsche dal // by groot ghetal

Van volck, gesocht hebbe een woonstede.

+Doen gaf de Schepper van alle dingen

Die my gheschapen heeft een kavel

+Gal.2.1.

Dat ick in Iacob soude ghehinghen
 Een schoon wooninghe, sonder ghequel⁺
 Noch sprack hy snel // tot my seer wel,
 Op dat ick sulcx verwerve,
 Israel // met sijn bestel
 Dat sal alleen zijn u erve.
 Voor die weereit van aenbeginnen⁺
 Ben ick gheschapien, dit seker zijt,
 Sal eeuwich blijven, wilt dit versinnen
 Want voor Godt hebbe ick gedient met vlijt⁺
 In groot jolijt // en naer dien tijt,⁺
 Om Zion te verciere
 Moeste ick seer wijt // tot haer profijt,
 In Ierusalem gaen regieren.
 By een gheeert volck die op my passen⁺
 Ben ick ghewortelt seer onbelaen
 En in Gods erfdeel hooghe op ghewassen,
 Ghelijck den Cederboom in Lybaen,
 En sonder schaen // aen t'water staen,
 Die Pallemboomen groene,
 Oock opgegaen // seer wijt ontdaen
 Als Rooseboomen int saysoene.
 Ghelijck den Olijfboom seer vreuchdich,
 Die gheplant staet op een vry velt
 Ghelijck dat Cypers seer jeuchdich
 Op den bergh Hermon, soo schrift vermelt
 Ick ben ghestelt // t'zy u vertelt,
 Als Ahoren ten deele,
 Ick als een Helt // gaf sonder gelt
 Aen my een reuck ghelijck Caneele

⁺Spr.1.1.⁺Prov.8.28.⁺Exod.31.3⁺Psal.132.13⁺Gen.10.15

Ick ben ghelijck als die groote Eycken,
 Die in der aerden vast staen gheplant,
 Mijn tacken connen verre ghereycken
 Dat sy vervullen dat gantsche lant,
 Vol reucken want // aen elcken cant,

⁺Als den wijnstock eersame,

Vruchten playsant // seer abundant
 Draghen mijn bloemen seer bequame.

⁺Ioan.15.1.

Comt al tot my die mijner begeeren,
 Versaedt u van al mijn vruchten goet,
 Mijn Predicatie can niemant deeren
 Want sy is ghelijck als honich soet,
 Mijn giften vroet // met overvloet
 Die zijn als honich graeten
 Comt met ter spoet // wiet niet en doet,
 Die quetst zijn ziele die my haten.

⁺Al die daer van my eten lusten

Sullen noch hongheren meer en meer,
 Die van my drincken sullen noch dursten,
 Wie my ghehoor gheeft tot elcken keer,
 Hoe swack hoe teer // volghen mijn leer
 Sullen blijven onschuldich
 Van groot verseer // comen ter eer
 Al die my nae volghen gheduldich.

⁺Ioan.6.35

⁺Dit is dat Boeck des Verbonds verheven,

⁺Met Godt ghemaect // en noch boven dat,
 Van Moyses aen Jacobs huys ghegeven
 Wel te bewaren tot eenen schat,
 Daer is soo plat // als t'water nat

⁺Exod.20.2 ende 24.12

⁺Deut.4.1.

De wijsheyt op die bane,

Met stroomen rat // uyt ghevloeyt wat,

Ghelijck in den Oegst die Iordane.⁺

Daer en is noyt gheen Menche ghevonden

⁺Iosu.3.15.

Diese uyt gheleert heeft, wat hy began

Haer woordt is dieper dan die afgronden,

Rijcker dan die Zee wijt int ghespan,

Daer is gheen Man // die daer soo can,

Die wijsheyt uyt ghespreken,

Altijt voortan // vloeyen daer van

Veel rivieren en schoone Beken.

Daer met moet ick mijn cruyden begieten

In mijnen Lusthof seer pertinent

Mijn Beken als groote waters vleten,

Mijn waters worden een Zee bekent,

Prophecije jent // die niet en ent,

Storte ick uyt onverborghen

Mijn leere went // alomme ontrent

Soo wijt ghelijck den lichten morghen.

Princelijck Coninck aller Heyrscharen,⁺

Ghy zijt van Godt tot Wijsheyt ghemaect⁺

⁺Apoc.1.5.

En tot verlossing aller sondaren

⁺1.Cor.1.29

Die int verderven waren gheraect,⁺

Hoe heeft gheblaect // u liefde naect,

⁺Toan.4.9.

Onse schult te betalen,⁺

Salse vercrijghen sonder falen.

⁺Iacob.1.5.

Schickt u nae den tijt. Rom.12.

[Nimrod een Iagher van grooter fame]

Een nieuw Schriftuerlijck Liedeken, Op de wijze: Ontwaeckt nu Israel, doet op u ooren.

+Nimrod een Iagher van grooter fame, Was uyster stamme // van Ham present, T'beginsel van sijn Rijcke eersame Dat was met name // Babel bekent, Dit was een Heer // van seer // groot reghement, Eenen wilden Iagher wijdt uyt ghebreyt, Ionck met coragie // in s'Weerelts Bosschagie, Maer wat hy vinck dat was ijdelheyt.	+Gen.10.8.
+Abraham is comen naer desen Een zaet ghepresen // uyt Sem hy sproot Die joegh al anders // alsoo wy lesen, Den eeuwich wesen // by Godt devoot, +Hy quam // en nam // Loth uyt ghevangens noot, Van Kedor Laomor, die oock planteyt Wel joegh uyt spijten // die Sodomijten, +Maer dat hy vinck het was ijdelheyt.	+Gen.11.27 +Gen.14.12
Esau wesende Jacobs broeder Van eener Moeder // Rebecca fijn, Iacob vercoos als een wijs bevroeder Eenen hoeder // der schapen te zijn Maer Esau // seer ru // op dat termijn Was een Iager, soo die schrift seyt, Meest al sijn leven // daer in bedreven,	+Gen.25.24

Maer dat hy vinck het was ijdelheyt.

Iosua wesende licht ter velde⁺
 Heeft met ghewelde // oock vele ghejaeght
 Die Coninghen eenendertich men telde,
 Die als rebelde // waren gheplaeght,
 Binnen Canaan // verwan // seer onversaeght
 Iosua al haer Majesteyt,
 Diet anders wagen // sonder Gods behagen
 Al watse vanghen is ijdelheyt.

⁺Iosu.1.2.

Gedion naer des Heeren beslechten,⁺
 Is wel ten rechten // ter jacht ghegaen
 Vergadert met sijn drie hondert knechten
 Ghestelt om vechten // en joegen saen
 Nae haer begeer // dat heer // van Madaiaen,
 Die int landt waren uyt ghespreyt,
 Om te verderven // des Heeren erven,
 Maer wat se vingen was ijdelheyt.

⁺Judic.7.7

Ionathan zijnde sijns levens wager⁺
 Was een Iager // niet van Conijn
 Hy track op met sijnen Wapendrager,
 Wel een verslager // der Philistijn
 Hy bracht // met cracht // en deet in doodts ghepijn
 D'ander en hebben hem niet verbeyt,
 Elck henen vluchte // door dit gheruchte
 Maer datse vingen was ijdelheyt.

⁺1.reg.14.13

David die claeght dat hem sijn vyanden,⁺
 Stricken en banden // leyden ghenoech,
 Om hem te vanghen tot sijner schanden,
 Maer door sijn handen // den Heere verjoech⁺

⁺Psa.140.6

⁺Psal.35.8.

+Doen hy soo plat // den Goliath // versloech Wie hoorde oock van vromer feyt Die ander hoopen // moesten gaen loopen, Al watse vinghen was ijdelheyt.	+1.reg.17.34
+Nebucad Nezar, nae Schrifts oorconden, Heeft oock ghesonden // een Heyr seer snel Die hebben Landen en lieden verslonden Als Leeuwen monden // wreet en fel, Sy quamen // t'samen // tot Israel	+Iudit.2.4.
+Hebben Bethulia beleyt T'was haer bedencken // haer al te krencken, +Maer datse vinghen was ijdelheyt.	+Iudit.7.1.
Veel wilde Iaghers nae Schrifts verclaren, Hebben veel Iaren // dat volck verdooft, Sy troosten haer met vredighe maren, Oft leughens waren // het werdt ghelooft Men stack // tot ghemack // pueleins onder t'hoofft, Dat heeft den Heere quaelijck ghegreyt, Soecken de Zielen // soo te vernielen, Maer dat sy vinghen was ijdelheyt.	+Eze.13.18.
Aen wilde Iaghers het noyt en faelde	
+Elck vierich straelde // liep diligent, Waer door soo Ieremias verhaelde	+Ier.18.22.
+Dat volck seer dwaelde // maer ongesent Vol van bedroch // zijn doch // als Herders blent,	+Ier.23.30.
+Hebben die schapen qualijck gheweyt Die dus omginghen // met sulcke dinghen	+Ezec.23.2.

Al watse vinghen // t'was ijdelheyt.
 Paulus joegh maer noch niet ghegrepen
 Want tot Philippen // ghetuyght hy't claer,⁺
 Sijn vaste hoep is hem niet ontsepen, +Phil.3.12.
 T'stont soo gheschepen // hy joeghder naer
 En hadde lust // met rust // te sijn by haer⁺
 Maer liever by den Heere ghecleyt, +Phil.1.24.
 Die anders leeren // tot groot afkeeren,
 Al wat sy vanghen t'is ijdelheyt
 Die wilde Iaghers wilt dit recht vaten,⁺
 Hoe schoon sy praten // gheloofse niet, +1.Ioan.4.1
 Laet u niet vanghen, als tot Galaten⁺
 Ter cleyner baten // wel is gheschiet,⁺ +Gala.4.9.
 Want dat verweckt // en streckt // tot groot verdriet, +Col.2.20.
 Hier nae salt noch wel worden beschreyt,
 Die tot verscheuren // altijd labeuren
 Al wat sy vanghen t'is ijdelheyt.

Schickt u nae den tijt. Rom.12.

[AL is u veel ellende]

Een nieu Liedeken, Op de wijze: Droevich mach ick wel claghen tot Godt ons Prince reyn.

AL is u veel ellende⁺
 Int leven opgheleyt, +2.Cor.4.17
 Zijt niet als d'onbekende,
 Maer soo Schriftuere seyt,⁺
 Hebt altijd lijdtzaamheyt, +Rom.5.3.
 In u bedroefde sinnen
 Het werdt seer haest ghescheyt⁺
 Als ghy sult overwinnen. +1.Ioan.5.5

Die Heere wil ons proeven,
 Ghelijck dat goudt int vyer
 +En wilt u niet bedroeven
 Al is menigertier +1.Pet.1.6.
 Die beproevinghe hier,
 Verdraghet al uyt minnen
 T'sal veranderen schier,
 +Als ghy sult overwinnen.
 +Wy vinden veel propoosten, +1.joan.5.5.
 +Die dus den tijt verslijt +Iob, 5.17.
 Can hem daer me wel troosten +Pro.2.11.
 Dat die Heere castijt
 +Die hy bemint dus sijt
 +Tot int eynde alst beginnen, +Iudi.8.25.
 +Naer den druck comt jolijt, +Iob, 3.17.
 Als ghy sult overwinnen. +Heb.12.7.
 +Elck moet sijn cruyce draghen,
 +Alsoo Christus bediet +Luc.14.27.
 En brenghen soo ons daghen +Mar.8.34
 Omme met veel verdriet,
 Maer als u troost gheschiet
 Soo can droefheyte verdwinnen,
 Altijt opt eynde siet
 Soo sult ghy overwinnen.
 +Die Heere met veel smerte,
 Droegh oock sijn cruyce swaer +joan.19.18
 Om ons uyt goeder herte
 Wt dat verdoemen daer,
 Te verlossen voorwaer
 Dat moeten wy bekinnen,

Volght sijn voetstappen naer,
Soo sult ghy overwinnen.

Met twee cruycen gheladen
Het is soo swaer een pack
Maer bidt Godt om ghenaden
Die noyt yemandt verstack⁺
Ghelijck dat Syrach sprack,
Ghedenckt op die voorhenen,⁺
Al lijdt ghy onghemack,
Ghy sult noch overwinnen.

⁺Syr.2.12.

⁺1.Pet.5.10

Het Cruys is veelderhande,⁺
Hier in die weerelt wijt⁺
D'eene door smaet en schande,
D'ander door haet en nijt
Den derden die heeft strijt,⁺
Van buyten en van binnen⁺
Ghy sult dat worden quijt⁺
Als ghy sult overwinnen.

⁺1.Pet.6.

⁺Act.8.3.

⁺Act.19.29.

⁺2.cor.11.28

⁺1.Pet.5.9.

Prince

Prince weest niet cleynmoedich⁺
Al comt u veel aenboort,
Die Heere sal u spoedich,⁺
Noch helpen nae sijn woordt,
Ghedenckt met goet accoort,⁺
Wat Iob al is verschenen,
Gaet soo heughelijck voort,⁺
Soo sult ghy overwinnen.

⁺Apoc.7.14.

⁺1.pet.4.12.

⁺Iob, 1.21.

⁺1.Pet.5.10

Schickt u nae den tijt. Rom.12.

**Een Historie uyt die Schriftuere, inhoudende van daer Iacob in
Egypten comt, tot dat Pharao met sijn volck in die Zee verdrinckt.**

Een nieu Liedeken voor den sangher
Van hondert clausen en niet langher:
Op de wijze men singhen can // dat
Om een nieu jaer sy haren man // hat.

+ALs Iacob uyt t'landt Canaa quam, In Egypten te woonen, Sijn gantsche huys hy met hem nam, Al zijn dochters en soonen, Die oock ghewonnen // hadde aldaer	+Genes.46.
+En zijn niet uytghesondert T'seventich maer, Als Iacob nu mochte zijn hondert, En dertich Iaer. In Egypten gheprospereert	+gen.46.27
+Hebben kinders verworven, Nae seventhien Iaer ghepasseert Is Iacob daer ghestorven,	+Exod.1.7.
+Sy dorven // dat Vaderlijcke stam, Met alsoo groot bedroeven, Men t'Lichaem nam, En tot Sichem sy dat begroeven By Abraham. Ioseph die heeft oock ghesien,	+Gen.49.33
+Kints kinderen verheven, Binnen sijn hondert Iaer en thien, Int derde lidt becleven.	+Gen.50.22

Haer leven // gheeynt nae d'oude ze,⁺
 Pharao en sijn dienaren,
 Die storven me,
 Die Israel gheen beswaren
 Maer weldaet de. +Gen.50.24

Daer nae quam een Coninck die
 Van Ioseph niet en wiste
 Ende viel Israel partie⁺
 Niet soeckende haer biste,
 Maer meer uyt liste // ende quaden gront +Exod.1.8.
 Wt een herte boosachtich,
 En sprack terstont,
 Dat volck was hem te machtich
 Dat hy daer vont.

Pharao heeft Provoosten ghestelt
 Om Israel te dwinghen,
 Tot grooten arbeyt met ghewelt⁺
 En swaer werck op te dringhen +Exod.1.11
 Om te volbringhen // aen leem en steen,
 Pharao timmerde steden
 Alsoot wel scheen,
 Hoe sy t'volck drongen met hardicheden,
 Men saght verbreen.

Daer nae dede hy een Mandament,
 Als die Vroewijven quamen⁺
 Die Hebreusche Vrouwen ontrent, +Exod.1.15
 Te helpen nae t'betamen,
 Vernamen // sy een knapelijck kindt,
 Dat sy dat souden dooden,
 Maer men vindt

Als dat niemant sulck een uytrooden,
En onderwint.

In desen seer droevighen tijt,
Was Moyses oock gheboren
Die men nae t'Mandament subijt,
Hadde moeten versmooren,

+Langhe vooren // was dat ghebiet

Maer sy met groote sorgen

+Exod.2.1.

En deden dat niet,

Wert drie maenden int huys verborgen

So Schrift bediet.

Dat stranck ghebodt heeft daer geweest,

Natuere en wist wat kieser

Die Moeder maeckte t'kindt een kist

Van lisch ofte van biesen

+Om niet verliesen // maer tot ghewin,

Met peck ginck sy 't bestrijcken,

+Exod.2.2.

En leydet daer in

Op t'water, een maeght van verre ginc kijcken

Wt dat ghesin.

Waer Godt der vromen troost vailliant,

Heeft middel om bewaren,

Dat kindt quam aen Pharaos cant,

+By t'lant // boven die baren,

T'is wel ghevaren // dat wonder dinck

+Exod.2.4.

Pharos dochter quam baden,

Sy daer toe ginck,

En het jammerde haer, uyt ghenaden

Sy t'kindt ontvinck.

Dat kindt weende met groot verdriet,

Als sy 't uyt heeft ghetoghen,
 Doe sprack die Maeght, sal ick met vliet,⁺
 Soecken een Wijf om sooghen,
 Voor ooghen // werdt die moeder gehaelt
 Pharaos dochter ten goeden,
 Sprack onghefaelt,
 Wilt ghy't my tot eenen sone op voeden
 T'wordt u betaelt.

⁺Exod.2.8.

Die Vrouwe en dede gheen excuys,⁺
 Dat Kindt mede te draghen,
 Maer alst groot was brochte sy't t'huys,
 Tot een soon in dien daghen,
 Nae haer behaghen // heeft sy't ghenamt
 Moyse, dats uytghetrocken,
 Seer wijs gheraemt,
 Dus bleef by haer t'is gheenen jocken,
 Seer ongheblaemt.

⁺Exod.2.9.

Die eerste Pause.

Als Moyses groot was en volwast,
 Heeft affectie ghecreghen
 Tot sijn broeders, die in groot last⁺
 Waren, en oock gheslegghen,
 Dat stont hem teghen // alsser niemant
 En was die hy gheware
 Nam hy sijn handt,
 En versloech den Egyptenare,
 En groef hem int zandt.

⁺Exod.2.11

Des ander daeghs quam hy ghereet,
 Sach twee Hebreem kijven,
 Sprack, hoe doet ghy malcander leet

†Die t'quaet wilde verstijven
 Wilt ghy my ontlijven // sprack hy bloot †Exod.2.15
 Ghelijck als ghy sloeght gister,
 Den Egyptenaer doot,
 Dit quam soo uyt door desen twister,
 Maer Moyses vloot.
 Voor Pharao quam dit quaet gerucht,
 Sochte Moyses betrapen,
 †Hy is in Medien ghevlucht
 En ginck daer als die knapen, †Exod.2.15
 Hoeden die schapen // waer hy verwerft
 Ietro des priesters dochter, Pharao die sterft
 Voor Israel wert niet te sochter
 Maer meer verderft.
 Israel heeft tot Godt gheschreyt
 Met suchten en wee claghen,
 Over haren swaren arbeyt
 †Daer sy soo diep in laghen,
 Met vertsaghen // daer hebben ghewont †Exod.2.25
 Een jock seer onbarmhertich,
 Was haer ghejont,
 Maer Godt die Heer dachte goethertich,
 Aen sijn Verbont.
 Moyses sijns Sweers schapen bewaert
 Nae sijn oude maniere,
 †Des Heeren Enghel openbaert,
 In een vlamme van viere, †Exod.3.1.
 Moyses goertiere // liep derwaert, want
 Sulck een ghesicht op eerde
 Hy noyt en vant

Den doornen bosch niet en verteerde
Maer seer ghebrant.

Moyses haestelijck henen track
Hy verwonderd' hem seere
Godt uyt den Bosch tot Moyses sprack⁺
Hy seyt hier ben ick Heere,
In desen keere // treckt uyt u schoen,
T'landt daer ghy staet is hillich
Moyses ginckt doen,
Dat Godt gheboodt was hy ghewillich,
Op dat saysoen.

⁺Exod.3.5.

Die Heere sprack noch voorder tot,
Moyses sijnen subjecte,
Ick ben Abraham Isaac Jacobs Godt,⁺
Moyses sijn aenschijn deckte
Als d'onperfectre // vreesde hy dien
T'aenschouwen die hy kende
Ten selven tien
Sprack Godt, hebt ghy mijns volcx ellende
Oock niet ghesien?

⁺Exod.3.6.

Den Heere Moyses adverteert
Dat hy hem wilde senden
Tot zijn volck, Moyses excuseert,⁺
Woudt geeren van hem wenden
En sprack ten enden // naer lanck verhael,
Ick ben gantsch onbequame,
Van sware tael,
Moyses die vraechde nae s'Heeren name
Oock op dat mael.

⁺Exod.3.9.

Als ghy nu in Egypten comt

Om van my te oorconden
 Soo sult ghy segghen onverschromt,
 +Die ick zijn sal, heeft ghesonden
 My, om te vermonden // voor Pharao al +Exod.3.11.
 Mijn volck nu te verlaten,
 Maer hy en sal,
 Eer ick mijn wonder doe boven maten
 Int Egyptische dal.
 Al quam ick in Egypten fijn
 En sprack alsulcke renen
 +Sy souden niet ghelooven mijn +Exod.4.1.
 Dat ghy my zijt verschenen
 Godt sprack nu henen // werpt uwen staf
 Op der aerden, eer langhe
 Daer van werdt straf
 Voor Moyses voeten een felle slanghe
 Hy vloodt daer af.
 Noch voorder sprack die Heer expeert
 Tot sijnen Knecht eenvoudich,
 Vaet die slanghe by haren steert
 +Soo hy dede vrymoedich, +Exod.4.3.
 En werdt seer spoedich // op t'selve pas
 Tot eenen staf als vooren
 Ghelijck hy was,
 Daer aen sullen sy u behooren,
 Te kennen ras.
 Die Heere noch met Moyses spreeckt
 Tot des gheloofs verstercken,
 V handt in uwen boesem steeckt
 +Moyes dede die wercken, +Exod.4.6.

Naer zijn opmercken // was hy besmit
 Vol melaetsche ghebreken,
 Als sneeu soo wit,
 Godt ghenas hem nae t'weder in steken
 Moyses sach dit.

Die tweede Pause.

Moyses en conde niet daer van,
 Ten baet gheen teghenspooren,⁺
 Hy moeste Israels Hooftman
 Worden, sonder verstooren
 Van Godt vercooren // soo nam hy zijn
 Wijf en twee sonen soete
 Maer Godt devijn,
 Verweckt Aron, quam hem te ghemoete
 In die Woestijn.

⁺Exod.4.11

Als Aron nu Gods woordt vernam
 Track hy henen met lusten,
 Als hy by den Bergh Gods quam⁺
 Malcander sy daer custen,
 En sonder rusten // trocken sy voort
 Moyses sonder vergeten
 Seyt hem Gods woort
 Aron namt aen alsoo wy weten,
 Met goed accoort.

⁺Exod.4.27.

Als sy nu in Egypten lant
 Quamen, ginghen vergaren,
 Die Ouders Israels playsant⁺
 Seyden haer die nieu maren,
 Van Godt sy waren // ghesonden snel
 Haer te lossen van onder

⁺Exod.4.29

Dat groot gequel,
 Israel door teeckens en wonder
 Gheloofdent wel.

Doen ginck Moyses en Aron cloeck
 Tot Pharao sonder swichten,

+Deden voor Israel versoeck,

Om haer soo uyt te lichten,
 Met stichten // deden sy haer bevel

+Exod.5.1.

Soo seyt die Heere almachtich
 Van Israel,

Verlaet mijn volck, dat my aendachtich,
 Oock diene wel.

Pharao antwoorde seer onvroet,
 En vraeght, wie is die Heere,

+Dat ick sijn stemme hooren moet

En t'volck in desen keere

+Exod.5.2.

Nae u begheere // te laten van my

Dat ghy't van hier soudt leyden

Maer Moyses ghy

Soeckt slechs dat volck van sijn arbeyden

Te maken vry.

Den Coninck Pharao beval soo,

Lants Voochden en dienaren,

+Men soude Israel gheen stroo

Meer gheven, tot beswaren

+Exod.5.6.

Van haren // dienst, maer dat ghetal,

Sal niet worden vermindert,

Elck maken hy sal,

Een stroo soecken dus werdt verhindert

Dat volck hy qual.

Die ouders Israels gheclaeght,
 Hebben Pharao dees dinghen,
 Ten heeft Pharao al niet behaeght⁺
 Elck moest zijn werck volbringhen ⁺Exod.5.14
 Als sy weer gingen // Moyses haer gaet
 Int ghemoet sonder mincken
 Door dese daet
 Seyden sy ghy maeckt dat wy stincken
 Voor Pharao quaet.
 Door dit segghen Moyses verschromt
 Wiste niet wat beginnen,
 Beswaert hy tot den Heere comt,⁺
 Claeght met bedroefden sinnen, ⁺Exod.5.22
 Verwinnen // en cond' hy aen Pharao yet
 V volck werdt noch gheslaghen
 Soo ghy wel siet,
 En door mijn comste in groot vertsaghen
 Ghy helptse niet.
 Gaet henen seght mijn volck ghewis
 Dat ick haer wil ontlasten,
 Met stercker handt en groot vonnis⁺
 Van die haer nu aentasten ⁺Exod.6.1.
 Met vasten // Eedt beloefde ick haer,
 Voorvaderen verheven
 Haer zaet voorwaer,
 Dat schoon landt Canaan te gheven
 T'is nu seer naer.
 Die Heere spreeckt met Moyses bet
 Over Pharao onvroeder,
 Heb ick u tot eenen Godt gheset,⁺
⁺Exod.7.1.

Maer Aron uwen broeder
 Tot een behoeder // niet seer slecht
 Sal zijn uwe Propheten,
 Dat ghy hem seght
 Sal hy voor Pharao den vermeten,
 Verclaren recht.

Als nu Moyses en Aron stout
 Voor den Pharao vergaren,
 Was Moyses tachtentich Iaer out
 +En Aron noch drie Iaren,
 Verclaren // daer uyt des Heeren mont,
 Dat hy dat volck verliete,
 Van hem terstont
 Dat my diene sonder verdriete,
 T'was haer misjont.

+Exod.7.7.

Die derde Pause.

Pharaos herte dat werdt verhert,
 Aron werpt uyt sijn handen
 +Den staf, tot eener slanghe wert,
 Pharao tot sijner schanden,
 Van den // Toovenaers hy ontboot,
 Deden met haer besweeren,
 Dit teecken bloot,
 Hare staven sachmen verteeren,
 Van d'Arons groot.

+Exod.7.10

Den Heere Moyses en Aron sant
 Tot Pharo op den wegghen,
 +Daer hy ginck aen des waters cant,
 Dat sy t'volck uyt ghecreghen
 Daerenteghen // ghy't niet en doet

+Exod.7.15

Soo salt die Here wreken
 Met groot onspoet,
 Dat uwe Putten, stroomen en Beken
 Worden al bloet.

Alsoo Godt Aron heeft gheleert
 Effen dat soo ghebeurde,
 Dat water is in bloet verkeert,⁺
 Seven daghen dit duerde,
 Hier toe labeurde // den Toovenaar
 Iaves en Pambres beyde,
 Dendent oock claer
 Met haer besweeren, Pharo niet scheidde
 Van t'volck aldaer.

⁺Exod.7.20

Die Heere sandt Moyses zijn vriend
 En liet Pharao ghewaghen,
 Verlaet mijn volck dat het my dient,
 Of u Landt sal ick plaghen⁺
 In corten daghen, met Vorscheu tem
 Dat sy dat landt bedecken,
 Maer Pharaos stem
 En wilde t'volck niet laten trecken,
 Godt strafte hem.

⁺Exod.8.1.

Moyses en Aron een van twee
 Hebben den staf ghenomen,
 En reyckte hem uyt nae die Zee⁺
 Over Beken en stromen,
 Daer clomen // Vorscheu hooch ende leech
 In huys onder en boven,
 Ghenoech elck creech,
 In Camers, op bedden en in backoven,

⁺Exod.8.6.

Oock in haer deech.

Die Toveuaers quaet als fenijn
Met besweeren sy wrochten,

+Dat sy Vorsche op dit termijn
Oock in Egypten brochten,
Die gedochten // Pharao verdroot
Ontboodt met neersticheden
Moyses devoot,
Dat hy voor hem den Heere wil beden
Hy was in noot.

+Exod.8.7.

Sal ick nu bidden voor dy,
Dat Godt wil dit aenschouwen
+En van den Vorsche maken vry
Dat volck wilt ghy behouwen,
Maer in benouwen // seyt Pharao stranck,
T'volck hy sou laten loopen
Dus werdt eer lanck,
Die Vorsche vergadert op groote hoopen
Daer t'landt af stanck.

+Exod.8.9.

Als Pharao voelde dat hy lucht
Weder hadde te deggen,
+Soo was sijn woordt als ijdel clucht,
Hy liet hem niet beweghen,
Gheneghen // en was hy niet daer toe
Israel te verlaten,
Maer als d'onvroe,
Verweckt hy over sijn Ondersaten,
Een ander roe.

+Exod.8.15

De Heere seyt, slaet in dat stof,
Tot Aron de vailliande

Hy dedet oock, daer quamen of^f
 Luysen binnen den Lande, +Exod.8.16
 Aen de Menschen en aen het Vee
 En sach men niet dan Luysen
 Wt allen beschee,
 My dunckt sy saten van t'hoofd, by truisen
 Tot aen den tee.

Die Toovernaers vol van discoort
 Quamen ten dien saysoene,⁺
 Op dat sy brachten Luysen voort +Exod.8.18
 Met besweeringhe coene,
 Dat was om doene // haer veel te swaer
 Want een was haren dvingher,
 Voor alle die schaer
 Beleden sy dat is Gods vingher
 Int openbaer.

Die vierde Pause.

Die Heere Moyses weder sent
 En ginck Pharao belijden,⁺
 Verlaet mijn volck, en ghy't afwent +Exod.8.21
 Soo sal ick u castijden
 Van alle sijden // met alderley
 Boose Wormen seer schadich
 Den ouden trey
 Ginck Pharao ende bleef onghenadich
 Wat Moyses sey.

Die boose Worms met ghedruys
 Quamen daer met ghewelde,
 In Pharao en sijn Knechten huys
 In hoven en ten velde,⁺ +Exod.8.24

Dit quelde // Pharao dat gheschiet
 En sach sijn landt verderven,
 Sy roepen liet,
 Moyses ende Aron om troost verwerven
 Hy haer dit hiet.

 Gaet henen offert uwen Godt
 Hier nu ten Landen binnen,
 Moyses seyt dat waer eenen spot,
 Voor alle die ons kinnen,

+Dat wy uyt minnen // Godt delicaet
 Souden offeren eenen,
 Gruwel soo quaet,
 De Egyptenaren soudens ons steenen,
 Om dese daet.

+Exod.8.25

 Wel drie daghreysen willen wy
 Trecken in die Woestijne,
 +Pharao die sprack, ick wil van my
 Laten dat volck ten fijne,
 Op dat het sijne // Godt offer soet,
 Maer bidt voor my den Heere
 Dat hy met spoet,
 Dese plaghen der Wormen keere
 Moyses dat doet.

+Exod.8.27

 Pharao verstockt sijn eyghen hert
 Als die plaghe nu stilde,
 +Dat hy Gods volck uyt grooter smert
 Niet los laten en wilde,
 Seer milde // hiet Godt Moysi gaen
 Met een sware sententie,
 Liet Pharao saen

+Exod.9.2.

Segghen, Godt sal met pestilentie
V vee al slaen.

Godt die over al regiert
Heeft des anderen morghen,
Die plaghe onder het Vee ghestiert,
Men saeght daer al verworghen,⁺
Sonder sorghen // heeft Godt bevrijt
Die Vee int landt van Gosen,
Ter selver tijt,
En heeft Israel gheene verlosen
Dit Pharao spijt.

⁺Exod.9.5.

Godt hiet Moyses en Aron oock
Tot Pharao gaen om dwinghen
En seyt neemt u'vuysten vol roock,
Die lucht sult ghy bespringhen⁺
Sy gingen // voor Pharao wel ghemoet
Wt den Schorsteen daer boven
Namen sy roet,
En hebbent over het landt ghestoven
Oock op de voet.

⁺Exod.9.8.

Daer quamen boose blaren // fel
Aen menschen en aen Beesten
Soo dat d'Egyptenaren // snel
Van minsten tot den meesten,⁺
Iae oock die gheesten der Tooverie,
Niet wel ghestaen en conden,
Maer Pharao die
Bleef wederspannich Gods ghesonden,
Harde partie.

⁺Exod.9.11

Die vijfste Pause.

Godt heeft Moyses weder belast,
 Seght Pharao principale
 Verlaet mijn volck of ghy werdt vast
 Aenghetast met veel quale,

+Op dese male // sal Godt seer fier
 Sijne plaghen uytgieten,
 Soo dat ghy schier,
 Van der aerden ghedaen te nieten
 Sult worden hier.

+Exod.9.14

Daeromme heb ick u verweckt
 Dat mijn cracht blijcken soudent,
 Mijn volck ghy noch onder u treckt,

+Die my wel dienen wouden,
 Onthouden // wilt morghen voor al
 Sal sulcken Haghel comen,
 Hier in dit dal,
 Men heeft desghelijcx noyt vernomen
 Noch niet en sal.

+Exod.9.16

Die onder u Gods woorden vreest
 En weet dat sal gheschieden,
 Die laet sijn volck en Vee al eest

+In hare huysen vlieden,
 Wat lieden // ofte Vee met ghecriel
 Daer op den velde swerven,
 T'zy oock wat ziel,
 Die sullen al van den Haghel sterven
 Daer hy op viel.

+Exod.9.20

Moyses die reyckte sijnen staf
 Nae den Hemel bysonder,

+Den Heere liet van boven af

+Exod.9.23

Haghel vyer ende donder
 Dat onder // malcander te samen schoot
 En op der aerde voeren
 Soo gruwelijck groot,
 Doen waren de Steluyden en Boeren
 In grooten noot.

Den Haghel hevet al verdaen
 Van Noorden tot den Zuyden
 Al waer hy over is ghegaen,⁺
 Over boomen en cruyden,
 Oock Vee en Luyden // vaet dat bediet
 Die buyten zijn ghevonden
 Die storven siet,
 Int landt Gosen daer Israel woonden
 Hagheldet niet.

⁺Exod.9.25

Pharao die liet roepen haest,
 Moyses quam daer beneven
 Den Coninck sprack seere verbaest⁺
 Veel zonden heb ick bedreven,
 Die Heer verheven // is recht altoos,
 Alsulcke woorden quamen
 Van Pharao boos,
 En seyt, ick en mijn volck te samen
 Zijn Goddeloos.

⁺Exod.9.27

Bidt Godt voor my seyt Pharao strack,
 Dat den Haghel afwende,⁺
 Hy gaf consent dat Moyses track
 Met die gheheele bende,
 Maer als d'ellende // was ghepasseert,
 Heeft Pharao soo wy weten

⁺Exod.9.28

Gherebelleert,
 Dat volck uyt boos herten vermeten,
 Gheperseequeert.

Den Heere die sandt Moyses nu
 Tot Pharao met vercloecken,

+Verlaet mijn volck, of ick sal u

Met Sprinckhanen besoecken,

+Exod.10.4

Aen alle hoecken // dat landt bedeckt,

Pharao met boosen gronde

Was niet subjeckt,

Hy hadde liever met sijnen monde

Moyse begeekt.

Naer seer langhe propoosten // schijnt

Liet Godt sonder delaeyen

+Eenen stercken Oosten // wijnt

+Exod.10.13.

Over Egypten waeyen,

Draeyen // men sach saer nacht en dach

Soo veel Sprinckhanen inne,

Soo dicke alst lach,

Dat men van s'Weerelts beginne

Sghelijcx en sach.

Dat landt ghecreegh alsulck couleur

T'verdonckert ten dien stonden,

+Wat groene was Egypten deur

+Exod.10.15.

Hebben sy al verslonden,

Wat sy oock vonden // koren oft vlas

Ghewas // sy al afknypten

Alsoo ick las,

Soo dat binnen gantsch Egypten

Niet groens en was.

Pharao liet Moyses roepen tot
 Hem, daer hy hem vercondicht⁺
 Ick heb aen u en uwen Godt,
 Dit mael seere ghesondicht,
 Grondicht // bidt den Heere devoot
 Dat hy doch van my keere
 Slechs dede doot,
 Moyses die ginck en badt den Heere,
 Voor Pharao bloot.

⁺Exod.10.16

Als Moyses nu den Heer aenriep
 Voor Pharao noch ten besten,
 Eenen seer stercken windt hy schiep
 Comende uyt den Westen,⁺
 Soo dat ten lesten // al die Sprinckhaen
 Van den windt op gheheven
 Die t'landt seer schaen,
 Zijn in die roode Zee verdreven,
 En soo vergaen.

⁺Exo.10.18

Die seste Pause.

Als Pharao sach dat t'verdriet
 Der Sprinckhanen wat luckte
 Sijn herte vol boosheyt opsiet,⁺
 T'volck noch onder hem ruckte,
 Die verdruckte // hy niet en gheeft
 Consent om uyt te trecken,
 Die Heere heeft
 Moyses nae den Hemel doen rekenen,
 Sijn handt beleeft.
 Moyses uytreckende sijn handt,
 Des Heeren werck hy wrochte,

⁺Exod.10.21

+Het werdt soo duyster over t'Landt
 Dat men't oock tasten mochte, +exod.10.22
 Also besochte // die Heere aldaer
 Die Lieden waer sy laghen
 T'zy verr' of naer,
 In drie daghen sy niet en saghen
 Rontomme haer
 Pharao liet Moyses roepen by
 +En sprack seer goet om vaten,
 Gaet en offert den Heere ghy +exod.10.22
 V Vee sult ghy hier laten,
 Op dese praten // sprack Moyses vry
 Tot des offers gherijven,
 Daer sal by dy
 Eenen claeuw van t'onse niet blijven,
 Dit seyt Moysi.
 Pharao vol boosheyt seer onstack
 En seyt door nijdich pooghen
 +Gaet van my, tot Moyses sprack, +exod.10.28
 Ist dat ghy in mijn ooghen,
 Meer sult vertooghen // ghy sterven sult,
 Moyses sonder verschromen,
 Sprack met ghedult,
 Voor u en wil ick niet meer comen,
 T'is oock vervult.
 Den Heere sprack met Moyses coen
 Tot Israels beclijven,
 +Ick wil een plaghe aen Pharao doen, +Exod.11.1.
 Dat hy u met verstijven,
 Van hier sal drijven // met groot confuys

Alle eerste ghebooren,
 T'zy in wat huys
 Sal ick dooden, dat men sal hooren,
 Een groot ghedruys.

Maer onder Israel ghesont
 En wil ick niet rumoeren,
 Men salder oock niet eenen hont,⁺
 Hooren sijn tonghe roeren,
 Die op u loeren // met groot gheschil
 Sullen dat moeten mercken,
 Als ghy soo stil,
 Dat die Heere door wonder wercken,
 V scheidyden wil.

⁺Exod.11.7

Die sevenste Pause.

Den Heere hiet Moyses eerbaer,⁺
 Dat hy dat soude stellen
 Voor Israel, dat sy dat Iaer
 Van die maendt soudentellen,
 En sonder quellen // sal elck Huysvaer,
 Op den thienden van desen,
 Nemen voorwaer
 Een Lam dat sonder ghebreck sal wesen
 Een Iaer oudt maer.

⁺Exod.12.1

Op den veerthienden dach van dien
 Sou dit werden gheslaghen,⁺
 Tusschen den avont salt gheschien
 Sijn bloet dat sult ghy draghen,
 En vaghen // beyde die posten van
 Die huys deure en den drempel,
 Daer ghy't eet dan,

⁺Exod.12.6

Moyses die diende dit exempel
Israel an

Sy en sullent niet eten rou
Maer aen dat vyer ghebraden

+Met onghesuert broot Man en Vrou

Sullen sy wijs beraden

+Exod.12.8

Daer van versaden // met bitter cruyt,

En blijven tot den morghen,

Dit is t'besluyt,

Sy souden comen in grooten sorghen

Quamen sy uyt.

Moyses hevet haer al gheseyt

Van boven tot beneden,

+Sy hebben dat Paeschlam bereyt,

Al die waren besneden,

+exod.12.28

En deden // soo nae Moyses sin

Alsoot wel is ghebleken,

T'was haer ghewin,

Daer die posten waren bestreken

Daer blevense in.

De Heere heeft in die nacht ghedaen,

Dat hy Moyses liet weten,

Hy is door Egypten ghegaen

+En heeft van d'ingheseten

Ghesmeten // d'eerste gheboren doot,

+exod.12.29

Pharaos sone ten eersten

Den Coninck groot

Tot den minsten, en alle beesten

Van t'Landt minioot.

Pharao in dien nacht op stont

Maer Godt barmhertich // aensach dat leet,
 Van alle sijn ghemeente,
 Moyses ghereet

+Die nam met hem Iosephs ghebeente,
 +Door eenen eedt.

+exod.13.19

+Gen.50.24

Die achste Pause.

+Van Suchoth trocken sy seer fijn,
 Niet om verexcellenten,
 Tot Etham door in de Woestijn
 Daer sloeghen sy haer Tenten,
 Tot haer verjenten // ginck voorheen,
 Den Heer in eener Wolcke
 S'daeghs om gheleen,
 En in een vyer Colomme den volcke,
 Hy snachts bescheen.

+exod.13.20.

Den Heere Moyses noch beval
 Sy souden haer omwenden,
 +Legheren haer in Hiroths dal
 Daer hy haer wilde senden
 Die wel behenden // Pharao sal,
 Segghen die lieden dwalen,
 Aen sijn ghetal
 En aen hem wil ick eere behalen,
 Noch over al.

+Exod.14.1

Als Pharao nu gheboodtschapt was
 Dat Israel ginck vluchten,
 +Verandert hem sijn herte ras
 En sijn volck sonder duchten,
 Door die geruchten // maeckte hy hem sterck
 Om Israel nae te jaghen,

+Exod.14.5

Nae sijn bemerck,
 Nam hy met hem ses hondert waghē
 Tot t'selve werck.

Als Pharao met sijn gantsche heyr,
 Israel soude ghenaken,

Daer sy laghen by t' Roode Meyr,⁺
 Int dal Hiroth met waken,
 Gheraken // en cond' hy niet daer by
 Den Enghel was daer tusschen,
 Alsoo dat hy
 Sijnen moet niet en conde blusschen
 Godt hieltse vry.

⁺Exo.14.9

Noch sprack Israel seer bevreest,
 Ist dat niet dat wy seyden,
 Dat het beter hadde gheweest,⁺
 Te dienen dan te scheyden,
 Om ons te leyden // in onghewoech
 Daer wy den doot verwerven,
 Spraken sy vroeck,
 Waren niet in Egypten om sterven
 Graven ghenoech.

⁺exod.14.10

Moyses die hem met Godt beriet,
 Trooste dat volck in rouwen
 En sprack, al die ghy heden siet⁺
 Sult ghy niet meer aenschouwen
 Want groot benouwen // is haer opree
 Dus wilt u niet vertsaghen
 Want met groot wee
 Salse Godt die Heere noch plaghen,
 In die Roo Zee.

⁺exod.14.13

Den Heere sprack tot Moyses voort
Seght dat volck met coragie,

+Dat sy nemen met goet accoort,

Nae de Zee haer voyagie,

+exod.14.15

En tot passagie // voor alle die schaer,

Reyckt den staf met u handen,

Over Zee claer,

Dat water sal hem scheidende van den

Anderen daer.

Ick salt herte van Pharaos macht

Verstocken en verwecken

+Soo dat hy u met sijn Heyrcracht

In die Zee nae sal trecken,

+exod.14.17

Ter selver plecken // wil ick aen hem

Mijn cracht int openbare,

Bewijsen tem,

+Soo dat hy wel sal worden gheware

Wie dat ick ben.

+exod.14.21

Moyses reyckt met den staf goet ront

Dat water moeste schueren

Soo dat aen beyde sijden stont,

Ghelijck twee hooghe mueren

Sonder treuren // was Israel,

Die daer drooch voets door ginghen

Maer Pharao fel

Die meende Israel te bespringhen

In die Zee wel.

Als nu die morghen wake quam,

Soo sandt Godt een verschricken

Die waghens van Pharao hy nam,

En heeftse omme ghesteken,⁺
 Soo't is ghebleken // met groot tempeest, +exod.14.24
 Soo lietse Godt vervaren
 Minst ende meest,
 Doen was onder d'Egyptenaren
 Soo cleenen gheest.
 Spraken laet ons vlieden subijt
 Niet ghesint om te vechten,
 Want Godt voor Israel nu strijt⁺
 Teghen al Pharaos knechten +exod.14.25
 Ten rechten // waren sy seer verschroemt
 Godt sprack met Moyse weder,
 Die men soo noemt,
 Reyckt uwen staf, dat water neder
 Te samen coemt.
 Moyses dede dat Godt gheboot,
 Reyckt uyt sijn handt ten goeden
 Over die Zee, die haer toe sloot⁺
 Quam weder in haer vloeden, +exod.14.26
 Den Heere sijn woeden // over haer goot,⁺
 Deckt Israels bedroever +Woeden, dat is toornicheyt.
 En t'Heyr seer groot,
 Van daer sy stonden aen den Oever
 Saghen haer doot.
 Alsoo heeft die Heere verlost
 Israel in dien daghen
 Van Pharao, die daer niet en cost⁺
 Sijn leven af ontdraghen, +exod.14.30
 Sy saghen // haer vyanden tot niet,
 Comen, gheen overbleven

Wat Pharaos hiet,
 †Moyses met t'volck heeft opgeheven,
 Den Heer een Liet.

†Exod.15.1

De negenste Pause, het Liedt Moyse.

Sy loefden met herten verheucht
 Godt van sijner ghenaden
 †Die haer hadde ghedaen veel deucht,
 Door groote wonderdaden,
 Den quaden // vyandt met sijn gedros
 Saghen sy daer versmoren
 Met wagen en ros,
 Maer God die maeckte sijn uytvercoren,
 Van Pharaos los.

†Exod.15.1

Ghy zijt ten rechten een Krijghsman
 Ons hulpe en sterckte salich,
 †Ghy zijt een Godt die helpen can
 Wt den noot liberalich,
 Verhalich // waren sy zijn weldaet
 Die hy hadde bewesen
 Aen Abrahams zaet,
 Sy hebben Godt hooghe ghepresen,
 Met blijdt ghelaet.

†Exod.15.3

Die Hooflieden van Pharaos sterck
 Zijnd' in die Zee verdroncken,
 O Heere door u wonderlijck werck
 †Hebt ghy haer loon gheschoncken
 Sy versoncken // daer soo terstont
 Al t'samen ghelijck steenen,
 In die Zee gront,

†Exod.15.5

Ghy en liet niet overblijven niet eenen
Die't segghen cont.

Dat water wentelde te hoop
O Heere door u blasen
Den stroom belettet ghy den loop
Maer dat vyandich rasen⁺
Dacht te verbasen // u volck minioot
Met vanghen en met rooven,
Maer selve in noot
Soncken sy onder, men moet gheloooven
Ghelijck als loot.

⁺Exod.15.8

O Heere niemant u ghelijckt,
Heylich, machtich, ghenadich,
Verschrickelijck, alsoo't wel blijkt
Lovich en wonderdadich,
Den vyandt schadich // verteert ghy stout
Als stoppelen te male⁺
Seer menichfout,
Al wat haer was tot groote quale
Was ons behout.

⁺exod.15.19

Mirjam tot die Vrouwen sey
Die oock dat herte ontspronghen
Dancket den Heere aen desen rey⁺
Hebbende hare bonghen,⁺
Sy songhen, en loefden Godt eerweert,
Hy doet soo groote dinghen,
Want Man en Peert
Heeft Godt die Heere wel connen dwingen
In Zee verteert.

⁺exod.15.21

⁺Bonghen, dat zijn
Trommelen oft tamboeren.

Al die nu met Israel goet,

Wilt uyt Egypten trecken,

+Dat is uyt die Weerelt onvroet,

Die daer is vol bevlecken,

En verwecken // door rechte boet

Worden van hare zonden

+Door Christus bloet,

Daer door dat Satan heeft ghevonden

Groot teghenspoet.

+1.Cor.6.17

+Ioan.1.7.

Prince

Princelijck Godt ende Medecijn

+Die ons wel can ghenesen,

En leydt ons hier in dees Woestijn,

Met uwen gheest uytghelesen,

Dat wy nae desen door de Iordaan

Comende al ghelijcke,

Die daer nae staen

T'eeuwich Lant van Beloften rijcke,

+Moghen ontfaen.

+1.Pet.1.19

+Rom.2.7.

Schickt u nae den tijt. Rom.12.12.

[Ist dat, dat wy van den beginne]

Een nieu Schriftuerlijck Liedeken, Op de wijze: Ghelijck als die witte Swane: oft, eet Ajuyn.

Ist dat, dat wy van den beginne

+Ghehoort hebben by ons blijft

Soo sullen wy t'onsen ghewinne

Ghelijck dat ons Ioannes schrijft

Oock blijven by den Vader // gader,

en sijn Soon

Christum onsen ontlader // nader,

Comt den loon.

+joan.2.24

Maer die van t'ghebodt afkeeren ⁺	
Die verliesent alle bey,	⁺ 2.Pet.2.21
Alsoo Paulus tot den Hebreeren, ⁺	
Petrus en Ioonnes sey,	⁺ Heb.10.26
Al die daer mede strijcken // wijcken,	
Als die doch	
Wentelen in de slijcken // ghelijcken ⁺	
Die vuyl Sogh.	⁺ 2.Pet.2.21
En laet ons tot gheenen tijden	
Wijcken van den rechten padt, ⁺	
Op dat wy hier nae verblijden, ⁺	⁺ Hebr.10.39
In die eeuwighe woonstadt,	⁺ 2.Ioan.1.8
Gheen hert en cant bedincken // t'blincken ⁺	
Dat die Heer,	⁺ 1.Cori.2.9
Sijn volck sal sonder mincken // schincken ⁺	
Met groot eer.	⁺ Esa.64.17
Een leven sonder beswijcken	
Werdt in dat beloefde Landt,	
Al die hier niet om en kijcken	
Sullen van des Heeren handt,	
Ontfanghen t'haren loone // ydoone, ⁺	
Dit ghelooft,	⁺ Sap.5.17.
Een eeuwighe croone // schoone	
Op haer hoofd.	
Dan sullen sy sonder cessen ⁺	
Op den bergh Syons aldaer	⁺ 4.esd.2.42
Met dat Lammeken triumpheren,	
Eeuwelijck verblijden haer,	
Godt sal tot haer vermaken // staken ⁺	
Druck en traen,	⁺ Apoc.7.9.

En in haer quade vruchten // juchten
 Soo men siet,
 Sullen dan met versuchten // vluchten,
 Int verdriet.

Wat baet dat ons eeuwich erven
 Van Godt op ons behouden is,
 Als wy onsen wegh verderven,⁺
 Dat men daer niet in comt ghewis,
 Beter waert onghebooren // vooren
 Dit bekent,
 Dan eeuwich in Gods tooren // smooren⁺
 Sonder ent.

⁺4.esdr.7.49

⁺Ioan.3.36

Prince.

Den grooten dach die daer sal branden,⁺
 Ghelijck als eenen oven stranck,⁺
 Dan sal de Heere al sijn vyanden⁺
 Werpen tot eenen voetbanck,⁺
 En sullen met vercleenen // weenen⁺
 Dat sy dan⁺
 Ontfanghen uyt haer meenen // eenen,
 Eeuwighen ban.

⁺Mal.4.1.

⁺Psa.110.1.

⁺1 Cor.15.25

⁺mat.22.41.

⁺mat.25.51.

⁺mat.25.42

Schickt u nae den tijt. Rom.12.12.

[Paeschedach feest alle daghe]

Nae de wijse: Orpheus slaet uwe snaren.

Paeschedach feest alle daghe⁺
 Moet houden hier Gods Israel,⁺
 In dit Egypten om de plaghe,⁺
 Ontgaen des slaenden Enghels fel,
 De posten wel,⁺

⁺Rom.2.28

⁺Rom.9.7.

⁺Ioan.8.39

⁺Exod.12.7

En druppelen met bloet
 Van t'suyver Lammeken het moet
 Besprenghen vroet, en t'Lam ghebraen
 Op eten al met brooden soet,
 Geschoeyt, gestockt, en opgeschort om gaen.

+*SCHIER* met der haest al op eten,
 Moet Israel dit Lam doorgloeyt +Exo.12.11.
 Wie buyten is wordt versmeten,

+Wie suer broot eet wordt uytgheroeyt +Exod.12.19.
 En oock verbroyt,

Al t'overschot van t'Lam
 Moet wesen met vyerighe vlam,
 Niemand en mach met vreden // schijn
 Die niet is van Israels stam
 Med' eten, of hy moet besneden // zijn.

+*VAN* t'Paeschlam verstaet te deghen +1.Cor.5.6.
 +T'is Christus soo ons Paulus seyt

+Den ouden deessem uytveghen +Esa.53.10.

Moet men der boosheyten en schalckheyten. +Ioan.1.29

+Sondich arbeyt +Exod.12.16
 Mach doen noch Man noch wijf,

Maer suyver en waerheyts bedrijf,
 Christum gheheel zijn ghehoorsaem,
 Ons swack ghebreck, al t'overblijf
 Verbidden vyerich in des Heeren naem.

+*VVE*Sen laet ons t'allen tijde +Phil.4.4.
 +Vrolijk, en houden Paessche feest

Ons Paeschlam ghelooven blijde +1.The.5.16

+Want dats hier eten in den gheest, +Ioan.6.47
 +Laet ons bevreest +Ioan.6.51.

Blijven stadich in huys, ⁺	
Want buyten gaen is swaer abuys ⁺	⁺ Exo.12.22
Die tweede doot ghewint men daer, ⁺	⁺ Heb.3.6.
T'lam door liefde ghebraen aen t'cruys	⁺ Apoc.21.9.
Dat maeckt sijn eygen lichaem salich maer. ⁺	
<i>B</i> Vyten zijn de onreyne honden, ⁺	⁺ Eph.5.23.
Dus moeten wy toesien dat wy	⁺ Apo.22.15.
Oprecht binnen zijn bevonden,	
En dat ons Consciency zy	
Door t'bloet Christi,	
Besprenghet en altijd reyn, ⁺	
Op dat wy int vergaen ghemeyn	⁺ Heb.10.22
Van dit gheestelijck Egypten blint, ⁺	
Behouden zijn in s'Hemels pleyn,	⁺ Apoc.11.8.
Door hem die ons soo vyerich heeft bemint.	
<i>S</i> CHorten laet ons ons ghedachten ⁺	
Hooch tot den Heer alsoo t'behoort ⁺	⁺ Luc.12.35.
In de Wolcken hem verwachten, ⁺	⁺ Eph.6.14.
En haesten ons te trecken voort,	⁺ 1.Pet.1.13
Den staf Gods woort	
Laet ons doch houden vast,	
Wy vinden troost hoe swaer belast,	
Om nemmermeer comen ten val ⁺	
Wel hem die op de waerheyt past	⁺ Psal.23.4
<i>W</i> aerheyt vervvint, sy is sterck boven al. ⁺	⁺ 3.esdr.4.31

Een is noodich.

[Ick prijs' u salich weven]

Nae de wijze: Fy schaemt u Brabant seere.

Ick prijs' u salich weven,
Schietspoele weert verheven

En Spinrocke ghecroont,
 Veel voorspoet ick u wensche
 Ghy spijst soo menich Mensche,
 Ghy dient met lof verschoont.

Gheen cleeren aen t'lichame
 En staen ons welbequame,
 Soo men schoon lijnnen mist,
 Het is seer goet te proeven
 Dat alle menschen behoeven,
 Ons eerst' en laetste ist.

+Sy zijn qualijck beraden,
 Die Pallas const versmaden
 Edel en hooch in eer,
 Al schijnt neeringh van t'lijnen
 Door tijts oproer verdwijnen,
 Sy en sterft nemmermeer.

+Polydor, Ver. lib.3. cap.6.

Dus en wilt dan niet treuren,
 Die tafellakens coleuren,
 Oft nopkens weeft alst past,
 En laet den moet niet vallen
 Die blauw wercken, oft smallen,
 Maer u met vreuchden rast.

+En sorght niet boven maten,
 +T'sorghen en mach niet baten
 +Ten is maer hert ghequel,
 Met wercken moetment halen,
 En daer toe sonder falen,
 +T'sijne beschicken wel.

+Mat.6.25

+Phil.4.6.

+Pro.12.25

Laet ons nu moet gaen maken
 En al werckende craken,

+1 The.4.11

Om slapen t' uwer schanden
 V sal d'armoede dan
 Als wandelaer betrapen
 En den commer int slapen
 Als een ghewapent Man.

+Den suyper en den sluymmer
 Al hadde hy't wat ruymmer,
 Arem hy werden // sal
 Den slaper al sijn daghen
 Moet magher cleeren draghen,
 Ghescheurt in vlerden // al.

+Pro.23.20

Int huys des wijsen vroedich
 Is eenen schat seer goedich,
 En oly overvloed,

+Maer eenen sot vol rampen
 Die't al gaet verslampampen
 Arem hy blijven moet.

+Pro.21.26

De Spinne zijt bemerckend',
 Hoe sy met handen werckend'
 Soo aerdich weeft, en heeft
 Door neersticheyt haer woningh

+Int huys van menich Coningh
 Daer sy haer webbe cleeft.

+Pro.30.28

+Paulus met sijn Tapijten
 Te weven ginck bevljiten
 Arbeydt met onghemack,
 Ter noot sijn handen dienden

+Act.18.3.

+Voor hem, en voor sijn vrienden
 +Die oudt waren oft swack.

+Act.20.34.

Hy heeft de Christen leden

+2.Thes.3.8

Hem te volghen ghebeden⁺
 Met ernstich bespreck,⁺
 Om eerlijck hier te leven,⁺
 En hebben om te gheven,
 Die hulp hebben ghebreck.

⁺Act.20.35.

⁺1.Cor 4.12

⁺Eph.4.28.

Oorlof Arachianen⁺
 En neemt mijn slecht vermanen,
 Niet anders dan in danck,
 Ter eeren t'salich weven,
 En schietspoele verheven
 Ick u dit liedt voorsanck.

⁺Plin. lib.7. Cap.56. Poli.
 Ver. lib.3 cap.6.

Een is noodich.

Den tocht Israels door de Woestijne, voegende by een caerte daer die plaetsen uytgebeelt te sien zijn, ende is geestelijck uytgheleyt. Het zijn Alexandrijnsche versen, doch hier in tweek ghebroken, om datse te lanck vallen.Op de wijze: Adam ons vader wel.

O Wandelaer hier vreemt⁺
 Int woest en huylich dal,⁺
 Die nae t'Belofde Landt
 V reys hier hebt, en al
 V hop' en u verlangh
 Met een hert vyerich lusten,
 Om nae dit cort verdriet,
 In vreucht daer eeuwich rusten.
 In cort begrepen merckt
 Tot volherdens vermaen
 Wat voormaels is gheschiet,⁺

⁺Heb.11 13.

⁺Deu 32.10

⁺1.Cor.10.6

En dat ons nu wijst aen
 In desen lesten tijt
 Den wegh ne t'eeuwich leven
 In een Landt-tafels perck
 Wtbeeldich hier beschreven.

Der Kinder Israels

+Wtganghen ter Woestijn,

+Al waer sy door ghereyst

+Exo.12.37

En stil gheleghert zijn,

+Num.33.2

Die plaetsen hier ghetoot

Aenmerckt, op dat sy souden

Te vet zijn met den sin

Ghesmaeckt en wel onthouden.

Wt der Natuer begrijp

Beschreven is gheweest

+Van Heydensch volck den wegh

Ter deucht, maer soo men leest,

+De Tafels van Cebes.

En can natuerlijck Mensch

+Niet van Gods gheest yet smaken,

Hoe can hy dan ter deucht

+1.Cor.2.14

Den wegh bekennt ghemaken?

Veel wordt ghestrijt gheschiet

Is van de sulck' eenpaer,

Wat dat gherechticheyt

En salicheyt is, maer

+Sy bleven ijdel meest

Door eyghensins versieren,

+Rom.1.21.

+Gods gheest can doch alleen

+In alle waerheyt stieren.

+Joan.14.26

Dus laet ons achten wel,

+Joan.15.26

T'voorbeeldt, gheschildert niet Van Heydensch Filosooph, Maer dat Gods gheest ons siet Van s'levens wegh ghebeelt ⁺ Om sien met s'herten ooghen Gheen cloecke fabel oock, Niet nae te volghen pooghen. ⁺	+1.Cor.10.6
Eerst merckt Egyptenlandt Daer Israel onvry, Was veerthien mael thien Iaer En vier, in slaverny, Maer t'heeft ghejammert Godt ⁺ Die lostes' uyt beswaren, Dat sy niet Pharo, maer Hem alleen dienstich waren.	+2.Pet.1.16
Elck gheestlijck Isralijt Alsdus de knechticheyt, ⁺ Der zonden oock verlaet En d'ongherechticheyt Van Satans dienst dan vry ⁺ Wt Ramesses gheweken ⁺ Comt hy ten eersten dach Tot Suchoth toe ghestreken. ⁺	+Exod.3.7. +Rom.6.16
Want Rameses van roest Een roeringhe beduyt Den Christen door t'gheloof Oock uyt sijn herte sluyt, Te stellen op den schat Die roesten mach betrouwen T'onzienlijck boven al ⁺	+Exo.12.31 +num.33.3. +Exo.13.20
	+2.Cor.4.18

Hy siet veel liever blijven
 Ten minst in een van drien
 Dees zonden quaet bedrijven.

Maer Pharo gheenen dach
 Mach van den Israelijt
 In sijn Egypten blint
 Behouden, maer met vlijt
 Ghecomen tot Etham
 Daer wil dat heylich teycken
 Christus die wolck colom
 Gheleydtsaem handt toe reycken.

O reysich Israelijt,
 Pharo van u verhaelt⁺
 Soo hy de weerelt doet
 En seght hoe dat ghy dwaelt,
 Om dat ghy niet en treckt,
 Int Landt der Philistijnen,⁺
 Door die Heyrbane breet,
 Maer eenen wegh vol pijnen.⁺
 Doch Reyser grijpt nu moet,
 De Heer is u Leydtsman,
 Al zijt vernedert ghy⁺
 Int dal Hairoth, niet van⁺
 Pharons ghewelt en vreest,
 Siet Baal Zephon u vooren⁺
 Een schouplaets al om hooch,⁺
 Der opstijginghen tooren.
 In dees vernedertheyt,
 Ghy vast opclimt, en wert
 De hoop der salicheyt

⁺Exod.14.3

⁺Exo.13.17

⁺Mat.7.14

⁺Exo.15.20.

⁺num.33.6.

⁺num.14.2.

⁺num.33.7.

Versekert in u hert,
 Op dat sy u in den wegh
 Versoet, die hier beneden
 Is Anders swaer en scherp
 †Iae steyl en nau om treden.

Want niet de salicheyt
 Int reysen heeft men vast,
 Maer dan is m'aldermeest
 Noch in perijckels last,
 Door wilde golven fel
 Den ganck hier t'avontueren,
 Maer volght mens' Heeren Wet
 Het water staet als mueren.

†Mat.7.14

Vreest niet t'gheruysch der Zee
 Daer midden door is nu
 Een drooghe baen bereyt,
 De Heer is oock met u,
 En Sathan s'weerelts Vorst
 Die sal haest ligghen moeten
 †Door dijn gheloof oprecht,

†Verwonnen onder voeten.

†rom.16.19.

Climmend' uyt die Roo Zee,
 Vernieut dan door het badt
 Van der wedergheboort
 Int nieu leven den padt
 Daer singhtmen t'nieu ghesangh
 Met vreucht al sonder claghen,
 In die Woestijn Ethan
 Daer wandeltmen drie daghen.
 Wat t'vleesch bitters ontmoet,

†1.Ioan.2.14

Den gheest van binnen lacht,
 Dat groen versoetich hout
 Te Mara druck versacht,
 Daer stelt de Heer Zijn Wet,
 En in ghehoorsaem wesen
 Sijn volck beloeft hy van,
 d'Egyptische sieckt ghenesen.

Tot Elim comt men voort
 Al meer en meer verlust
 Wort den Christens ghemoet
 En in den Heer gherust,
 Der twaelf fonteynen vloet
 Die wateren des levens
 Daer van ghelaeft hy groeyt
 Seer vruchtbaer daer benevens.

Der Apostelen leer
 Die drinckt hy sonder schroom,
 Niet bitter als de Wet,⁺
 Oock menich Palmboom
 Die verwinningh bewijst
 Groeyt hier ghestadich groene,
 T'volherden tot den eyndt,⁺
 Is u Reyser van doene.

⁺Act.15.

⁺mat.24.13

Elim is bocken, want
 De Bocken t'kudde voort
 Gheleyden, alsoo doen
 d'Apostels, of die t'woort
 Bedienen noch ter tijt,
 Noch moet ghy Reyser comen,
 In aenvechtinghe, maer

En wilt u niet verschromen.

Want uytcomst gheeft u Godt
 En troost in allen noot,
 Alsoo dat ghy ghespijst
 Wort, van dat Hemels broot
 Den gheestelijcken steen,
 Gheeft water om verblijden
 Om stercken het ghemoet
 Ghetroost te zijn in lijden.

De slappe handen dan
 Worden wel opherecht,
 Int gheloove ghesont
 Men overwinningh vecht,
 Men comt tot s'Heeren bergh,
 Men smaect Hemelsche gaven,
 Tot Pharan worden daer
 All' vleeschs lusten begraven.

Op veel wijsen eenpaer
 Afval al veel gheschiet
 Maer Wandelaear siet toe,
 Wijckt af van Christum niet,
 Hy heeft de Wet vervult,
 Priester en Offerhande
 Is hy, Moyses en leydt
 Niet ten Beloefden Lande.

+Moyes en Aron oock
 +Storven in der woestijn,
 +Iosua s'Heeren knecht,
 Moest den Inleyder zijn,
 Merckt oock dat niemant comt

+Deut.34.5

+num.20.28

+Deu.34.9.

Tot den Vader verheven
 Sonder Christus, want hy
 Den wegh is tot den leven.⁺

T'Levijsche Priesterdom⁺
 Leydt niet ten leven in,⁺
 Maer den Vorst des gheloofs⁺
 Door hem is ons ghewin,
 Het sterven nu ter tijt
 Int gheloof onderdane
 Den Heere totter doot
 Dits gaen door de Iordane.

⁺Ioan.14.6

⁺Heb.8.6.

⁺Heb.10.1.

⁺Heb.12.2.

Hier naeck des arbeyts rust

En t'Landts beerven soet⁺
 Want als den Heere comt,
 Stellen over sijn goet
 Sal hy sijn trouw dienaer,
 Bedenckt wat een beloonen
 Met t'eeuwich leven daer
 Sal hy sijn hoofd becroonen.

⁺Apoc.14.4

Princelijck Wandelaer
 Om dit uytdeelen peyst
 Al lijdt ghy veel aenstoot
 T'werdt dan al wel ghereyst,
 Als ghy daer trumpsheert
 Wie en sou niet verlanghen,
 Om dit Een noodich lot,
 Wt ghenaden t'ontfanghen.

Een is noodich.

[AL die hebben tot jaghen // sin]

Nae de wijze: Elck wil met ons te velde staen.

+AL die hebben tot jaghen // sin	
+Staet op en gaet int velt,	+Heb.13.13.
+En hebt niet meer behaghen // in	+Rom.13.11
+Den slaep, die menich quelt	+Eph.5.14.
Daer is te vaen, o Iagher dat u ghelt	+Iacob.2.8.
+T'eeuwich welvaren // soet	
+T'eeuwich leven is ons voorghestelt	+Deu.30.19
Elck als Helt // vlijt en ghewelt	+1.Ioan.1.2
Hier toe openbaren // moet.	
<i>DRIe</i> dinghen zijn bevonden // noch	
Bequaem tot deser jacht,	
Ten zijn netten noch honden // doch	
T'is t'gheloove vol cracht,	
+Hope, en de Liefde boven al gheacht	
Om wel te vanghen // maer	+1.Cor.13.13
Niet hier // een dier // onder wilt gheslacht,	
+Maer een sacht // Lam vol eendracht	
Wel weerdt om verlanghen naer.	+Apoc.14.4
+ <i>AEN</i> dit suyver ghepresen // lam	
Al ons welvaren cleeft,	+Apoc.5.7.
Elck Iagher sonder wesen // gram	
+Volght hem en niet en sneeft,	
+In zonden meer, maer schrickt daer vaen	+Apoc.14.4.
+Den Heer weest onder // daen,	+Syr.21.1.
Iae Iagher u hem ghevanghen gheeft	+Ioan.8.11.
+Die hem heeft // eeuwich hy leeft,	
Dus cleeft // hem bysonder // aen.	+1.joan.5.12
+ <i>HOEF</i> ven wy int ellendich // wout	
Yet beters t'onser noot?	
Och neen wy, maer die blendich // stout	

Van hem afwijcken bloot, ⁺	
Haer lusten jaghend', en niet achten groot ⁺	⁺ Prov.18.1
T'lieffijck vermonden // schoon,	⁺ Iaco.1.14.
Maer speelen hier met der zielen broot	
In den schoot // vanghen den doot ⁺	
Want dat is der zonden // loon. ⁺	⁺ Gene.2.17
<i>NA</i> t'beste moetmen speuren // dan, ⁺	⁺ Rom.6.23
Meer als nae een wildt dier, ⁺	⁺ Rom.12.2.
Dewijl het ons ghebeuren // can	⁺ Phil.1.10.
Ontvlieden t'eeuwich vier, ⁺	
Der ghenaden tijt niet door licht bestier ⁺	⁺ Mat.3.7.
Willens verliesen // al, ⁺	⁺ 2.Cor.6.2.
De doot fel oft t'eeuwich leven schier	⁺ Heb.12.15
Van tween hier // om t'dangier ⁺	
Men t'beste verkiesen // sal. ⁺	⁺ Deu.11.26
<i>GEL</i> ijcken niet den rouwen // knecht, ⁺	⁺ Syr.15.21
Esau moeten wy, ⁺	⁺ Gen.25.32
Maer Godt altijd betrouwen // recht	⁺ Heb.12.16
Als Iacob, dat als hy ⁺	
Ons deel der ghebenedijdinghe zy	⁺ Gen.27.27
Maer soo ick proeve // snel	
Om te vanghen dat Een noodich vry	
Vind' ick my seer swack, waer by	
<i>Gods hulp ick behoefve // wel.</i> ⁺	
	⁺ Ioan.15.6

Een is noodich.

[**BRoeders houdt vast aen Gods gebot**]

Nae de wijze: Onder veel meyskens die men vindt.

BRoeders houdt vast aen Gods gebot,	
Al wordt ghy hier der menschen spot,	
Haer fabel gerel // haer liet, haer spel, ⁺	⁺ Iob.30.9.

+Menschen saen // al vergaen, Maer in dien men can	+Psa.99.13
+Volherdich Godt aenleven // vroet, Men krijght dat eeuwich leven // soet, Wat noot ist dan?	+mat.14.13.
Die Christen Menschen zijn of sy Ter Weerelt slechts reysden voorby +Ghetroot int cruys, om wesen t'huys By den Heer // wat verseer	+2.Cor.5.6.
Wy in dit ghespan Lijden, soo wy gheraken // daer, Soo staen gheheel ons saken // claer Wat noot ist dan?	
+T'schijnt wel een treurich dingen quaet, Als s'Heeren castijdinghe slaet, Doch t'aertsch verdriet // gaet haest te niet, Maer den loon // wonder schoon Is seer groot hier van,	+Heb.12.11
+Als naer soo weynich lijden // cort Ons deel t'eeuwich verblijden // wort Wat noot ist dan?	+2.Cor.4.17
+Mishaghen wy de Menschen // fel, +Dat sy ons niet en wenschen // el, Dan lijden, druck // en ongheluck Als die weert // zijn het sweert,	+Gal.1.10. +Iacob, 4.4
+Iae doot oft ban +Oft seght in ons veel blamatie // naer Staen wy wel in Gods gratie // maer Wat noot ist dan?	+Act.22.22. +1.Cor.4.11
+En hadde s'Heeren woordt ghedaen	+Psa.119.92

David waer in ellendt vergaen,
 Want t'eenen troost // hem Godt altoost
 Ter noot gaf // desen staf,⁺
 Daer hy op lan, +Psal.23.4
 Dus als ons comt benouwen // last,
 Soo wy Gods woordt betrouwen // vast,
 Wat noot ist dan?
 De Heere groot sonder ghelijck⁺
 Ginck door veel lijdens in sijn Rijck, +Luc.24.25
 Wie nu ter tijdt // des lijdens strijdt
 Wel ghesint // oock verwint⁺
 Soo hy verwan,⁺ +Apoc.3.21.
 Die werdt ghecleedt met witten // al. +Apoc.21.7.
 Alle dinck hy besitten // sal,
 Wat noot ist dan?
 Paulus hadde victory, want⁺
 T'gheloof als eenen weerden pant +1.tim.4.7.
 Behouden reyn // had hy int pleyn,
 Ongheschent // tot den ent,
 Soo hy began,
 De croon was sijn verwachten // schier,⁺
 Connen wy hem gheslachten // hier,⁺ +1.tim.4.8.
 Wat noot ist dan? +1.pet.5.14.
 Prince wat noot ist oft het vleesch
 Niet al en gaet nae sijnen heesch?
 Als na Gods wensch // den binnen mensch
 T'alder stont // is ghesont
 En soo cloeck Man?
 Datmen tot s'Heeren glory // recht
 In sijnen Naem victory // vecht,

Wat noot ist dan?

Een is noodich.

[DEs Weerelts wesen gaet voorby]

Nae de wijse: Hoort toe ghy dochters gratieus.

+DEs Weerelts wesen gaet voorby,	
+Ons levens tijt is cort beseven,	+2.cor.7.31.
Maer lieve mensch hoe blint zijt ghy	+1.cor.7.29.
+T'schijnt of ghy meent hier eeuwich leven,	
Om tijdtlijck eer en goet bedreven	+Psa.39.6.
Is al u vlijt // dewijl ghy zijt	
Noch hier in dit cleen beetgen levens tijt.	
+Ghelijck als bladers aen den boom	
D'een valt en d'ander wast geresen,	+syr.14.16.
Soo doet ghy mensch, en als een droom	
Vervliecht u doen in't aerdsche wesen,	
Om een dat noodich is, nae desen	
Doet liever vlijt // dewijl ghy zijt	
Noch hier in dit cleen beetgen levens tijt.	
+Verganckelijck is al watmen siet,	
Hoe grooten pracht oft aertsche vreuchden	+2.cor.4.18.
T'versmilt en keert hem al tot niet,	
Dus Mensch in ouderdom oft jeuchden	
V Ziele met gheloofsche deuchden	
Verciert met vlijt // dewijl ghy zijt	
Noch hier in dit cleen beetgen levens tijt.	
+Wt dees onblijfsaem vreemde stadt	
En sal geen Mensch yet mogen dragen,	+Heb.13.14.
Dan uyt gheloof oprecht, den schat	
Der goede wercken, nae t'behagen	
Des Heeren, dus wilt hier nae jaghen	

O Mensch met vlijt // dewijl ghy zijt
 Noch hier in dit cleen beetgen levens tijt.

Wie dus heeft als den vroomen fijn⁺
 Hem werdt ghegheven overvloedich,⁺
 Maer t'sal hem al ghenomen zijn⁺
 Die niet en heeft dees schatten goedich,
 Dus om rijck in t'gheloove spoedich⁺
 Te zijn doet vlijt // dewijl ghy zijt
 Noch hier in dit cleen beetgen levens tijt.

⁺mat.13.12.

⁺mat.25.29

⁺mat.4.24.

⁺Luc.12.21.

Die wel ghecleedt is, wort gecleyt,⁺
 Dats die Christum heeft aenghetoghen,
 En in sijn wesen afgheleyt
 Dees aerdsche hutte: die sal moghen
 Namaels verwerven onbedroghen
 Een schoon habijt // s'Hemels jolijt,
 Des levens croon die eeuwich duert altijt.

⁺2.Cor.5.3.

Een is noodich.

[Wie comt, wie comt, wie comt daer van Edom]

Nae de wijze: Wilt hem, wilt hem, wilt hem ghebenedien.

Wie comt, wie comt, wie comt daer van Edom⁺
 Van Bosra met roode cleeren,
 En treckt verciert in eeren?
 Ick bent, ick bent, ick bent u Bruydegom
 Die gherechticheyt can leeren,
 En helpen uyt verseeren,
 Mijn cracht is daer toe groot:⁺
 Maer waer van is soo root,
 T'ghewaedt aen dijne leden?
 De wijn, de wijn, de wijn persse ten noot

⁺Esa.63.1.

⁺Apo.19.13

O Syon tot uwer vreden
 Heb ick ghetreden.

- +Daerom, daerom, daerom wil ic mijn lant
 +En mijns Vaders huys verlaten, +psal.45.11.
 +Mijn eyghen leven haten, +mat.19.29
 Comt my, comt my, comt my ter rechter hant, +Luc.14.20
 Inwendich verciert by maten
 Met gulden schoon cieraten,
 Op u mijn herte rust,
 V schoonheyt my ghelust,
 O vriendt of ghy met monde
 Van my, van my, van my mocht zijn ghekust
 +Onbeschimpt, en u eens vonde
 Buyt s'weerelt ronde. +Cant.8.1.
 +De wach, de wach, de wachters van de stadt
 Als sy my vonden // haer slaghen, +Cant.5.7.
 Moest ick verdraghen,
 Vreest niet, vreest niet, vreest niet, maer uwen schat
 En cleeders om my behaghen
 +Bewaert voors'vyants laghen,
 +V wederstrijders fel +1.Pet.5.8.
 Naect droefheyt en ghequel, +2.thes.1.6.
 Maer ghy sult eeuwich wesen
 Met my, met my, met my in vreden, snel
 Als ghy sult zijn verresen
 +Troost u in desen.
 Ten waer, ten waer, ten waer, o Prince soet, +2.thes.4.18
 +Dat ghy my troost inwendich
 Soo waer ick seer ellendich, +1.Cor.15.
 Hebt een, hebt een, hebt eenen goeden moet

Ghelooft gheen bespotters blendich⁺
 Die loochenen behendich +2.Pet.3.3.
 Mijner toecomsten dach,
 V lanckmoedich verdrach
 Tot mijn salich welvaren
 Ick wel, ick wel, ick wel rekenen mach,⁺
 Wilt tot u openbaren +2.pet.3.15.
 My wel bewaren,

Een is noodich.

[T'Is u gheseyt]

Een nieu Liedeken, nae de wijse: O lief loyael. Oft, Weerelt vergult.

T'Is u gheseyt,⁺
 O Mensch, hoe Godt de Heere⁺ +Mich.6.8
 Van u begheert soo seere, +1.Pet.5.6.
 Ghehoorsaemheyte
 In sijn heyliche leere,
 Dat ghy met vlijt
 Oeffent reyn liefde gloedich,
 En t'aller tijdt // Van herten zijt
 Voor uwen Godt ootmoedich.
 Oodtmoet voor Godt
 Hebben altijdt bewesen
 De heylighen ghepresen,
 Abraham tot
 Den Heere sprack by desen,
 O Heer eerbaer,
 Ick heb my onderwonden⁺
 Te spreken, daer // Ick doch men maer +Gen.18.27.
 Aerd' en asschen bevonden
 Ghebleken vry

Is ootmoet onghemeene
 In Iacobs herte reene,
 +Ick ben seyt hy
 O Heer al veel te cleene, +Gen.32.8.
 Teghen al dijn
 Trouw' en barmhertichede,
 Want door u zijn // Gheworden mijn
 Twee heyren hier ter stede.
 V knecht heeft siet
 Twee heyren hier ter bane,
 En als ick de Iordane
 Passeerde, niet // En had ick dan om gane
 Slechs desen staf,
 En als hem oock quam teghen
 +Esau straf // Alsoo Godt gaf
 Ootmoet heeft pays vercregen. +Gen.33.3.
 +Lea veracht
 Godt liet haer eere wassen, +Ge.29.31.
 +Gideon in Manassen
 T'minste gheslacht +Iudi.6.25.
 De Heer heeft willen passen
 Hem tot een Helt
 Om Israel bevrijden,
 +Hanna ghequelt // Werdt oock ghestelt
 Noch vruchtbaer int verblijden. +1.Reg.1.6.
 Godt en verlaet
 De sijn in gheen ghebreken,
 Het is oock wel ghebleken,
 Ioseph versmaet
 Ghehaet, vercocht, ghesteken

In't vanghenis, ⁺ Godt heeft hem noch gheresen In eeren wis // Wat niet en is Dat roept hy om te wesen.	⁺ Ge.37.29. 39.20. 41.39.
Sauls begin ⁺ Heeft den Heer wel bevallen, Beleedt hem van den smallen	⁺ Rom.4.17
In Benjamin, ⁺ De minste wel van allen, Doe hy ontfinck T'lot om te zijn in staten Eenen Coninck, Verbergen ginck Hy hem achter de vaten. ⁺	⁺ 1.Re.9.21.
Doe hy dus cleen	⁺ 1.re.10.22.
Was in sijn eyghen ooghen, ⁺ Doe ginck hem God verhoogen, Want Godt alleen Siet aen t'inwendich pooghen Als offer soet Is hem een reyn verslaghen Hert en ghemoet // En heeft seer goet ⁺ Daer in lust en behaghen.	⁺ 1.Re.15.17
Herten oprecht ⁺ Ootmoedich tot sijn knapen	⁺ Psa.51.19
Weet de Heer uyt te rapen, ⁺ Hier sijnen knecht	⁺ Esa.57.13.
Moyses achter de schapen, Daer David siet ⁺	⁺ Psal.101.6
Oock eenen jonghen Heerder, Gherekent niet // Als anders yet, ⁺	⁺ Exod.3.1. ⁺ 1.Re.16.5.

Maer by den Heer al weerder.
 Doe Samuel

+T'huys Isai besochte,
 Van Eliab hy dochte, +1.Re.16.5.
 Of desen wel
 Gods uytvercoren mochte
 Wesen ydoon,
 Van des ghedaenten halven,
 Hoe lanck oft schoon // Dat den persoon
 Was, hy mocht hem niet salven.
 Aminadab

Noch Samma noch van seven
 Sonen werdt gheen verheven,
 Wt t'gheselschap
 Den minsten achterbleven,
 +Men uyt ghebodt

+Most van den schapen halen, +1.Re.16.11
 Op hem viel t'lot // Hy was voor Godt +2.Reg.7.8.
 Weerdich den principalen.
 Arem en snoo

+Heeft hy hem doch beleden,
 Iae uyt ootmoedicheden +2.re.18.21.
 Een hondt, een vloot,
 +Daer nae in tijt des vreden

Ontblootte t'lijf +2.re.24.15.
 Danssende voor den Heere,
 Michal sijn Wjif // Om sulck bedrijf

+Ginck hem bespotten seere.
 Haer spotten grof +2.Re.6.15. 19.
 Mocht hem niet doen vervelen

Voor den Heere te spelen, ⁺	
En sijnen lof	+2.Re.6.20.
En wilde hy niet helen,	
Ick wil voortaan	
Snooder te wesen pooghen	
Was sijn vermaen // En ick wil gaen	
Neder zijn in mijn ooghen.	
David nu dan	
Vernedert t'allen stonden, ⁺	
Nae des Heeren oorconden ⁺	+1.re.13.14.
Was eenen Man	+psal.89.21
Nae Gods herte bevonden, ⁺	
De Heere vry	+Act.13.22.
Die hoogh' en aldermeeste	
Gheeren heeft hy // Sijn woonste by ⁺	
D'ootmoedighe van gheeste.	+Esa.57.13.
Troost en ghen ⁺	
Laet Godt tot cleene vloeyen,	+2.Cor.7.6.
Dat sy in deuchden groeyen,	
Te Thekoa	
Amos achter de koeyen ⁺	
Pluckens' in't wout ⁺	+Amos, 1.1.
Moerbessen om eten,	+Amo.7.14
Hem werdt betrouwt // Te zijn Herout	
Van Gods hooghe secreten.	
Den Heer altoos	
Tot den cleenen gheneghen	
Heeft Elisa ghecreghen, ⁺	
Dien hy verkoos,	+3.Re.18. 19.
Daer hy in boerich pleghen	

Achter den ploech
 Hem ginck te wercke stellen,
 Wie sal ghenoech // Nu na vervoech
 s'Heeren ootmoet vertellen.
 +S'Heeren dienstmaeght
 Maria uytvercoren +Luce, 1.34.
 Heeft sonder teghensporen
 Gode behaeght,
 Dat van haer werdt gheboren
 De Heere soet,
 Maer niet van aerdschen zade,
 +Godt haer ootmoet // Men sach, hy doet
 +D'ootmoedighe ghenade. +Prov.11.2
 Van hoochster macht +1.Pet.5.5.
 Den Coninck meest in weerden
 En quam niet op der eerden
 Met grooten pracht
 +Van dienaren en peerden,
 +Maer in dit dal +Esa.62.11.
 +Seer arem en slecht henen, +Zach.9.9.
 +Ootmoedich al // Is in een stal +Mat.21.3
 +Van beesten eerst verschenen. +Ioa.12.15.
 Niet wert vertelt +Luce, 2.7.
 Sijn gheboorte den grooten
 +Vorsten, maer volc verstooten
 Herders op t'velt +Luce, 2.8.
 En Apostels ghenooten
 +Hy sochte daer
 +Toe geen gheleerde Clercken, +Ier.16.16.
 +Dan visschers maer // Hoe openbaer +mat.4.19.
 +Luce, 5.10.

Is s'Heeren sin te mercken.
 In der Woestijn
 Sijn voorbode vol trouwen,
 Grootst onder die van Vrouwen
 Gheboren zijn,
 Nochtans slecht int aenschouwen⁺
 Hy was niet coen +mat.11.11.
 Noch hoochmoedich van zeden,
 Des Heeren schoen // Niet weert t'ontdoen⁺
 Heeft hy hem vry beleden. +Luce, 3.16.
 Hemelsche Heer,
 Ick prijs' u seer, o Vader,⁺
 Sprack Christus ons berader⁺ +mat.11.25.
 Dat ghy dees leer +Luc.10.21.
 Den wijsen allegader
 Hoogh int verstant
 Verborghen hebt ghelaten,
 En ingheplant // Als in goet lant
 Den ootmoedighen vaten.⁺
 Met een kindt cleen⁺ +mat.13.23.
 Doet ons de Heere blijcken +Luce, 8.15.
 Datmen van t'quaet moet wijcken,⁺
 En al die gheen +Mat.18.1.
 Ootmoedich kindt ghelijcken,
 Nemmermeer int
 Hemelrijck sullen coemen,
 Maer die als kint // Cleen is ghesint
 Sal men de grootste noemen.
 Comt leert van my,⁺
 Verlaet u hooghe perten, +mat.11.29

Leert hoe dat ick van herten
 Ootmoedich zy,
 Vry werdt u Ziel van smerten
 In rusten groot,
 Spreeckt Christus die seer goedich
 Was totter doot // Des Cruycen bloot
 Ghehoorsaem en ootmoedich.

V volghen ginck
 Paulus, o Princ' eersame,
 +Noemd' hem self onbequame,
 Verworpinck,
 Onweerd Apostels name,
 Wilt oock een claer
 Ootmoedich hert ons gheven,
 O Heer eerbaer // En dan hier naer
 T'een noodich eeuwich leven.

+1.cor.15.8.

Een is noodich.

Nieu verrijsenis Liedt, nae de wijse: De Meysche jeucht. Oft, Om datmen siet, In't Huwelijck mis. etc.

EEn troostich Liedt

+Om niet treuren met swaer ghedachten
 +Als ander siet
 Die niet en hopen noch verwachten
 +T'verrijsen door s'Heeren crachten,
 +O vrienden hoort, maer seker zijt
 +Hoe dat de doot
 +Quam over groot
 +En cleen, ter Weerelt door des Duyvels nijt.
 Met Adam al

+Deut.4.1.

+1.the.4.13.

+Sap.2.22.

+4.esd.7.48.

+Rom.5.12.

+1.co.15.21.

+Sap.2.24.

Vielen de Menschen t'eender sommen, Door sijnen val ⁺	
In zonde, is over al ghecommen ⁺	⁺ 4.Es.7.48
T'verderven en t'verdommen, T'ghesloten levens Boeck vermaert ⁺	⁺ Rom.5.12
Ontsloot niemant, ⁺	⁺ Apoc.5.2.
T'volck sat in't landt ⁺	⁺ Esa.9.1.
Sonder bystant // dootschaduwich beswaert. ⁺	⁺ mat.4.15.
Maer lof gheseyt	⁺ Luc.1.74.
Zy Godt, wiens ghenade wy smaken, Gherechticheyt	
Van eenen dede ons al ghenaken ⁺	
s'Levens rechtveerdich maken,	⁺ Rom.5.21
Want Christus die ghehoorsaem was ⁺	
s'Vaders bevel ⁺	⁺ Phil.2.8.
Dede soo wel, ⁺	⁺ Heb.2.14.
Dat hy ons alle van der doot ghenas.	⁺ Heb.2.15.
Eer ende prijs	
Zy eeuwich t'Lam Gods toegheschreven, ⁺	
Den Boeck propijs	⁺ Apoc.5.9.
T'ontdoen is hy weerdich verheven, T'verrijsen en het leven ⁺	
Is hy, soo Martha heeft ghehoort,	⁺ Ioa.11.25
De doot die quam ⁺	
Ons door Adam ⁺	⁺ Gen.3.6.
Maer Christus brengt ons al t'verrijsen voort.	⁺ 1.co.15.21.
T'verrijsen bloot ⁺	
Is claer betuyght door de Propheten ⁺	⁺ Exod.3.6.
Iob in den noot ⁺	⁺ job, 19.26.
Heeft sijnen Verlosser gheweten ⁺	⁺ Esa.26.19
	⁺ dan.12.13.

Die hem sonder vergeten	
Wt d'aerde soude doen opstaen,	
Om naemaels sien	
Godt met verblien	
In sijn selfs vleesch, en met dit huys bevaen.	
+Gheen ooghen el	
Dan die hy hadd' en soudent wesen	+job, 19.26.
Om claer en wel	
+Godt soo hy is t'aensien nae desen,	
+Dat selve volck verresen	+1.cor.13.12.
+Dat boete de // tot Ninive,	+Ioan.3.2.
+En oock niet min	+Ione,1.17
+Die Coningin	+1.Re.10.1.
+Van Zuyden sal ten oordeel comen me.	+2.par.9.1.
En dese t'saem	+Luc.11.31.
+Sullen verdommen t'self gheslachte,	
Welck onbequaem	+mat.12.41
Op aerden hier Christum verachte,	
+Met veltgheschrey van machte	
+En des Eerts Engels stemme claer	+1.co.15.51.
Met Gods basoen	+1.the.4.16
+Sal sijn comst doen	
+Den Heere self van Hemel openbaer.	+Iere.30.7.
+Noyt sulcken dach	+dan.12.11.
+Van alle daghen die oyt waren,	+Zeph.1.14
+Niet een en mach	+mat.24.21
+Voorby van alle Menschen scharen	+mat.25.32
+Maer sy moeten vergaren	+rom.14.10
+Al voor den Richter stoel Christi,	+2.cor.5.10.
D'een tot gheluck,	+Apo.20.12

D'ander tot druck, ⁺	
Elck mach toesien, want den dach is nae by. ⁺	⁺ Esai.13.6.
De dooden saen ⁺	⁺ Zeph.1.14
Sullen hooren de stem des Heeren, ⁺	⁺ Apoc.1.3.
Die goet ghedaen ⁺	⁺ dan.12.12.
Hebben, t'sal haer ten besten keeren,	⁺ Ioan.5.28
Want sy sullen in eeren	
Tot t'verrijsen des levens soet,	
Voort comen dan,	
Maer Wif oft Man ⁺	
Wie quaet ghedaen heeft, hem naeckt tegenspoet,	⁺ Rom.2.9.
Of men hem schoon	
Wil met s'Heeren ghenade stercken, ⁺	
Elck sal doch loon ⁺	⁺ Tob, 34.11
Ghegheven worden nae sijn wercken, ⁺	⁺ Psa.62.10
Die quaet ghedaen hebben, wilt mercken, ⁺	⁺ Ier.17.10.
Verrijsen tot verdoemen fel, ⁺	⁺ mat.16.27
Elck nae sijn daet, ⁺	⁺ 1.Cor.3.8.
Sal goet oft quaet	⁺ Apo.2.23.
In sijn eyghen lichaem ontfanghen snel. ⁺	
Een terwe zaet ⁺	⁺ 2.cor.10.5.
Al verstervet hier in der eerden, ⁺	⁺ ioan.12.24.
Het groeyt en gaet	⁺ 1.Cor.25.36.
Verandert op heerlijk in weerden,	
Ons lichaem swack om heerden ⁺	
Wort wel in smerten ghesaeyt,	⁺ 1.Cor.15.42.
Maer t'sal in cracht	
Heerlijk ghewracht	
Een eeuwich opstaen al geestich beraeyt.	
Noch Paulus seght, ⁺	⁺ Phil.3.21.

Hoe Christus sal vry sonder swaerheyt Ons lichaem slecht En nietich gheven volle claerheyt, En maken in der waerheyt +Sijn heerlijk lichaem self ghelijck, Doch indien wy	+mat.10.22 24.13.
+Volstandich vry Ghehoorsaem blijven hem sonder afwijk.	+Hebre.3.6.
+Elck Christen heldt +Sal blincken als t'licht der Sonnen,	+dan.12.13.
+Des doots gheweldt Werdt al verstommen en verwonnen, Dan sal men spreken connen,	+Sap.3.7. +mat.13.43
+O doot waer is u prickel nu? +Broeders hierom	+Esai.25.8.
+Stantvastich vrom	+Ose.13.14.
+Oeffent int werck des Heeren vlijtich u. Noch vleesch noch bloet	+1.co.15.54. +1.co.15.58.
+En sal besitten Hemelrijcke. +T'vergancklijck moet	+1.co.15.50.
Opstaen en zijn onvergancklijcke, +En also wy van slijcke Ghedraghen hebben Adams beelt, Sullen wy claer Draghen eenpaer, Dat beelt des Heeren schoon als nieu herteelt.	+1.Cor.5.4. +1.Cor.15.49.
+Doch wij die fijn +Dan leven, sullen niet ontslapen, Menschelijck zijn Verandert heerlijk verwanschapen,	+1.the.4.15. +1.cor.15.5.

En met al s'Heeren knapen	
Zijn opgegrepen in de locht	
Met vreuchden soet	
Hem in't ghemoet ⁺	
En zijn altijd by die ons heeft ghecocht.	⁺ 1.thes.4.17
Ter wijle dat ⁺	
Wy hier op hopen en verwachten, ⁺	⁺ 1.cor.15.58
Laet elck ons vat ⁺	⁺ Colos.3.4.
In reynheyt te besitten trachten, ⁺	⁺ 1.Ioan.3.3.
Ons lenden der ghedachten	⁺ 2.Pet.3.11. 14.
Altijdt opschortende tot Godt, ⁺	
Wakend' in deucht, ⁺	⁺ Exo.28.45
Dat wy verheucht ⁺	⁺ Luc.12.35.
Mogen vercrijghen t'een noodichste lot. ⁺	⁺ Eph.6.14.
	⁺ 1.pet.1.13.

[Gheeft ghehoor uwen Vaer]

Een nieu Liedt voor de Kinderen, Op de wijze: Meenenaers u vercleent. Syrach. Cap.3. vers.1.

Gheeft ghehoor uwen Vaer.	
En leeft soo wel en vroet	
Dat u wel gae eenpaer,	
Want dit is claer en waer ⁺	
Den wille Gods des Heeren, ⁺	⁺ exo.20.12.
Dat de Kinderen haer ⁺	⁺ mat.15.4.
Vader houden in eeren.	⁺ Ephe.6.2.
Al wat met goet vermaen	
De Moeder doet bevel,	
Wil hy hebben ghedaen	
Van den Kinderen snel,	
Wie zijnen Vader eert	

Wel met oprechten monde
Den sulcken sal niet fel
Ghestraft zijn om sijn zonde.

Wie sijn Moeder eert, die
Vergadert eenen schat
Seer groot voor hem, en wie
Sijn Vader eert, om dat
Sal hy vreucht hebben sat
Van sijn Kinders nae desen,
Als hy sal bidden wat
Hy dan verhoort sal wesen.

Soo wie dat goedertier
+Sijn Vader eert bequaem,
Die leeft te langher hier,
En wie dat om den Naem
Des Heeren ghehoorsaem
Is, aen sulck kindt oft soone
De Moeder ten betaem
Heeft eenen troost te loone.

+Deut.5.6.

Soo wie den Heere vreest,
Die eert oock vroech en laet
Sijn Vader, en dient meest
Sijn Ouders t'sijner baet,
En houdt' in sulcken graet
+Als oft waren sijn Heeren,
Wilt met woorden en daet
Vader en Moeder eeren.

+Luce, 2.50.

Oock met verduldicheyt
+Dat over u hier naer
+Haren zeghen verspreyt,

+gen.27.28.

+Deut.33.1

Want s' Vaders zeghen claer⁺
 Timmert de huysen, maer
 Des Moeders vloeck die weder
 Doet vallen teenegaer,
 En trecktse vlack ter neder.

⁺Hebr.11.20

Wanneer ghy t'ghebreck siet
 Aen uwen Vader vry,
 Wilt hem bespotten niet
 Ten is gheen eere dy,
 Eerend' u Vader ghy
 Eert u selven als vroeder,
 Maer schande groot u zy
 En ghy veracht u Moeder.

Lieve kindt helpt doch vrom⁺
 V Vader die behoeft
 In sijnen ouderdom,
 Noch hem niet en bedroeft
 D'wijl hy in't leven toeft,
 En of ghy noch ten lesten
 Sijn kindtsche wesen proeft
 Nemet hem al ten besten.

⁺Tob.14.15

Of ghy gheschickter zijt
 Hem daerom niet veracht,
 Want de weldaet en vlijt
 Aen den Vader ghewracht
 Die blijft in Gods ghedacht,
 En u sal goet ghebeuren,
 Al zijt ghy in der cracht
 Doch zondich van natueren.

Godt sal u in der noot

Ghedachtig sijn propijs,
 V zonden cleen en groot
 Sullen ghelijcker wijs
 Als men voor Son het ijs
 Versmelten siet, verdwijnen,
 Zijn ghenade jolijs
 Sal u seer soet beschijnen,
 Wie sijn Vader verlaet
 Wort ghescheynt onghespaert,
 +Wie sijn Moeder versmaet
 Oft met droefheynt beswaert,
 Tot sijner qualijckvaert
 Wort vervloect van den Heere,
 Kinders van goeder aert
 Onthoudt wel dese leere.

+Deut.27.10.

Een is noodich.

[HOe langh' o Heer der Heeren]

Nae de wijse: Elck wacht hem nu van sneven. Den Psalm 13.

HOe langh' o Heer der Heeren
 Sult ghy my vergheten eenpaer.
 Hoe langhe suldy keeren
 Van my u lieflijck aenschijn claer,
 Hoe langhe sal ick sorgh' en vaer
 Noch in mijn Ziele draghen,
 Iae droefheynt in mijn herte swaer,
 En met pijnne verslaghen
 Overbrenghen mijn daghen.
 Hoe langhe werdt verheven
 Mijn vyandt over my onsoet,
 Siet mijn ellendich leven,

Verhoort my in mijn teghenspoet,
 Heere mijn Godt my bystandt doet,
 D'ooghen mijns herten gronden⁺
 Wilt my soo claer verlichten vroet, †Ephe.1.18
 Dat ick te gheenen stonden⁺
 Slaep in den doot der zonden.⁺ †Ephes.2.1.
 Latet daer toe niet comen, †Col.2.15.
 O Heere, dat mijnen vyandt
 Hem niet en gae beromen,
 Hoe dat hy machtich triumphant
 Heeft over my de overhant,
 En laet my niet beweghen
 Van den grondt, noch vallen in't zandt,
 Op dat die my zijn teghen⁺
 Daer in gheen vreucht en pleghen. †Psal.25.2.
 Maer, o Prince weldadich,
 Mijn hope, troost my, om dat ghy
 Soo goet zijt ghenadich,
 Mijn herte verheucht hem daer by,
 Dat ghy soo nuld' end' gheern vry
 V hulpe wilt bewijsen,
 Ick wil den Heere die aen my
 Wel doet, met verjolijsen
 Singhen en hooghe prijsen.

Een is noodich.

Van den Pincxster:Op de wijze: Van Ionas.

Christus zijnde verresen,⁺
 Heeft veertich daghen hy⁺ †Acto.1.3.
 Hem levendich bewesen⁺ †ioan.20.9.
†1 cor.15.5.

+Den Apostelen vry, Op eenen bergh te Bethany,	+Marc.16.19.
+Ierusalem by, +D'opvaert Christi	+Luc.24.50
Ten Hemel openbaer daer saghen sy. +Van den bergh der Olijven	+Acto.1.9.
Wederghekeert ind' Stadt, Maria met de Wijven	+Act.1.12. ende 1.14.
Oock by henlieden sat, Vergaert op eenen solder, dat	
Elck deuchdich vat Neerstelijck badt,	
Om te ontfanghen den beloofden schat. Een Apostel vercoren	
+Hebben so voor Iudas, Wiens Bisdom was verloren,	+Act.1.15.
+T'lot viel op Mathias, +En als nu Pincxster vervult was,	+Psal.41.9.
Snellijck en ras	+Lev.23.15.
+Een windt gheblas Quam uyt den Hemel daer op t'selve pas.	+Act.2.1.
+T'huys werdt vervult van desen, Ghedeelde tonghen claer	+Act.2.2.
Quamen vierich gheresen Op yeghelijcken van haer,	
+Vol des Heylighen Gheests eerbaer Werdt al die schaer,	+Ioan.7.39
+Wy lesen, maer Ontrent hondert en twintich wasser daer.	+Act.4.31.
Sy predickten en spraken	

Met ander tonghen eest, ⁺ En seyden sulcke saken	⁺ Marc.16.17.
Als haer in gaf den Gheest, ⁺ Veel Ioden die Godt hebben ghevreesst, Die quamen meest Door dit tempeest Om weten van desen den rechten keest.	⁺ Act.2.5.
Van onder s'Hemels wolcken ⁺ Woonden op dat termijn Aldaer uyt alle volcken, Elck sijn tael hoorde fijn, Den eenen sprack uyt vreesens pijn, Wat wil dat zijn, D'ander in schijn Van spot seyden, sy zijn vol soeten wijn.	⁺ Act.2.5.
Petrus hem excuseerde ⁺ Van dronckenschap ter noot, Dat Ioel propheteerde, ⁺ Sprack hy, gheschiet nu bloot, Iesum van u ghecruyst ter doot, Dien heeft Godt groot Verweckt minioot, Desen op ons den heylighen Geest goot.	⁺ Act.2.14. ⁺ Ioel.2.28.
Doet boet alle te same, ⁺ En laet u doopen vroet In Iesu Christi Name, Tot vergevinghe soet Van uwe zonden overvloet, Soo ghy dit doet, De gave goet,	⁺ Act.2.38.

Des Heylighen Gheests ontfanght ghy met spoet.

- + Petrus heeft met sijn preken
 En crachtich goet vermaen + Act.2.37.
 Haerlieder hert ontsteken,
 Sy lieten haer beraen,
 + Die sijn woordt gheeren namen aen
 Hebben daer saen + Act.2.41.
 Den Doop ontfanen,
 Haer werdter by drie duysent toeghedaen.
 + Dese loefden den Heere,
 Bleven met goet opset + Acto.2.47.
 In d' Apostelsche leere,
 In die ghemeynschap met
 + Bootbrekinghe, nae Christus Wet,
 End' in t'ghebedt, + Acto.2.42.
 En oock quam het
 Een vreesse over alle Zielen net.
 + Haer goet was al ten besten
 Elcken ter noot ghemeyn, + Acto.2.45.
 De Heer om te bevesten
 T'Euangely certeyn,
 + Dede wonder dinghen niet cleyn
 Openbaer pleyn + Acto.2.43.
 Gheschien alleyn
 Door sijn lieve Apostels handen reyn.
 + T'Geests vruchten nu in stede
 T'onser opvoedicheyt, + Ephe.5.9.
 + Sijn liefde, vreuchde, vrede,
 Ende lanckmoedicheyt, + Gal.5.21.
 Vriendelijckheyt, en goedicheyt,

T'gheloofs bescheyt,
Sachtmoedicheyt,
Maticheyt, tot der Zielen spoedicheyt.

Broeders dit zijn de vruchten⁺
Daer men den boom aen kent,⁺
Of daer met soete luchten⁺
s'Heeren Gheest is ontrent⁺
In den Olijfboom excellent⁺
Gheplant, gheent,
Blijft ongheschent⁺
Op Christum Syons eenich fundament.⁺

⁺Mat.7.15
⁺Luc.6.44.
⁺2.Cor.2.16.

⁺Ro.11.17.

⁺Esa.28.16
⁺1.Pet.2.6.

Een is noodich.

[ALs Esdra men noch heden]

Een nieu Liedeken, op de wijze: In bitterheyt der Zielen.

ALs Esdra men noch heden⁺
Wel hooghe loven mach,
Die vroom zijn doorghestreden
Soo men te Ghendt oock sach,
November den twaelfsten dach,
Doen men te schrijven plach
Vierentsestich, doen leden
Twee Vroukens met goet verdrach.
D'een een Weduwe eersame
Hiet Pierrijntgen Maelbout,
Martijntgen soo van name
Was een Dochter niet oudt
Sy hebben menichfout
Bewesen laeu noch cout
Haer gheloove bequaeme,

⁺4.Esdr.2.47.

Ghelijck in t'vyer het gout.

Dees Susters van gheboorte
 En wedergheboorte me,
 Schaepkens van Christus soorte,
 Ghevanghen te Ghendt in ste,
 Iesabels hoop haer de
 Soo door dreyghen als be
 Met listighe becoorte,
 Veel strijdt en swaer onvre.

Haer gheloove ghepresen
 Beleden sy openbaer,
 Van Christum, en om desen
 Op't Stadthuys ter vierschaer,
 Seer beloghen, men haer
 Heeft ten laetsten aldaer

[†]Ter doot des sweerts verwesen,
 Om t'ghetuyghenis Christi claer.

[†]Mat.5.12

Dees Vroukens in die ure
 Vrolijk met sanghe soet
 Loefden den Heere pure,
 Martijntgen die sprack, doet boet
 O Menschen om u behoet,
 Ghelooft t'Euangelij goet,
 Ondersoeckt die Schriftuere,
 Sy betuyght van Christum vroet.

Alst nu was nae den noene,
 Ende den tijdt present,
 Dees Vroukens te verdoene,
 Ins' Graven steen bekent,
 Daer was dat oudt Serpent

Met sijn gheleerd' ontrent,
 Maer dees Wijnrancxkens groene⁺
 Bleven in den Wijnstock jent.⁺

⁺Mat.5.12
⁺Acto.5.42.

Martijntgen met verblijden,
 Danckte met goet opstel
 Den Vader, so te lijden
 Om sijnen Naem ghequel,
 Beval hem den gheest snel,
 Den Beul deed' sijn werck fel,
 Den Paep sprack doen ten tijden,
 Arm schaep, ick seyt u wel.

Martijntgen so verscheyde,
 Doen quam Pierrijntgen, siet
 Den Paep die haer seer vleyde
 Haer aen sijnen deessem riedt,
 Ghy valsch Prophete vliedt,
 Sprack sy tot sijn verdriet,
 Hy wierp sijn handen beyde
 Van hem, ten behaechd' hem niet.

Maer t'schaep ginck sonder dolen
 Die voetstappen Christi,
 End' in doots noot bevolen
 Den Vader den gheest heeft sy,
 Bedroeft, hier zijnde by
 Ghevoeld' ick vreucht in my,
 Om dat sy onghestolen
 T'gheloove behielden vry.

Een sterven en bederven⁺
 In s'weerelts ooghen mal⁺
 Was dit, maer sy beerven

⁺Sap.3.2.
⁺Sap.3.3.

Ruste vry van misval, Met der Heyligen ghetal, +Die Godt noch leven al, Ende sullen vreucht verwerven, Die niet vergaen en sal.	+Luc.20.38.
+Menighe vroom oorconde Is nu voor ons in't pleyn,	+Hebr.12.1.
+Dus Broeders vry van zonde, +Laet ons oock alghemeyn Wacker om strijden reyn Ons Prince en Capiteyn Nae volghen t'allen stonde, En mercken op hem alleyn.	+Rom.6.4. +2.Pet.2.2.

[DAer moeten secten wesen eenpaer]

Een nieu Liedt, op de wijze: Ist nu niet wel ghecriemt, gheclaeght.

+DAer moeten secten wesen eenpaer, Dat de beproefde hier en daer	+1.Cor.11.18.
+Moghen zijn openbaer // nae Paulus schrijven, Och vrienden neemt tot uwen trooste waer Dat u gheloof in veel beproeven swaer,	+Mat.18.7
+Als goudt in t'vyer, moet claer // oprecht beclijven, +Niet en mach blijven // sonder aen vecht	+1.Pet.1.6.
+Des Heeren knecht // die God vreest recht Want goet en slecht // den ouden Tobias Om dat hy Gode aenghename was, Hy moste zijn beproeft, vrienden dit overlecht.	+Tob.12.14 +Philip.1.

Och Broeders met liefd' en goet accoord, ⁺	
In den bandt des vreden, wandelt soo't behoort,	⁺ 1.Pet.3.4.
Niet wesende verstoort // in u bedroeven,	
Maer roemt op den druck die neemt aenboort, ⁺	
Wetende dat druck brengt lijdsaemheydt voort ⁺	⁺ Rom.5.3.
En lijdsaemheydt nae t'woort Pauli beproeven. ⁺	⁺ Iaco.1.3. job, 23.10.
Twelck wy behoeven // maeckt dit bediet	⁺ Syr.2.5.
Door proevinghe siet // hope gheschiet, ⁺	
En de hoop' en laet ons niet worden beschaemt, ⁺	⁺ Esa.57.11.
Want die croone des levens betaemt	⁺ Iaco.1.12.
Den Man zijnde beproeft, lijdsamich in verdriet.	
Rekenet dan o Broeders altijdt	
Voor enckel blijschap, als ghy lijdt ⁺	
Becoringhe en strijdt // in veel manieren,	⁺ Iaco.1.2.
Als ghy om s'Heeren Name zijt ⁺	
Versmaet, beloghen, en benijdt,	⁺ Mat.5.1.
Verheucht u en verblijdt // wilt vreucht hantieren,	
Door veel dangieren // lijden onspoet, ⁺	
Gods Rijcke soet // men ingaen moet,	⁺ Act.14.21.
Maer vleesch en bloedt // niet sijn ghenegen // quaet	
Onsen gheest ende ziele teghen // staet,	
Dus heeft den Mensch altijts te strijden overmoet. ⁺	⁺ Gal.5.17.

+Princelijcke Broeders den vyant,	
+D'aerdsche leden, moeten wy dooden, want	+1.Pet.2.11
+De croon en sal niemant worden gegeven,	+Iob, 7.1.
+Ten zy dat hy strijde valliant,	+Colos.3.5.
Nae Christus Wet ende verstant,	+1.Tim.2.5
Om in te nemen t'lant // van t'eeuwich leven,	
+Maer t'Rijcke verheven // beerven sal	
T'Christen ghetal // dat den wegh smal	+Matt.10.22. ende 24.15.
Hier gaet sonder afval // volheerdich // fijn	
+Maer souden wy bequaem en weerdich // zijn,	
+Een is van nood' altydt, dats Christus boven al.	+2.Cor.3.5. +Luc.10.41.

[DEn Heere triumphant // zy prijs en danck ghestade]

Een nieu Liedt, nae de wijse: Een dier, een aerdich dier.

+DEn Heere triumphant // zy prijs en danck ghestade,	
+Die bysonder // wonder//lijck sijn volc bevrijdt,	+Exod.14. Iosu.2.10. ende 4.23.
+Want met sijn stercke hant //om Israel voor shade	+Iud.5.14.
Te verlossen // rossen // waghen en subijt	+heb.11.29. Iud.4.15.
Wierp hy omme sonder sparen // soo dat d'Egyptenaren	
Dreven op de baren // aen den oever doot,	
Die Israelijten waren // dickmaels verlost van haren	
Vyanden, en beswaren // angst ende noot.	
+Christus Hoochpriester groot // heeft om eeuwich te blijven,	
+Tegen zonden // vonden // een Verlosser goet,	+Hebre.8.1. ende 9.11. +Hebr.9.12.

Door sijn eyghen bloet root // tot een salich beclijven ⁺	
Hier voor leven // welcken // hem ontfanghen soet, ⁺	⁺ 1.Ioan.1.7. 1.Pet.1.19
Haer wordt de macht ghegheven // kinderen Gods te leven, ⁺	⁺ Ioan.1.12
En Godt heeft verheven // sijn nieu verbont ⁺	⁺ 4.Esdr.5.26.
Met die soo zijn ghedreven // om eenicheyt t'aencleven ⁺	⁺ Ier.31.31.
Nae Gods Wet gheschreven // in s'herten gront. ⁺	⁺ Rom.11.27.
Al wijcken onghesont // veel argherlijcke leden, ⁺	⁺ heb.10.16.
Die verdwenen // henen // gaen, en d'eenicheyt ⁺	⁺ Psal.91.7. Ephes.4.3.
Des Gheests verlaten ront // jae en den bant des vreden, ⁺	⁺ 2.Pet.2.20.
Dat haer laetste // t'quaetste // wordt // soo die Schrift seyt, ⁺	⁺ Psal.34.8.
Godt blijft noch sonder mijden // by sijn volck t'allen tijden,	⁺ Psal.125.2. Psal.91.7.
Die hem oprecht belijden // voor dese sal	
Hy schermen en strijden // sy en sullen niet glijden,	
Al viel oock besijden // een groot ghetal.	
Al waert dat heel end' al // die Weerelt t'onder ginghe,	
Al verdroncken // soncken // bergen in Zee,	
Soo sal // vry van den val // de stadt, s'Heeren wooninghe ⁺	⁺ Psa.46.4. psa.89.10.
Noch gerustich // lustich // blijven sonder wee, ⁺	⁺ mat.7.24.
Het Wijse-mans ghestichte // Onbeweghelijck dichte, ⁺	⁺ Luc.6.47.

Op des steens ghewichte // niet en vergaen
 Dat vredelijcke ghesichte // Zijnde vol claren lichte,

+Met oordeel, gherichte // eeuwich bestaen.

+Dat huys Gods delicaet // lieflijk met soet behaghen,
 Davids hert en sinnen // binnen // waren daer.

Iae badt sijn toeverlaet // om daer sijn levens daghen

Met verheugen // meugen // blijven eenpaer

Om daer sonder verflouwen // den schoonen Godsdienst t'aenschouwen,

Met een vast betrouwen // in God vervroyt

+Maer die besijden bouwen // haer aen t'Hooft niet en houwen,

+Sy comen in rouwen // seer wijt verstroyt.

+Princelijck Herder noyt // en verliet ghy u Schapen,

+Die u woorden // hoorden // gehoorsaem sijn

+Met u te zijn ghekoyt // al haer ghenoechte rapen,

Doort volherden // werden // eeuwig termijn

Gheluckich en ghepresen // van alle druck ghenesen,

+Een weyd' uytghelesen // in s'Hemels pleyn

Vinden sy boven desen // vol rust en onverknesen,

+Haren dranck sal wesen // *s'Levens Fonteyn*.

+Esai.9.6.

+Psal.23.6. Psal.27.4.

+Matt.12.30.

+Col.2.19.

+Eze.34.23 joan.10.11.

+1.joa.5.16.

+Heb.13.16.

+Ioan.10.9.

+Apoc.7.18.

Sat by den Put Man

+En Wijf haelt daer t'noodichste nut // van.

+Ioan.4.

[Sonder Godt, niet zijn alle Menschen wercken]

Een nieu Liedeken, op de wijze: Nae mijnen sanck wilt hooren altemale.

Sonder Godt, niet zijn alle Menschen wercken,⁺
 So men mocht mercken // ter tijdt Eli wel, +1.Reg.4.
 Sijn sonen, twee onnutte boose Clercken
 Deden verstercken // den tooren Gods fel
 Tusschen t'volck van Israel gepresen // wijt
 Is op desen // tijt
 Met den Philistijnen op geresen // strijt,
 Al bewesen // vlijt
 Dapper snel // Israel // liet daer op den velde
 In des doots ghewelde // vier suysent ghetelde,
 Hoe haer Godt soo quelde // spraken sy daer naer,
 En die Arcke claer,
 Des verbonts eerbaer
 Namen sy met haer,
 Op dat haer gheholpen waer.

Hophni, Pinehas, Elijs sonen t'samen⁺
 Met de Arcke quamen in den leger gaen, +1.Sam.4.4.
 Een groot gheschal van vreucht was daer te ramen,⁺
 En dit vernamen // haer vyanden saen, +1.Sam.4.5.
 Hoe die Arcke Gods haer quam genaken // by,
 Beangst spraken // sy,
 Wie sal ons van dese Goden maken // vry,⁺
 Hoe ontraken // wy? +1.Sam.4.7.
 Die vailliant // hebben t'landt // Egypti gheslaghen

- Met allerley plagen,
 Weest sonder vertzaghen,
 Wilt int strijden dragen // u als mannen fijn,
 +Ghy elck Philistijn,
 Dat wy met ghepijn +1.Sam.4.4.
 Gheen dienaers en zijn
 Der Hebreen op dit termijn.
- +Als nu ginc dan, op een strijden en vechten,
 Israel met slechten // moede henen vloot, +1.Sam.4.9.
 En liet daer doot // dertich duysent voetknechten,
 +T'was wel ten rechten // eenen slach seer groot,
 Elijs sonen storven daer beschuldich // dat +1.Sam.4.11.
 +Arcken guldich // vat
 Wert ghenomen, Eli seer sorchvuldich // sat +1.Sam.4.13.
 Onverduldich // mat,
 Dit gehoort // rechte voort // viel gheheel t'onvreden
- +Achter om beneden // brack den hals ter steden,
 En is overleden // maer die Arcke tot +1.Sam.4.18.
 T'Philistijnen lot // bevoer tot Asdod,
 In den Tempel bot,
 +By Dagon haren Afgodt.
- Smorghens als die van Asdod vroeck op stonden, +1.Sam.5.1. 2.
 +Haren Dagon vonden // sy ghevallen daer
 Op sijn aenschijn voor d'Arcke ongeschonden, +1.Sam.5.3.
 En gingen hem gronden // op sijn plaetse, maer
 T'volck der Philistijnen smorgens an den // dach,

Meer met schanden // sach,⁺
 Hoe dat Dagon sonder hoofd oft handen // lach,
 En noch van den // slach,
 Die God gaf // fel en straf // daer in alle palen,
 Liedt t'volck sonder dralen
 Heymelijcke qualen,
 De Arcke te falen // waren sy bedacht⁺
 T'samen met eendracht,
 Doch waer mense bracht,
 s'Heeren handt met cracht⁺
 Was de lieden te onsacht.
 Prins, als de plaghen seer werden te groeyen,
 En t'lant overvloeyen // van menige muys,
 Sonden sy d'Arcke met twee jonge Koeyen⁺
 Die men hoorde loeyen // wederom nae huys,
 Dit exempel dient t'onsen vermeere // yet
 Dat men leere // siet:
 Hoe Godts Gheest den Afgodischen seere // vliet,⁺
 En den Heere // niet
 En heeft sin // te zijn in // een ziel onbequame
 Boosachtich in fame,
 Oft in een lichame
 Zijnde gehoorsame // noch de zonde mal,
 Want Christus voor al
 Gheen deel noch aenval

⁺1.Sam.5.4.
⁺1.Sam.5.6.
⁺1.Sam.5.7.
⁺1.Sam.6.7.
⁺Sap.1.5.

Noch oock nemmermeer en sal.

Een is noodich.

[GHeloove, hope, liefde groot]

Een nieu Liedt, nae de wijse: *Mariembourg ville playsant.*

+GHeloove, hope, liefde groot, Blijven nae Schrifts oorconden, Maer door ghebreken vinde ick my bloot, Dat moet ick Gode vermonden,	+1.Cor.13.13.
+Met alle die fijn Ghesont zijn in t'Geloove, en lijdtzaam zijn.	+Tit.2.2.
+Met Daniel soo biechte ick my En bekenne mijne zonden, O Godt, wilt my behouden vry Door Christum t'allen stonden, Met alle die fijn Ghesont zijn in t'Geloove, en lijdtzaam zijn.	+Dan.9.3.
Godt my met gherechticheyt cleyt, Op dat ick niet verwesen. +Zy, met den knecht die sonder bescheyt Quam ter maeltijdt ghepresen, Met alle die fijn Ghesont zijn in t'Geloove, en lijdtzaam zijn.	+mat.22.11.
Voor ongheloove my bewaert +En eyghen wijsheyt schadich, +Met uwen Gheest laet my ghepaert, +Om u te volghen weldadich, Met alle die fijn Ghesont zijn in t'Geloove, en lijdtzaam zijn.	+Esa.5.20. +Prov.3.7. +rom.15.17.
Met die haer stooten aen het Woort	

Laet my niet zijn bevonden, ⁺	
Dat ick u deuchden met accoort	+1.Pet.2.2.
Vercondighe t'allen stonden ⁺	
Met alle die fijn	+1.Pet.2.9.
Ghesont zijn in t'Geloove, en lijdtzaam zijn.	
Behout my Godt by uwen Outaer ⁺	
Int huys uwes uytvercoren, ⁺	+Heb.13.10.
Dat ick niet en wijcke van u woort claer, ⁺	+Psal.23.6.
Maer tot den Gheloove behoore,	+Psal.27.4.
Met alle die fijn	
Ghesont zijn in t'Geloove, en lijdtzaam zijn.	
Och Godt gheeft my een hope reyn,	
End' een deuchdelijck leven, ⁺	
Dat werdt van u gheloont certeyn	+1.Pet.1.3.
Die haer tot u begheven,	
Met alle die fijn	
Ghesont zijn in t'Geloove, en lijdtzaam zijn.	
Stort in my Godt u liefde goet	
Door uwen Gheest ghepresen,	
Alsdan sal my de hope soet ⁺	
Niet beschaemt laten wesen, ⁺	+Esa.57.11.
Met alle die fijn	+Rom.5.5.
Ghesont zijn in t'Geloove, en lijdtzaam zijn.	
Laet my niet treuren sonder voorspoet ⁺	
Met den Godtloosen volcke, ⁺	+Deu.14.1.
Die geen hope en hebben vroet ⁺	+Syr.38.16
T'openbaren in de wolcke, ⁺	+1.Thes.4.13.
Met alle die fijn	+Sap.2.22.
Ghesont zijn in t'Geloove, en lijdtzaam zijn.	
V lief te hebben uyt alle mijn cracht,	

+Godt ghy eenighe Heere
 Sterckt my, dat ick dach ende nacht
 V alleen diene end' eere,
 Met alle die fijn
 Ghesont zijn in t'Geloove, en lijdtzaam zijn.
 +Een bernende liefde met der daet
 +Laet elcken van my spooren,
 Als die uyt onvergankelijck zaet
 +Wederom ben ghebooren,
 Met alle die fijn
 Ghesont zijn in t'Geloove, en lijdtzaam zijn.
 De liefde den naesten geen quaet en doen
 Maer vervult Wet en Propheten,
 +Alle die u lief hebben vroet
 Openbaert ghy uwe secreten,
 Met alle die fijn
 Ghesont zijn in t'Geloove, en lijdtzaam zijn.
 +Godt schept in my een herte reyn,
 +Laet u Gheest by my blijven,
 Dat Gheloove, Hope certeyn,
 +En liefde my beclijven,
 Met alle die fijn
 Ghesont zijn in t'Geloove, en lijdtzaam zijn.

+Matt.22.36.

+1.Pet.1.22.

+1.Pet.4.8.

+1.Pet.4.23.

+1.Cor.13.4.

+Psa.51.12.

+Ezech.36.26.

+Act.2.2.

Door P.T.

[Gideons knechten met verstandt]

Een nieu Liedt, nae de wijze: Frijburch tot sijne knechten sprack.

+Gideons knechten met verstandt,
 Blaest over luydt u Trompetten,
 +T'aerden vat breect in stucken, hout de lampe in brandt,

+Iudit.17.20.

+Esa.59.17. Eph.6.17.

Met s'Geests sweert wilt Israel ontsetten. ⁺	
Wachters teghen s'vyants ghewelt ⁺	⁺ Ezech.3.7.
Staet op Ierusalems mueren, ⁺	⁺ Ezec.33.7.
Swijght niet, roept dach ende nacht, so Ierusalem stelt,	⁺ Esa.62.6.
Tot een prijs, op Aerden, door goede labeuren. ⁺	
Siet ghy sweert comen, en waerschuyt ⁺	⁺ 4.Re.9.17
Wie dan vergaet, ghy blijft onschuldich, ⁺	⁺ Ezec.33.3.
Diens bloedt zy op sijn hoofd, die hoort Trompets gheluyt, ⁺	⁺ Act.20.26
Ende tot den strijt hem niet bereyt gehuldich.	⁺ 1.Cor.14.8
Vermaent, straft, dreyght, met aller macht, ⁺	
En laet u niemant verachten, ⁺	⁺ 2.Tim.4.2
Sy hoorent oft sy latent, blijft altijd by de cracht, ⁺	⁺ Tit.2.15.
Die Godt gheeft, en wilt sijn gratie betrachten.	⁺ Ezech.2.5. 1.Pet.4.11
Veel sullen de heylsamer leer	
Qualijck connen verdraghen, ⁺	
Nae t'jeucken harer ooren, sullen sy dies te meer	⁺ 2.tim.4.3.
Verkiesen Leeraers, nae haer behaghen.	
Maer ghy, als een ijser pijlaer, ⁺	
En meucht tot haer niet vallen, ⁺	⁺ Iere.1.18.
Houdt aen, prediket t'woort, t'zy tijt oft ontijt swaer, ⁺	⁺ Ier.15.19.
Maer die sondighen, die straft voor allen.	⁺ 2.tim.4.2. 1.Timo.5.20.
Al zijt ghy hier als schalck gheacht,	
Met bedroch wilt niemant vanghen, ⁺	
Van herten medelijdich, als Vader wijs bedacht, ⁺	⁺ 1.Thess.2.11.
	⁺ 1.Tim.5.1.

- +Weydet de Lammeren met verlanghen.
Wilt strijden eenen goeden strijdt, +1.Tim.1.18.
- +Aengrijpt dat eeuwich leven,
Daer ghy van Godt den Heere inne gheroepen zijt, +1.Tim.6.12.
Tot een goede Ridderschap wilt u begeben.
Als hem d'Oversten Herder jent
- +In sijn Rijck sal openbaren,
Dan sult ghy loon ontfanghen, soo ghy den loop volent, +1.Pet.5.4.
+En t'ghelooove houdt, sonder beswaren. +2.tim.4.7.

Door P.T.

[GOds kinderen ghy meucht wel zijn verheucht]

Een nieu Liedeken, nae de wijze: Looft en verblijdt in s'Heeren werck.

- +GOds kinderen ghy meucht wel zijn verheucht,
+Als ghy Gods beloften te recht insiet, +Ro.8.14. mat.25.34
V is bereydt een eeuwighe vreucht, +1.tim.2.11.
Al die met Christus lijden druck en verdriet
- +O vrienden en verachtet niet,
+Alst u gheschiedt // om Christus leere, +Pro.3.11.
+Ghy sult verblijden seere, +Heb.12.5.
+Van den Heere // ontfanghen een heerlijk rijck, +Phil.3.21.
+En hem worden ghelijck, +1.Ioan.3.2.
Ist dat ghy tot den eynde blijft sonder afwijck. +Heb.10.38
Die ghetrouwe blijven totter doot
- +Die sullent al besitten, soo de schrift ontbint
En eten verborghen Hemels broot, +Apoc.2.10.
+Och willet wel bedincken vrienden bemint
Want wie dat altemale verwint, +Apoc.2.17.

Als liefste kint // sal wesen ⁺	
Van Godt hooghe ghepresen,	⁺ Apoc.21.7.
By desen // ghedenckt hoe ghy sult wesen geloont, ⁺	
Alsoo Esdras was ghetoont,	⁺ 4.Esdr.2.24.
Op den bergh van Sion daer sult ghy zijn ghecroont. ⁺	
Groot is den loon die't overdinckt,	⁺ Apo.14.2.
Die God sijn volck sal geven in eeuwicheyt	
En sullen als die Sonne blinckt ⁺	
Blincken, also ons die Schriftuere seyt, ⁺	⁺ dan.13.15.
In het Rijke t'welck haer is bereyt,	⁺ mat.13.34.
En zijn ghecleyt met witte zijde, ⁺	
En sullen wesen blijde, ⁺	⁺ 1.co.15.24.
T'allen tijde // blincken als voncxkens int riet, ⁺	⁺ mat.25.34
En verlost zijn van verdriet, ⁺	⁺ Apoc.7.9.
En met vreuchden singen dat soete nieu liet. ⁺	⁺ Sap.3.7.
Dan sal vol lachens zijn haren mondt,	⁺ Apoc.21.4.5.9.
Als sy sullen aenschouwen haer blijchap schoon, ⁺	
En sullen wesen ter selver stondt	⁺ Psal.126.1.
Ghelijck Gods Enghels puer in s'Hemels throon, ⁺	
Och denckt altijd op desen loon, ⁺	⁺ Matt.22.30.
Als sy u doon // seer schandich, ⁺	⁺ mar.12.25.
Maer strijdt altijd vailliandich, ⁺	⁺ luc.20.36.
Die volstandich // blijven tot den endt, ⁺	⁺ mat 24.13
Die sullen blincken jent ⁺	⁺ mar.13.9.
Ghelijck die sterren claer in des Hemels firmament. ⁺	⁺ dan.13.15.
	⁺ 1.Cor.15.42.

+Dan sullen sy wesen ten dien saysoen Gelijck die Cederboomen die lustich staen En maken des Heeren voorhof groen,	+psal.92.13.
+Als mest-calveren sult ghy wesen en nemen aen, Ghy sult uyt en inne gaen,	+Mich.4.2
+Niet en mach u schaen // des doots verseeeren, Ghy sult eeuwich triumpheren,	+Apoc.2.11.
+Regneren // met Christo op sijnen stoel, +Die sal u nae mijn ghevoel Ontfanghen, als een boelinne ontfanghen wort van haren boel.	+Apoc.3.21. +Esa.62.5.
Hoe souden wy moghen zijn bevreest, +Als wy overdencken ons Bruydegoms deucht, Hoe hy tot sijnen Bruylofts feest	+Apoc.3.
+Sal dienen al sijn vrienden met grooter vreucht, Och lief hoe sult ghy zijn verheucht, Als ghy meucht // jonstich hooren,	+Luc.12.37.
+Comt hier mijn uytvercooren, Mijn tresooen // besit, die voor u zijn bereyt Al van der eeuwicheyt,	+Matt.25.34.
+Dan suldy vrolijk lachen, al ist dat ghy nu schreyt. +T'Lam sal afwasschen u tranen soet, En lieflijk leyden aen die fonteyn,	+Luc.6.21. +Apoc.21.5.
+Om dat ghy u cleederkens al in sijn bloet Gewasschen hebt uyt grooter liefden reyn, Dan sullen die gheteekende ghemeyn Groot en cleyn // veel vreucht oorbooren, Gheen en druck en comt haer te voeren,	+Apoc.7.14.

Noyt oore // en hoorde, noyt ooge en sach, ⁺	
Noch in noyt herte en lach, ⁺	⁺ 1.Cor.2.9.
Die vreucht die Godt sal gheven in desen blijden dach.	⁺ esai.64.17.
Desen blijden dach vrienden die naeck	
Voor die recht leeren treden den enghen padt ⁺	
Door welcken padt datmen gheraect ⁺	⁺ 4.Esd.7.7
In die autentijcke schoone vercierde stadt ⁺	⁺ mat.7.14.
Die den Enghel metter maten mat, ⁺	⁺ Luc.1.22.
Costelijcke schat // is de muragie,	⁺ Apo.21.16
Sy is schoon van cieragie,	
Met coragie // over die mueren springt, ⁺	
Op des Lams goeden dinckt,	⁺ psal.18.30.
Die ghy sult genieten, als Godt u daer inne bringt ⁺	
Oorlof notabel Campaignie,	⁺ Esa.1.19.
Volght t'geloofs Hertoge als trouwen helt,	
En dincket op die schoone melodie,	
Als ghy moet lijden druck en ghewelt,	
Die hayren uys hoofts zijn al ghetelt, ⁺	
Wordy ghequelt // t'sal omme draeyen,	⁺ mat.10.30
Al sietmen u schandelijck saeyeu,	
Int maeyen // sal datmen schandelijck sieu,	
Heerlijck zijn ende nieu, ⁺	
Oorlof reyn uytvercooren, hier mede segh ick Adieu.	⁺ 1.Cor.15.43.

[VERblijdt verheucht]

Een nieu Liedt, nae de wijse: Alst begint.

Verblijdt verheucht,
Wilt u in Godt verheughen,

+Verweckt tot deucht Die u niet en vermeughen, Dat sy in Godts weughen	+Rom.12.20
+Met gheheughen // staen, Ende gaen // gheheel onbelaen. Gheestich verblijdt,	+joan.15.20
+Wilt u verjubileren, En zijt altijd	+rom.12.12.
+In de wercken des Heeren, Sonder cessereren Vermeeren // doet,	+1.Cor.15.58
+In alle goet // leeft met ootmoet. Leeft nu playsant	+1.Pe.4.12. 4.
+Om eeuwich te verblijden, Dat hy u want	+1.Reg.15.14.
+Hier naer ghebenedijden, +Sonder vermijden,	+mat.19.11.
+Ten rijden // dan	+mat.25.34
+Als hy u bringht van // dit aertsche ghespan. Den aertschen rock	+Da.12.12. +Act.14.31.
+Dient eerst wel besneden, Neemt aen den stock, Het Euangeli mede,	+Colos.3.
+Bemint den vrede +Goede zede // hoort,	+rom.12.18
+In goed accoord // bringht vruchten voort. +Die gheen vrucht	+heb.12.14 +Gal.5.22.
+En draecht in dese daghen, +Sal met gherucht	+Mat.3.10 +1.thes.4.16
Hier nae hooren ghewaghen,	+Math.25.16.42.

Seere verslaghen	
En draghen // moet, ⁺	
Gaet in de gloet // ghy die quaet doet. ⁺	⁺ 1.Thes.1 8.
Doet goet met vlijt, ⁺	⁺ Luc.13.26.
Wilt ghy salich wesen,	⁺ rom.12.20
Die Christum belijt,	
Laet u licht zijn gheresen, ⁺	
Op dat Godt ghepresen	⁺ Mat.5.16
Mits desen // wort	
Desen tijt cort // den reuck uyt stort. ⁺	
Den reucke fijn ⁺	⁺ Iaco.4.14
Der liefde en charitate,	⁺ Hebr.13.1.
Laet altijts zijn	
Den druck en noot te bate,	
Laet ons de mate ⁺	
In state // groot,	⁺ Gal.5.23.
Houden minioot // want het is noot.	
Het wel noodich is ⁺	
Dat wy in alle dinghen,	⁺ 2.Cor.6.4.
Godts woorden ghewis	
Soecken te volbringhen,	
Sonder ons te minghen	
Om ghehinghen // claer, ⁺	
Een goet deel eerbaer // met hem hier naer. ⁺	⁺ mat.19.28
Hier naer hy sal ⁺	⁺ 1.Pet.1.8.
Soecken te vergaren, ⁺	⁺ mat.13.43
Die sonder afval ⁺	⁺ mat.24.31
Sijn woort oprecht bewaren, ⁺	⁺ mat.24.13
Door der Engelen scharen,	⁺ Luc.8.15.
Sonder sparen // fier,	

+Waer sy zijn hier // in elck quartier.	
+In s'weerelts pleyen	+mat.24.31
Wert dan een groot verscheyden,	+Mal.3.18
Door der zonden onreyn,	
Naer der Schriftuer uytleyden,	
+Vele sullen schreyden	
Met verbeyden // lanck,	+Math.25.302.
+Eeuwich en stranck // sonder verganck.	
+Och wat een vreucht	+Mat.4.13.
Sal haer alsdan ghebueren,	+Math.25.44.
+Die vander jeucht	
+Godt vreesen met ghedueren,	+1.Pet.18.
+Die door gheen dolueren	+mat.13.43
+En versueren // quaet,	+mat.13.23.
+Van vroomde daet // niet af en laet.	+mat.13.21.
+Tot gheenen stont	+mat.24.13
En moeten wy al vooren,	+Heb.13.1.
+Des Heeren verbont	
Verlaten nae t'behooren,	+1.cor.15.58
Op dat wy niet gaen verlooren,	
+Maert t'vercooren lot	
+Ontfaen van Godt // oorlof voor slot.	+mat.13.43
Oorlof hier me	+mat.25.34
+Nemet van my int goede,	
Latet tot vre	+4.Esdr.16.20.
+Dienen van mijn ghemoede,	
+Op dat wy die roede	+2 the.1.99
Niet en spoede // meer,	+Trent.2.4 13.
+Maer tot den Heer // nemen den keer.	
	+2.par.12.4 1.par.4.14.

Wijckt niet.
FINIS

**Een Schriftuerlijck Liedeken, ende gaet op de wijze: Ghy Christen
schaer, Ghemeente Godts reyn uytvercoren, etc.**

Een wintersche nacht
 Heeft my so langhen tijt verdrotten,
 Lanck ende onsacht,
 Waer in de Mane staet besloten,
 Vochtich en cout // seer menichfout
 Waren de velden seer begoten,
 Met haghel snee // dat doet my wee,
 Waer door de velden ploten,
 Groot nochte cleen // en vandt ick gheen
 Cruydt nochte noten.
 Den nacht seer stout,
 Maeckt my gheheel bedroeft van binnen,
 Den Winter cout
 Benout ons arme huysghesinnen,
 Mijn blijschap smelt // van gaen door t'velt,
 Coudt en nat was ons ghewinnen,
 Int doncker vry // soo liepen wy,
 Dolende buyten weghe,
 Maer wy hebben eer lanck // Gode zy danck
 Een licht ghecreghen.
 Den dagheraet,
 Een morghensterre licht van schijne,
 De Sonne op gaet,
 Den nacht is wech en al ons pijn,
 Door t'soet geclanck // der vogelen sanck

Den Winter die moeste verdwijnen,
 Want schoon // ydoon // staet daer de croon
 Van den Hemelschen bouwe,
 Het comt al uyt // loovers en cruyt,
 Blommekerssouwe.

Een blomme int dal,
 Een Roose tot Saron ghepresen,
 Die over al
 Haer reucke gheeft reyn uytghelesen,
 Een lelye soet // vol van ootmoet
 Was tusschen twee doornen gheresen,
 Dien Helt // in t'velt // bedrijft ghewelt,
 Als eenen Leeuw ontsprongen,
 Den stock vol haet // des drijvers quaet
 Heeft hy ontwonghen.

Een bloyende rijs,
 Dat droech amandelen bequame,
 Crachtich en wijs,
 Dat sandt Godt selve in sijnen Name,
 Eenen Mey met blaen // seer wijt ontdaen
 Die droech soo goede vrucht eersame,
 Hy groeyt // en bloeyt // seer vriend'lijck besproeyt,
 Door des Somers voortbringhen,
 Int soete dal // der voghelen gheschal,
 Fonteynen springhen.

Noch vandt ick daer
 Een Maghet schoon reyn uytvercooren,
 Haer stemme claer
 Was my verthoont // seer soet om hooren,

Haer ooghen laeft, // met melck begaeft,
 Haren hals was als Davids tooren,
 Noyt mey // soo vey // nae mijnen grey,
 Die my soo wel gheriefde,
 Wt s' Vaders schoot // haer moeder groot
 Dat was de liefde.

Comt hier mijn vrient,
 Sprack daer die suyverlijcke schoone,
 Eer dat u dient,
 Wijn ende melck gheef ick te loone,
 Een cofferken goet // vol druyven soet
 Is mijn vriendt selve in persooone,
 Hy verblijt // int crijt // en maeckt jolijt,
 Hy gaet boven de Vorsten,
 Hy is van verre // Een busselken Mirrhe
 Tusschen mijn borsten.

Ick comme mijn Bruyt,
 Laet ons te samen gaen vermeyden,
 En hooren t'gheluyt,
 V Moeder die wil ons gheleyden,
 Die u hier sandt // als beloofden pandt,
 En besien hoe die wijngaerden schreyden,
 Laet fijn // rosijn // en soeten wijn
 Wt uwe borsten druypen,
 Mijn herte snaeckt // nae vreuchden haeckt,
 Gheeft my te suypen.

Een vroome soet,
 Heeft my ghelaeft met haren wijne,
 Haer woorden goet
 Zijn mijner Ziele een medecijne,

Na haren danck // ick van vreuchden clanck,
 Sy hadt belooft het was al mijne,
 Ist dat // ick wat // vergare schat,
 En loope de vrome teghen,
 Tot dat ick mijn Lief // al met gherief
 Hebbe ghecreghen.

Ick hebbe haer
 In eenicheyt beloeft mijn trouwe,
 Vroom ende eerbaer,
 Sy is die alderliefste Vrouwe,
 Sy is verciert // reyn ghemaniert,
 Haren name gaet boven den gouwe,
 Sy seght // t'is recht // o beminden knecht,
 Ghy moet vast by my blijven,
 Of ghy en meucht // in mijnder vreucht
 Doch niet beclijven.

Mijn vrome saet
 Heeft seven berghen schoon becleven,
 Die Voskens quaet
 En hebben daer niet in bedreven,
 Sy staen seer reyn // onder t'Hemels pleyn
 Met Roosen, Lelyen verheven,
 Dates // cypres // loof, cruydt en gres,
 Aen mijn Lief te betrapen,
 Niet ick alleen // maer groot en cleen,
 Ende al haer knapen.

Princesse eerbaer,
 Van den Somer int ghemeene
 Seer verre en naer
 Zijn wy ghebrocht int gheweene,

Want // sijn verstandt // is abundant,
 Wy zijn verlost uyt liefden reene,
 Elck moet // seer vroet // vallen te voet,
 Met dese Bruydt ydoone,
 Binnen t'Somers tijt // u selven quijt,
 Staet nae de croone.

[IN mijner jonghe jeucht]

Nae de wijse, van Een dier een aerdich dier, alsoo gracieus van sinne.

IN mijner jonghe jeucht,
 Was ick in swaer verstranghen,
 Met begeerten boos ende met lusten quaet,
 Ick en dede gheen deucht,
 Met zonden was ick ghevanghen,
 Verblent al in des Duyvels raet,
 Soo liep ick seer vaillandich
 In de weerelt onverstandich,
 In de Schriftuere was ick levende doot,
 Och mochte in my een licht oprijzen,
 Dan soude ick den Heere prijzen,
 Och Godt, helpt my uyt desen noot.
 In noot is mijnen gheest,
 Ick en ben noch niet ghenesen
 Van alle mijne zonden daer ick in lach,
 Int helsche tempeest
 Daer hadde ick moeten wesen,
 Maer Godt vol aller ghenaden die my aensach,

Hy heeft my laten hooren
Het woordt der uytvercooren,
Kennisse ghegheven tusschen goet ende quaet,
Maer den vyant met grooten tooren
Comt mijn Ziele verstooren,
O Godt gheeft my doch goeden raedt.
Gheeft my raedt o Heer,
Wilt mijn ghebedt ontfanghen,
Seer crachtich dringhen door de wolcken sterck,
Want ick ben swack ende teer,
Nae u staet mijn verlanghen,
O Heere helpt uwer handen werck,
Dat ick mach blijven volheerdich,
Hoe wel ick en bent niet weerdich,
Dat ick soude lijden om uwen Naem,
O Heere Godt expeerdich,
Mijn boos leven lichtveerdich,
Och verghevet my o Godt bequaem.
In den bequamen tijdt
Wilt ghy my liefde bewijsen,
My te verlossen uyt het sondich ghequel,
O Godt ghebenedijt,
Ick wil u dancken ende prijsen,
Dat ghy my verlost al uyt de banden fel,
Daer ick lach in ghebonden,
Versmoort al in mijn zonden,
In duysternisse en swaer ghepijn,
Maer nu heeft Godt ghena ghevonden,

Die heeft hy my ghesonden,
My te verlossen met de handen dijn.

Dijn handt is groot ende sterck,
Ghy luts de berghen dat sy roken,
Hy aenschout de aerde dat sy beeft,
Het staet al bloot int perck,
Daer en is niet voor hem ghedoken,
Al wat ter weerelt roert ende leeft,
Stater so veel in sijn vermoghen,
Waer toe willen wy ons pooghen
Om te sondighen als wy alleene zijn,
Ick bidde u met knyen gheboghen,
Met herten ongheloghen,
Bewaert my voor den tooren dijn.

Voor uwen tooren groot
Wie mach Heer staende blijven,
Wt sijnen mont gaet een twee snijdich sweert
Als hy de Zee gheboot,
Sy moste henen drijven,
Het gheschiet alles so haest als hij't begeert,
Hy is crachtich van rade,
En seer machtich van dade,
In sijnen Name moeten buygen alle knien,
Hy siet in alle hoecken,
Hy can herten en nieren ondersoecken,
Sijn ooghen connent al oversien.

Nu hy sach een middel ras,
Als den Mensche hadde overtreden,
Als hy ghesondicht hadde in't Paradijs,
Die van den beginne was,

Dat was een Vorst des vreden,
 Een heerlijk Godt ende een Coninck wijs
 Dien heeft den Vader ghegheven,
 Om dat wy souden leven,
 Sijnen Sone heeft hy daer toe bereyt,
 Hy quam hier voor ons sterven,
 Wy en mochten hem niet derven,
 Door hem so comen wy in de heerlijkheyt.

Seer heerlijk is onsen Godt,
 Ende al zijn wercken bequame,
 Over al regiert hy't alleene wel,
 Den Heere Zebaoth
 Is sijnen heerlijkken Name,
 Een gheweldich Godt over Israel,
 Het moet al voor hem beven,
 Niemand en can hem sien en leven,
 Hy is crachtich van daden in den hoogsten thron,
 Het moet al den Heere loven,
 Rijn, snee, haghel, het comt al van boven,
 Looft Godt, ghebenedijt is sijnen Name schoon.

Prince looft Godt eenpaer,
 Looft Godt, ghy allen volcken,
 Looft Godt, gebenedijt sijner heerlijkheyt,
 Looft Godt firmamenten claer,
 Looft Godt Hemelsche wolcken,
 Looft Godt in sijner Majesteyt,
 Looft ende prijst hem t'allen uren,
 Looft hem ghy Creaturen,

Looft hem alle dinck met goet bescheyt,
 Looft hem dochter van Syoene,
 Looft hem in goeden doene,
 Singhet lof des Heeren, singt lof ons Godt.

[Ick sou wel willen dichten]

Nae de wijze: Het naket eenen Mey, alsoo lieflijck eenen Mey.

Ick sou wel willen dichten
 Een liedt ent wesen mach,
 Om mijn droefheynt verlichten,
 T'verdriet van desen dach,
 Gepeyns en swaer doleur *comt* my bestrijden,
 Inwendich aldermeest soo moet ick lijden.
 Tot Godt soo moet ick ghewaghen,
 Beclaghen mijn swaer verdriet,
 Ick can qualijck verdraghen
 Het lijden dat my gheschiet,
 Van buyten heb ic strijt, van binnen vreesse,
 O Heere gebenedijt // laet my gheen weese.
 Becommert en ellendich
 Soo ben ick menichmael,
 Mijnen strijdt is onendich,
 Gheduerich dats t'principael,
 Want mijn Ziele is seer moe van leven,
 Haest u o Heer, wilt my ghenade gheven.
 Vertroost my in ellende,
 Laet my ghenade ontfaen,
 Op dat ick tot den ende
 Gheloovich mach blijven staen
 Stantvastich vroom, een licht seer claer ontschijnen,

Al lijdt ick noot, en laet my niet verdwijnen,
En hebt o lieve Heere,
Gheen behaghen in mijn verdriet,
Als ick my tot u keere
En weygheret mijn smeecken niet,
Maer wilt doch door de vingers sien sachtmoedich,
Dat bid ick u Heer op mijn knyen ootmoedich.
Ich buyghe de knyen mijns herten,
Maer o Heer gantsch onbequaem,
In mijn lijden en smerten
Aenroep ick uwen Naem,
Nochtans ben ick onweerdich, hoort my spreken,
Och het ghecroockte riet en wilt niet breken.
Mocht ick o Godt verheven
Een woordt spreken tot sijner tijt,
Waerom mach men niet leven
Sonder aenvechtinghe oft strijdt,
Ist den Satan met sijn listen mispresen,
Oft comt den Engel des Heeren ons onderwesen.
Hoort toe wat dat ic heesse,
Ende alle mijn ghewin,
Och haelt my uyt den vleessche,
Lieve Heere ist uwen sin,
Maer uwen wille moet gheschien vol weerden,
In den Hemel t'allen tijen en op der eerden.
O Godt goet van manieren

Desen wech valt my soo swaer,
 Och wilt my doch regieren
 Door uwen Gheest eerbaer,
 Een leven wil ick leen lijdtzaam verduldich,
 Och Heer vergeeft my doch dat ic ben schuldich.

Op dat ick mach doortreden
 Vroom als een reyne maeght,
 O Godt wapent mijn leden,
 Doch voor my goe sorghe draeght,
 Want ghy zijt rijcke van barmhertichede
 Och Heere doet my bystant, haelt my vrede.

Prince ick en cant niet helen
 V te groeten voor een slot,
 Soo wil ick u bevelen
 Onsen lieven Heere Godt,
 En t'Rijcke Woordt sijner ghenade,
 Dat beveel ick u vroech en spade.

[GHepeyns en swaer doleuren]

Nae de wijse: Babel is nu ghevallen.

GHepeyns en swaer doleuren,
 Dat doet my groot verdriet,
 Dat ick aldus moet treuren,
 Dat en comt anders niet,
 Dan om dat ick nu // moet derven u
 Gheselschap al te gaer,
 Godt wil ons weder bringhen
 By een int nieuwe Iaer.

Maer nu moeten wy scheyden,
 Al ist nu grooten druck,

Den Heere wil u gheleyden,
 En gheven veel gheluck,
 Ghenade en vre // en liefde me
 Van Godt den Hemelschen Vaer,
 Die wil ons t'samen weyden
 Al in dit nieuwe Iaer.

Vwe Pelgrimagie reene
 Met suchten ende weent,
 Toont dat ghy zijt de ghene
 Die Godt van herten meent,
 Al siet ghy onvroet // veel teghenspoet,
 Staet vroom als een pylaer,
 Godt cant weder verleenen
 Al in dit nieuwe Iaer.

Blijft in t'gheloove crachtich,
 Sterck al in der liefden soet,
 Och weest my doch ghedachtich
 Voor Godt met groot ootmoet,
 In u ghebedt // doch altemet,
 Als voor Godts schuldenaer,
 Soo werd' ick u ghedachtich
 Al in dit nieuwe Iaer.

Laet ons somtijts ghedincken
 Of wy voor Godt recht staen,
 Op dat wy niet en sincken
 Stout hoochmoedich belaen,
 Hoochmoedich geschal // comt voor den val
 Och vrienden nemet waer,
 En wilt niet tweesins hincken
 Al in dit nieuwe Iaer.

Wilt vromelijck doorganghen,
 Wilt in den Gheest verblien,
 Al vallet u dickmael banghe,
 Wilt doch in tijts toesien,
 Dat u niemant // met gheen samblant
 En make wancelbaer,
 Maer wilt doch stijf aenhanghen
 Al in dit nieuwe laer.

Staet in t'gheloove crachtich,
 Sterck in der liefden coen,
 Niet weten wy voordachtich
 Wat Godt met ons wilt doen,
 Ick weet dat staet // by sijnen raet,
 Och my arm sondaer,
 O Godt weest ons ghedachtich
 Al in dit nieuwe laer.

O Heere wilt ons bewaren
 Als wy nu van hier scheen,
 Wie weet waer ick sal varen
 Meer dan de Heere alleen,
 Ghedenckt doch my // dat bid ick dy
 In u ghebeden clær,
 Op dat wy weder vergaren
 Al in dit nieuw laer.

Eer dat wy scheyden moeten
 Van Broeders en Susters me,
 Soo wil ick u t'samen groeten
 Al met des Heeren vre,
 Met groot ootmoet // het beste doet,
 En vreest doch niet een haer,

Maer doet oprechte boet,
 Al in dit nieuwe laer.
 Wy hebben ghesproken t'samen
 Wt liefden van Godts woort,
 Nu singhen wy nae t'betamen
 Oorlof soo't wel behoort,
 Vrienden // ghemeen // wy moeten scheen,
 Adieu mijn liefste claer,
 En wilt u het woordt niet schamen
 Al in dit nieuwe laer.
 Oorlof al in dit scheyden
 Soo beveel ick u den Heer,
 Laet het woordt door u verbreyden,
 Dat bid ick u alsoo seer,
 Nu segh ick Adieu // tot op een nieu
 Het scheyden valt my swaer,
 Den Heer wil u gheleyden
 Al in dit nieuwe laer.

[O Godt van grooter macht]

**Een nieu Schriftuerlijck Liedeken, op de wijze: Broeders als ghy lijdt, om
 Godes Name delicaet.**

O Godt van grooter macht ⁺	
Schepper ghebenedijt, ⁺	⁺ Gen.1.1.
Ghy schiep met grooter macht	⁺ Psal.33.9.
Hemel en aerde wijt, ⁺	
En die Zee diep niet om gronden, ⁺	⁺ Tob, 38.8.
Hy was seer wijs bedacht, ⁺	⁺ Psal.33.2.
Om scheppen daer int crijt ⁺	⁺ Pro.8.25.
Visschen een groote jacht, ⁺	⁺ Gen.1.21.
Bin alsoo corter tijt,	⁺ Psal.104.25.

+Cleen en groot was daer ghevonden,	
+Also ons die Schriftuere doet oorconden,	+Gen.1.19.
Stelde hy de Sonne ende Mane clare	+Deu.4.16
Aen t'Firmament // oft daer ontrent	
Int openbare.	
+Om sijn cracht te vercierien	
+Heeft hy lustich ghestelt	+Gen.1.29.
Boomen en wilde dieren	+Psal.104.14.
Verheven in dat veldt,	
+En die berghen groot en cleene,	
Elck was reyn van manieren	+Gen.1.25.
+Tot sijn natuere ghehelt,	
+Dat sy daer souden creeren,	+Ps.104.11.
En vruchtbaer onghequelt,	+Gen.1.22.
En vervullen in den pleyne,	
Veel voghels int dal // Alsoo ick meyne,	
Groene cruyden int gras,	
+Niet om verdrieten,	
+Fonteynen claer // die verre en naer	+Can.2.12.
Daer henen vlieten.	+Psal.104.10.
Door sijnen raedt voordachtich	
+Heeft hy de Zee beset,	
+Met sijn woorden waerachtich	+Job, 9.4.
+beseghelt onbesmet,	+Pro.8.29.
Ongrondich bin haren percken,	+Job, 26.12.
+Hy vaert met wijsheyt crachtich	
+Over de wolcken net,	+Psal.18.3.
+Als op waghens machtich,	+Psal.104.3.
+Als men daer wel op let,	+Psal.106.2.
+Den windt al op sijn vlercken,	+spr.43.24.
	+Psal.18.9.

Seer vreeselijck en groot so zijn sijn wercken,
 Wie sal connen sijnen lof verconden,
 Domp ende vier // met groot ghetier,
 Gaet uyt sijnen monde.

Als hy met ooghen vierich ⁺	
Aenschout de Aerde bloot,	⁺ Apoc.1.15. 2.18.
So beeft sy onbestierich // En davert door den noot, ⁺	
Haer pylaren groot en cleene, ⁺	⁺ Job, 9.6.
Hy maeckt een herte gierich	⁺ Psal.18.8 104.31.
Binnen den Walvisch groot, ⁺	
Van stoutheyt buytertierich, ⁺	⁺ 4.es.16.15.
Van gheen gherucht hy vloot, ⁺	⁺ Job, 41.36.
Also hardt als molensteen ⁺ ,	⁺ Job, 41.33.
Sweerden noch spijs ontsach hy geenen, ⁺	⁺ Job.41.11
Als den dagheraet zijn sijn ooghenschellen, ⁺	⁺ Job, 9.8.
Schut noch pantsier // noch gheen dangier ⁺	⁺ Ps.104.4.
En mach hem quellen.	⁺ Psal.68.8
Godt conde wel uytbinden ⁺	
Den Hemel als een cleet, ⁺	⁺ Dan.7.10.
Hy maeckt Enghels tot winden, ⁺	⁺ Apoc.5.
Als sendtboden ghereet, ⁺	⁺ Job, 9.5.
Met duysenden te male, ⁺	⁺ Ps.104.8.
Hy verstelde eer sy't versinden ⁺	⁺ Gen.1.22.
Die landtpalen breet, ⁺	⁺ Ps.104.3.
Sijn werck hy daer beminden, ⁺	⁺ esa.40.12.
En woegh met goet bescheet ⁺	⁺ Gene.1.8.
Die berghen met eener schale, ⁺	⁺ Psa.110.4.
Hy maeckte oock die Hemelsche zale, ⁺	⁺ Heb.7.1.7.
Dat Coninckrijcke en sal niet raveren, ⁺	⁺ Esa.40.2.
Sijn Majesteyt // in eeuwigheyt ⁺	⁺ Gen.1.8.
	⁺ Psal.110.4.

+Sal domineren.

+Prince glorieich,

+Den Vader alder eest,

+Den Sone goedertierich,

+En oock die heylighe Gheest,

+Dese drie en zijn maer eene,

In eeuwichheit regierich,

+In dat Hemelsch foreest,

+Daer hy uyt liefden vierich

+Sal dienen onbevreesst,

+Al die zijn van herten reyne,

+Hy is oock die levende fonteyne,

+Hem zy alleyne // lof prijs en eere,

+Cracht en ghewelt // een stercken Helt,

Is Godt de Heere.

+Heb.7.17.

+Esa.9.7.

+dan.7.27.

+Mich.4.7

+Luc.1.2. 7.

+Apo.4.11. 5.12.

+1.joan.5.7.

+Luc.1.20.

+Luc.12.37.

+Mat.5.8.

+Esai.55.1.

+Iere.1.10.

+Joan.4.10 7.38. Apoc.4.11.
5.12

[VAert van my alle swaerheit]

Nae de wijze: *Otte la fleur du joli vert boscage.*

VAert van my alle swaerheit,

Ghepeyns en swaer doleuren,

Ick wil my nae de waerheit

Gaen voegen sonder treuren,

Gaen dienen en vreesen

+Godt al mijn leve daghen.

+Deut.10.

Al daer ick quam ghedreven,

Veel ghepeynsen my quelden,

Of dit ellendich leven

Voor Godt sal moghen ghelden,

Den Name des Heeren

Die is seer goet om draghen.

Die hier des Heeren gaven

Ontfanght om sijn verstercken,
 Hy en mach t'pondt niet begraven,+
 Maer leght neerstich te wercken,
 Want het pondt en mach nu
 Niet ledich weder keeren.

+Matt.25.

Die niet en heeft ontfanghen
 Te spreken van Gods weggen,
 Die mach met groot verlanghen
 Des Heeren wegh verdeggen,
 En winnen sonder t'woordt
 Door u wandelinghe goedich.+

+1.Pet.1.

Maer hebby wat te spreken,
 Alst u mach zijn gheleggen,
 Maer doodtlijke ghebreken
 Laet by u niet versweggen,
 Openbaert en reynicht
 V herte seer ootmoedich.

Can u mondt niet belijden,
 Dat Iesus van Nazareenen
 Gods soon is sonder mijden,
 Soo moet het herte meenen,
 Alst werck betuyght
 So wordt u Ziele salich.

Die eenvuldich leven
 Altijts goe sorghe draeght,
 Met vreesen en met beven+
 Over haer selven claeght,
 Van rouwen schincken
 Den Heere een Zee vol tranen.

+1.Pet.1.

Die hier so zijn ghenesen

Door goede penitentie,
 Sy hebben oock wel bewesen
 Voor Godt een goe Conscientie,
 Die sullen groeyen
 En bloeyen als de vrome.

+Mijn Ziele loeft den Heere,
 +Mijn gheest verheucht van binnen,
 Want sijn ghenadich leere
 +Vernieut mijn hert en sinnen,
 Hy sterckt mijn gheloof
 Wt liefden seer ootmoedich.

+Psal.105.

+Luce,1.

+Psalm.5.

Prince onbehindert,
 Al wort hier wat ghesonghen,
 In wijsheyt veel versindert,
 Door vreesse Godts ghetrou t'hert,
 Niemandt vermindert,
 Dan uyt liefden ghedronghen.

[TOt Godt wil ick in mijnen noot]

**Nae de wijse: En soude men sulck een Coopmanschap doen, en soumer
 niet eens op drincken.**

Tot Godt wil ick in mijnen noot
 Gaen claghen mijn ellende,
 Mijn Ziele lijdt soo menig verstoot
 Den strijdt en neemt gheen ende,
 Hy blijft my by,
 Och dat ick my noyt van t'quaet en wende
 Hoe leedt ist my.
 Hadde ick doch op Christum ghesien,
 Die my soo dier cochte,

Hy hadde my haest comen bevrien,
 D'welck niemant en vermochte,
 Dat dede hy,
 Och dat ick noyt het quaet en dochte,
 Hoe leedt ist my.

Met de sondighe Magdaleen
 Beclaghe ick mijn misdaden,
 Och maeckt my doch uyt liefden reen,
 Verlost my van den quaden,
 Ende my vry
 Van die mijn Ziele inwendich versmaden
 Hoe leedt ist my.

Het is my leedt van herten grondt
 Dat ick u soo mishaechde,
 En ick bekent met mijnen mondt,
 Dat ick in liefden vertraechde,
 Maer Heere van dy,
 Met al mijn herte dat ick verlaechde,
 Hoe leedt ist my.

Door u goetheyt en liefde groot,
 O Heere der Heyscharen,
 Soo waren vercoelt mijn zonden root,
 Daer ick lach in beswaren,
 Met s'Gheests oly,
 Maer ick hadt u bynaest laten varen,
 Hoe leedt ist my.

Godt helpt my door sijn stercke handt,
 En met sijn goetheyt milde,
 Veel vreucht ick in de weerelt vandt,
 Ionckheyt track my naer t'wilde,

Met herten bly,
Verleydt was ick dat niet veel schilde,
Hoe leedt ist my.

Tot Godt roep ick om hulpe sterck,
Die my uyt Egypten haelde,
Hy dede aen my een heerlijk werck,
Mijn schult voor my betaelde
Alleene ghy,
Maer dat ick soo nae u waerheyt faelde
Hoe leedt ist my.

Princelijck ghenadich Godt,
Gheeft cracht vromer te striene,
Want ick hope voor een slot
Eeuwich met u te verbliene,
Dit segghen wy,
Ick hope beter toe te siene,
Hoe leedt ist my.

Niet dan totter eeren Godts *ende* prijs.

[WAeckt op, waeckt op, wie dat ghy zijt]

Een nieu Liedeken, op de wijze: Alsoot begint.

⁺WAeckt op, waeckt op, wie dat ghy zijt,
Och Menschen en neemt geen respijt,
Van daghe tot daghe langhe,
Doch redelijck u selven quijt,
Daer mocht noch comen nae desen tijt
Vervolgingh wreet en stranghe.

⁺Niet al die roepen Heere Heer,

⁺En sullen comen nae Gods leer

⁺Int Rijcke der Hemelen schoone,

⁺Matt.24

⁺Mat.7.12

⁺mat.25.11.

⁺Luc.12.23.

Of ghy en betert u langs soo meer,
Doet ghy't niet, u wacht groot verseer,
Ghy faelt des levens croone.

Wat helpt dat ghy den name draeght,
En dat uwen naesten over u claeght,
Ghy en wilt u niet verweren,
Ick sorghe dat Godt so qualijck behaeght
Dat ghy nae uwen naesten niet en vraeght,
Hoe sal dat int Oordeel passeren.

Het zijn vast sorghelijcke tien,⁺
Och Menschen wilt in tijts toesien,
Dat wy zijn vruchtbaer boomen,⁺
Aen de vrucht can men den boom bespien⁺
En aen de wercken kennen de lien,
Dit en zijn vry gheen droomen.

⁺2.tim.3.2.

⁺Luc.6.43.

⁺Luc.6.44.

Noch stater claer gheschreven exprijs
Wee der Weerelt van arghernis⁺
Nochtans ist noot te gheschieden,
Maer wee hem die den Iudas is,
Op hem comt alle dese les,
Och vrienden wilt u mijden.

⁺matt.18.7.

Voorwaer, voorwaer, sprack Christus noch,
Wie niet en is sonder bedroch⁺
Herboren als kinderen cleene,⁺
Maer suyght altijts het oude soch,
Te spade sult ghy u bedincken doch,
Ghy mist Gods rijcke reene.

⁺matt.18.3.

⁺Luc.9.46.

Die stout hoochmoedich deure treen,
En sullen moghen comen neen

+In die Hemelsche zale,	
+Die in proncken haren tijt besteen,	+1.Pet.5.6.
Int herte en zijn sy niet met vreen,	+Iaco.4.6.
Aen de liefde salt haer falen.	
+Al haddy sulcken gheloove groot,	
Om yemandt te helpen uyt den noot,	+1.cor.1.2.
Oft om berghen te versetten,	
En hebby gheen liefde tot in den doot,	
En draeght ghy maer den name bloot,	
Onvolcomen salt u letten.	
Och staet vromer in der liefden staet,	
Al met Gods Gheest neemt u beraet,	
En wilt niet slaperich henen drijven,	
+Als die dwase Maechden quaet,	
Om olye quamen sy veel te laet,	+Matt.25.10.
Sy moesten buyten blijven.	
+Sy sal comen int Oordeel saen,	
Die schapen uyt die bocken doen gaen,	+Luc.13.25.
En stellense daer alleene,	
+Dan oordeelt hy hoort mijn vermaen,	
+Tusschen schaep en schaep seer nauwe beraen,	+eze.24.17.
Verstaet wat dat ick meene.	+Matt.25.32.
Gods kinderen zijn gheleken claer,	
+Ghelijck het goudt beproeft eenpaer,	
Teghen die aerde groot van machte,	+4.esd.8.2.
Och offer van duysent drie salich waer,	
Hoe verheuchde haer die Hemelsche schaer	
En verblijden int ghedachte.	
Vrienden hier hebt ghy't wel verstaen,	

Hoe't met den rechtveerdighen nauwe sal gaen,
 Int Boeck des Levens gheschreven,
 Maer zijt Godt der vreden onderdaen,
 En zijt in liefde wel beraen,
 Soo sult ghy eeuwich leven.

Salt met die soo nauwe staen⁺
 Die voor den Heer rechtveerdich gaen, ^{+1.Pe.4.18}
 Waer sullense dan verschijnen
 Die op Godts woort gheen acht en slaen,
 Sy sullent noch bekennen saen,
 Naer den doot al in de pijn.⁺

Och vrienden hebt hier doch opmerck,⁺ ^{+4.esd.9.13.}
 Slaet acht op uwen handel werck, ^{+Sap.5.6.}
 Och wilt u beter bedincken,

Vreest Godt al in des Hemels perck,
 Hy sal comen met machte sterck,⁺
 Al in de Wolcken blincken.⁺ ^{+mat.24.31}

Haest u eer dat ghy comt te laet, ^{+2.thes.1.7.}

Haest u met Loth uyt Sodomaet,⁺

Haest u van der vlammen sparcke,⁺ ^{+gen.19.16.}

Haest u eer den suntvloet over gaet,⁺ ^{+Sap.10.6.}

Haest u soeckt eenen toeverlaet, ^{+Gene.7.8.}

Haest u met Noe in de Arcke.

Princelijck volck wilt my verstaen,

Ten is om gheenen roem ghedaen,

Dan tot den prijs des Heeren,

Neemt doch ten besten aen,

Want ick segghe dat also sal gaen,

T'is tijt wilt u bekeeren.

[GODt den Vader almachtich]**Een nieu Liedeken, nae de wijse: Rijst uyt des doots beswaren.**

+GODt den Vader almachtich Alleene wijs en goet, Door sijnen Gheest eendrachtich Verstercke dijn ghemoet, Dat Christus soet // in liefden gloet Vaste ghewortelt fijn, In dijn herte woonachtich Mach door t'gheloove zijn. Dit wensch ick u ter vromen	+Eph.3.16.
+Mijn Suster in den Heer, Ghelijck ghy aenghenomen +Hebt Christum en sijn leer, +Ootmoedich seer // sonder afkeer, +Wandelt sachtmoedich sem, In hem // sonder verschromen Nae t'nieu Ierusalem. Met den gordel der waerheyt V lendenen omgort, +Maeckt dat uwe zebaerheyt Over al bekend wort, Desen tijt cort // den reuck uytstort Van den Name Christi, Dat sy // die in s'doots swaerheyt Zijn, moghen worden vry. Godt den den Heere behaghen	+Colos.2.6. +Ephe.4.2. +Apoc.21.2. +Eph.6.24.
+Wilt neerstich aldermeest, +Offert hem een verslaghen Hert en beangsten gheest,	+2.Cor.3.2. 2.10. +Heb.13.15. +Psa.31.19

Want die hem vreest // in dit foreest	
Niet ghebreken en sal, ⁺	
Laet al // u sorghe draghen ⁺	⁺ Esa.66.21
Godt, hy voedt sijn ghetal.	⁺ 1.Pet.6.7.
Godt heeft ons so wy mercken	
Int licht gheroepen saen,	
Laet ons de duyster wercken ⁺	
Van ons aflegghen gaen, ⁺	⁺ Matt.11.
Nae Schrifts vermaen // ende doen aen ⁺	⁺ joan.8.12.
Des lichts wapenen claer,	⁺ rom.13.12.
Eerbaer // door s'gheests verstercken,	
Christum wandelen naer.	
Die tot u Ziele spreken ⁺	
Buyghet u neder plat,	⁺ Esa.51.23.
Vwen rugghe gheleken	
Zy voor ons eenen padt,	
Verdraeght al dat // want nae de stadt ⁺	
Is den wegh engh en smal,	⁺ 4.Esdr.7.
Godt sal die boosheynt wreken	
Van sijn vyanden al.	
Dus wandelt seer behoedich	
Nae t'nieu beloefde Landt,	
En weest altijd ootmoedich	
Onder Gods stercke handt, ⁺	
Betrout hem want // hy noyt yemant ⁺	⁺ Ephe.4.1.
Eerst verlaten en heeft,	⁺ 1.Pet.5.6.
Hy gheeft // troost overvloedich	
Elck die nae sijn woort leeft.	
Hoe wel wy dwasen blijcken ⁺	
Voor die weerelt vol spots	⁺ 1.Cor.1.25

+Gaet recht sonder omkijcken, Doet nae t'woort des ghebodts,	+Luc.6.9.
+D'huysvrouwe Loths // en de man Godts	
+Doch wel ghedachtich zijt,	+Ge.19.26
+Gheen tijt // en wilt afwijcken	+Luc.17.32.
Van Godt ghebenedijt.	+3.Reg.13.
Van die Godts woordt verdraeyen	
Laet u verleyden niet,	
Noch met gheen leughen paeyen,	
+Der vreemder stemme vliet,	
Wel voor u siet // dat ghy als riet	+joan.10.27
V met een boos opstel	
Niet snel // en laet omwaeyen,	
Door Menschen leere fel.	
+Als David sonder treuren	
Bevecht den Reuse groot,	+1.Reg.17.42.
Ghy sult hem wel verschueren	
+En verslinden als broot,	
Vreest gheenen noot // weest totter doot	+Matt.24.
+Ghetrouwe // niet en hinckt,	
+Maer springt // over die mueren,	+2.Reg.22.30.
+Met Godt door d'enghe dringht.	+mat.7.14.
Dringht door nae den betame	+Ioan.10.
Die rechte deure in,	
Volght niet een dief vol blame	
Die niet heeft sulcken sin,	
Want van begin // om aerdsch ghewin	
Hy steelt ende verworcht,	
+En sorght // niet, maer Gods Name	
Zy u een stercke borch.	+2.Reg.22.

Gode ick u bevele,
En t'Woordt sijner ghenae,
Loeft hem met hert en kele,
Danckt, bidt, smeeckt, vroeck en spae,
Door Christum jae // en laet wel gae,
Zijt wacker, moe noch mat,
Op dat niemant en stele
V croone, cleet en schat.

Een is noodich.

FINIS.

**Register, op den A, B, C.
ghestelt, om lichtelijck te vinden de Liedekens die in dit Boecxken
vergadert zijn.**

A.

AEnhoort vrienden eerbaer,	Fol.25
Al schijnt menich verlaten,	54
Also den tijt // alles verslijt,	125
Al die met Noe in d'Arcke zijt,	138
Als Iesus is ghecomen,	142
Als Iesus nu quam nae Lucas bediet,	156
Al is u veel ellende,	171
Als Iacob uyt t'lant Canaan quam,	147
Al die hebben tot jaghen sin,	222
Als Esdra men noch heden,	249

B.

Broeders uytvercoren,	Fol.43
Bruydegom Heere hooghe verheven,	52
Beminde en laet u niet berooven,	132
Broeders hout vast aen Gods gebot.	223

C.

Christus zijnde verresen,	245
---------------------------	-----

D.

Daer was een Herder wijs vermaert,	3
------------------------------------	---

De corte Historie van,	10
Doen Pharao lach versmoort,	23
De Bruyloft schaer,	79

De mensche is te wonder // bot,	93
Den tijt dierbaer // dach, maent en jaer,	110
Dat soete nieuwe Iaer playsant,	114
Daer was een seer rijcken,	159
Die wijsheyt prijst haer in Gods ghemeente,	164
Des Weerelts wesen gaet voorby,	226
Daer moeten secten wesen eenpaer,	252
Den Heere triumphant zy prijs en danck ghestade,	254

E.

Een herder liedt aenhoort,	6
Een vast gheloove met ootmoet,	70
Een Bruyloft feeste vol weelde,	76
Eylaes hoe saen // gaen, hier voorby,	97
Elck medegenoot // in t'geloove minioot,	122
Een troostich Liedt,	236
Een wintersche nacht,	271

G.

Ghy Christen aert,	119
Ghy die een noodich acht,	127
Gheloove, hope, liefde groot,	260
Gideons knechten met verstand,	202
Godts kinderen ghy meucht wel zijn verheucht,	264
Ghepeyns en swaer doleuren,	281
Godt den Vader almachtich,	295

H.

Hoe langh o Heer der Heeren, 244

I.

Ionas Propheet des Heeren,	30
Int huys Gods reyn dat gheestelijck Bethel,	41
Ioden men hiet // die nacy siet,	66
Ick heb een uytghelesen,	72
Ick heb bedocht // een liedt oft mocht,	87
Ist dat wy van den beginne,	204
Ick prijs' u salich wesen,	209
In mijner jonghe jeucht,	
Ick sou wel willen dichten Een liedt int wesen mach,	279

L.

Liefde tot Godt en even mensche,	59
Looft al den Heere snel,	116
Lieve Kinderen soet,	241

M.

Menschen onvroet // hebben als crancke vaten,	27
Mijn hert is vol jolijt,	37
Mijn Ziele is stille bly,	
Mach een Vrou haers selfs kint vergeten,	62

N.

Nimrod een Iager van grooter fame,	168
------------------------------------	-----

O.

O Moyses schoon // persoon // van groote 20
macht,

O Godt ghy woont daer boven in't licht,	46
O Heere wy zijn u wel schuldich,	49
Om in den Heere // den Echt t'aengaen,	82
O Broeders reyn // loeft den Heere ghestade,	95
O Christus Heere der Heeren,	107
O vrienden en verwondert u niet,	108
O Heere Godt almachtich,	145
Och Zyon schoon, mijn alder liefste bruyt,	162
O wandelaer hier vreemt in't woest en huylich dal,	213
O Godt van grooten macht,	64

P.

Paesschedach feest alle daghe,	207
--------------------------------	-----

R.

Reyn van manieren // is den Echten staet,	85
---	----

S.

Sacharias een Priester uytgelesen,	102
Schoon Duyvinne, die reyn van sinne,	113
Sonder Godt, niet zijn alle menschen wercken,	257

T.

T'is u gheseyt O mensch hoe Godt de 229
Heere,

Tot Godt wil ick al mijnen noot, 289

V.

Veel weten en is gheen voordeel,	98
Van den Dorpe slecht en recht,	111
Verblijft verheucht,	266
Vaert van my alle swaerheyt,	287

W.

Wie met den wijsen omme gaet,	
Wie hem beroemt, die beroem' hem den Heeren,	
Wy en connent niet laten,	104
Wat wy van beginne ghehoort,	151
Wie comt, wie comt, wie comt daer van Edom,	227
Waeckt op, waeckt op, wie dat ghy zijt,	291

Eynde des Registers.